DEZVALUIREA INTELEPCIUNII CABALEI

Rav Michael Laitman PhD
Introducere de: Profesor Ervin Laszlo

Dezvaluirea Intelepciunii Cabalei

Ghidul Personal
Pentru o Viata Mai Linistita

L A I TMA N
K A B B A L A H P U B L I S H E R S

Rav Michael Laitman PhD
Introducere de: Profesor Ervin Laszlo

DEZVALUIREA INTELEPCIUNII CABALEI
Ghidul Personal Pentru o Viata Mai Linistita

Copyright © 2006 by MICHAEL LAITMAN

Toate drepturile rezervate
Publicat de Laitman Kabbalah Publishers
www.kabbalah.info ; info@kabbalah.info
1057 Steeles Avenue West, Suite 532, Toronto, ON, M2R 3X1, Canada
194 Quentin Rd, 2nd floor, Brooklyn, New York, 11223, USA
Tiparit in Canada
Nici o parte a acestei carti nu poate fi folosita sau reprodusa
sub nici o forma, fara permisiunea editorului,
cu exceptia citatelor incluse in recenzii si articole privitoare la carte.

Biblioteca de Indosariere a Publicatiilor Congresului
Laitman, Michael.
Dezvaluirea Intelepciunii Cabalei:
Ghidul personal pentru o viata mai linistita /
Michael Laitman
p. cm.
ISBN 0-9781590-0-4
1. Cabala. 2. Misticism—Judaism.
3. Viata spirituala - Judaism. I. Titlu.
BM525.L253 2006
296.1’6 - dc22 2006031322

Redactor: Claire Gerus
Layout si Grafica: Baruch Khovov
Design coperta: Richard Aquan
Tiparire si postprocesare: Uri Laitman
Redactor Executiv: Chaim Ratz
Fotografie coperta: Manuscriptele cabalistului Yehuda Ashlag,
cu sprijinul arhivelor Bnei Baruch si a Studioului Yaniv, Israel.

PRIMA EDITIE: IANUARIE 2007

Traducere: Mirela Simonescu

DEZVALUIREA INTELEPCIUNII CABALEI

S U M A R

Biografii 7
Introducere
..... 9

CAPITOLUL 1 - CABALA: ATUNCI SI ACUM 14
MARELE PLAN 14
TRANSMITEREA STIINTEI 15
Alte Cai 17
Marile Intrebari 18
CABALA INTRA IN SCENA 18
Motorul Schimbarii 19
Ocupind locul Conducatorului 20
ASCUNZIND, CERCETIND, DAR NEGASIND 22
Criza globala are un sfirsit fericit 23
Egoismul este un Catch-22 24
NECESITATEA ALTRUISMULUI 25
Perceptie intensificata 27
Momentul este Acum 28
INTR-O COAJA DE NUCA 29

CAPITOLUL 2–CEA MAI MARE DORINTA A TUTUROR 31
TRAMBULINA PENTRU CRESTERE 31
In spatele usilor inchise 33
Evolutia dorintelor 34
CONTROLIND DORINTELE 36
Apare o noua dorinta 38
O noua metoda pentru o noua dorinta 39
Tikkun—Corectarea intentiei de a primi 40
INTR-O COAJA DE NUCA 42

CAPITOLUL 3 – ORIGINEA CREATIEI 43
LUMILE SPIRITUALE 43
Patru faze de baza 45
CERCETAREA GINDULUI CREATIEI 49
CALEA 53
ADAM HA RISHON—SUFLETUL COMUN 57
INTR-O COAJA DE NUCA.....59

CAPITOLUL 4 – UNIVERSUL NOSTRU 60
PIRAMIDA 61
Precum Sus, asa si Jos 63
URCIND SCARA 64
DORINTA PENTRU SPIRITUALITATE 68
INTR-O COAJA DE NUCA.....73

CAPITOLUL 5–A CUI REALITATE ESTE REALITATEA?.... 74
TREI GRANITE IN STUDIUL CABALEI 76
Prima granita – Ce percepem 76
A doua granita – Ce percepem 76
A treia granita – Ce percepem 77
PERCEPEREA REALITATII 80
O Realitate non-existenta 82
Mecanismul de masurare 84
Al Saselea Simt 85
Unde este o Cale Acolo a fost o Vointa 87
Gindul Creatiei 88
Reshimot—Inapoi in viitor 90
INTR-O COAJA DE NUCA..... 93

CAPITOLUL 6–DRUMUL (DREPT) CATRE LIBERTATE 95
INTUNERICUL DINAINTEA RASARITULUI 96
O Noua Lume Temerara in Patru Pasi 100
CUNOASTETI-VA LIMITELE 102
Hatzurile Vietii 104

Schimbind Societatea pentru a ma Schimba Eu 106
PATRU FACTORI 107
ALEGIND MEDIUL POTRIVIT PENTRU CORECTIE 110
Nici un Anarhist 113
INEVITABILA MOARTE A EGO-ULUI 114
Remediul 116
Falsa Libertate 117
Conditii pentru Libera Alegere 119
IMPLEMENTIND LIBERA ALEGERE 120
Credinta 120
Motivul 121
INTR-O COAJA DE NUCA.....123
ALTE SCRIERI 125

BIOGRAFII

RAV MICHAEL LAITMAN, PHD

Rav Michael Laitman, PhD, este o autoritate internationala a Cabalei autentice. Pregatirea sa de baza este foarte neobisnuita pentru o persoana cu renume in sfera spiritualului: el a fost pregatit in stiinte, este detinatorul unui Masterat in bio-cibernetica, si a avut o cariera stiintifica de succes, mai tirziu indreptindu-se catre Cabala, pentru a-si aprofunda cercetarile stiintifice. Si-a luat Doctoratul in Filozofie si Cabala, la Institutul de Filozofie din cadrul Academiei de Stiinte din Moscova, Rusia.

In 1976, el a inceput sa studieze Cabala, si o studiaza si in prezent. In 1979, cautind noi cai in Cabala, drumul sau s-a intersectat cu Cabalistul Rabbi Baruch Shalom HaLevi Ashlag (1906-1991), primul fiu nascut, si succesorul Cabalistului Rabbi Yehuda Leib HaLevi Ashlag (1884-1954), cunoscut ca Baal HaSulam datorita comentariului sau despre Cartea Zohar, numit Sulam (Scara). Michael Laitman a fost atit de impresionat de fiul lui Baal HaSulam, incit a devenit cel mai apropiat discipol si asistentul personal al lui Baruch Ashlag, petrecindu-si majoritatea timpului in compania respectatului sau mentor, asimilind cit de mult a putut din invataturile acestuia.

Astazi, este considerat ca fiind principala autoritate a Cabalei, fiind autorul a 33 de carti despre acest subiect, traduse in 10 limbi. Lectiile sale sint transmise zilnic la televiziunea prin cablu si prin internet, in toata omenirea. In ultimii ani, el a devenit un conferentiar foarte cautat in cercurile academice din Statele Unite si Europa.

Dr. Laitman este fondatorul si presedintele Institutului de Educare si Cercetare in Cabala – Bnei Baruch, care opereaza cel

mai mare si mai extensiv site pe internet, dedicat subiectului Cabala, www.kabbalah.info . Website-ul furnizeaza acces nelimitat la textele Cabalistice in peste 20 limbi, si are 1.4 milioane de accesari lunare. Inca din anul 2000, Enciclopedia Britanica recunoaste site-ul kabbalah.info ca fiind unul dintre cele mai cunoscute site-uri de pe internet, atit din punct de vedere al numarului de vizitatori, cit si al cantitatii de materiale informative despre stiinta Cabalei.

PROFESOR ERVIN LASZLO

Prof. Ervin Laszlo, care a scris cu atita amabilitate introducerea la aceasta carte, este fondatorul si exponentul cel mai de seama al Sistemelor de Filozofie si teoriei Generale a Evolutiei. Nascut in Budapesta, Ungaria, in 1932, Laszlo a debutat ca pianist concertant la virsta de cincisprezece ani, in New York, eveniment relatat atit in revistele Life, Time, Newsweek cit si in media internationala.

Prof. Laszlo a urmat calea stiintei si a filozofiei in jurul virstei de douazeci si cinci de ani si a inceput publicarea cartilor si articolelor sale, in 1963. In 1970 a primit Doctoratul de Stat, cel mai mare grad al Universitatii Sorbona, din Paris. In urmatorii ani, el a fost recompensat cu PhD onorifice in Statele Unite, Canada, Finlanda, Rusia si Ungaria. Ca recunoastere a implicarii sale la intelegerea si dezvoltarea globala, el a primit in 2001 Premiul Goi, Premiul Pacii din Japonia. El a scris saptezeci si doua de carti, traduse in optsprezece limbi.

INTRODUCERE

Sint incintat si onorat pentru ca mi s-a permis sa scriu introducerea cartii Dr-lui Laitman, *Dezvaluirea Intelepciunii Cabalei: Ghidul Personal pentru o Viata mai Linistita.* Nu doar ca autorul imi este un drag prieten personal, dar in viziunea mea, el este cel mai important Cabalist in viata, din zilele noastre, un reprezentant marcant a intelepciunii ce a fost tinuta secreta vreme de doua milenii. Acum, cind intelepciunea Cabalei, laolalta cu alte intelepciuni autohtone, sint dezvaluite in totalitate, cred ca nu exista o persoana mai potrivita pentru a expune esenta acesteia.

In lumea de astazi, dezvaluirea Cabalei ca un autentic mod de instruire, este de importanta unica. Ne ajuta sa recistigam constienta intelepciunii pe care stramosii nostri o posedau, si pe care noi am uitat-o. Intelepciuni indigene apar astazi deoarece obiceiurile, scolile noastre de gindire mecanica, au esuat in a furniza bunastarea si sustinerea pe care o promisesera. Un proverb chinez avertizeaza ca, „ Daca nu schimbam directia, vom sfirsi probabil exact acolo unde am inceput”. Aplicind acestea la realitatea contemporana, se pot provoca dezastre:

Schimbarile climaterice ameninta sa schimbe vaste arii ale planetei noastre in suprafete lipsite de conditii de viata, necorespunzatoare habitatului uman si inadecvate pentru productia alimentara.

In plus, cele mai multe economii mondiale au devenit din ce in ce mai putin productive. Aceasta se suprapune unei diminuari la nivel global a rezervelor de hrana. Exista din ce in ce mai putina apa potabila, necesara doar unei jumatati a populatiei globului. In medie, mai mult de 6,000 copii pier zilnic din cauza bolilor provocate de apa poluata.

In multe parti ale planetei, violenta si terorismul au devenit solutiile favorite de a rezolva conflictele. De aceea, exista o insecuritate profunda atit in tarile bogate cit si in cele sarace. Fundamentalismul islamic se raspindeste in lumea musulmana, neo-nazismul si alte miscari extremiste, invadeaza europa, si fanatismul religios isi face aparitia pe tot cuprinsul planetei.

Astfel, vietuirea noastra pe aceasta planeta, se afla sub semnul intrebarii. Totusi, un esec la nivel global, nu este obligatoriu. Putem intoarce roata, astfel incit ca urmatorul scenariu sa fie deasemeni posibil:

Dupa cum se va arata la sfirsitul acestei carti, putem sa o scoatem la capat impreuna, urmind sa impartim obiectivele comune ale pacii si ale sustinerii. Conducatorii lumii afacerilor pot recunoaste fundamentele schimbarii si pot contribui cu bunuri si servicii ce sint necesare.

Stirile globale si mediile culturale pot explora noi perspective si pot aduce in prim plan inovatii sociale si culturale, iar internetul, televiziunea, retelele de comunicatii ale companiilor si ale comunitatilor pot cladi o noua viziune a sinelui si a naturii.

In societatea civila, o cultura a trairii alternative si a valorilor responsabilitatii, va duce la sustinerea abordarii unui punct de vedere ecologic. Vor fi luate masuri pentru protejarea mediului, se vor crea surse efective de hrana si sisteme de distributie a resurselor, se vor dezvolta si folosi noi tehnologii in energetica, transport si agricultura.

In aceasta viziune pozitiva, fondurile financiare vor fi redirectionate de la proiectele armate si de aparare, pentru a servi nevoilor populatiei. Influentate fiind de aceste dezvoltari, neintelegerile nationale, internationale si interculturale, conflictele rasiale, opresiunile, inegalitatea economica si inegalitatea intre sexe, toate vor face loc increderii reciproce si respectului. Oamenii si comunitatile vor fi gata sa coopereze si sa formeze parteneriate productive.

Astfel incit, in loc sa asistam la prabusirea datorata conflictelor si razboaielor, umanitatea va inainta – nu neaparat

catre o lume a autosustinerii si cooperarii intre comunitati, dar cu siguranta catre o lume a bucuriei pacii, a linistii si a unei complete automultumiri. O lume a pacii si a sustinerii ne poate astepta, insa noi in prezent nu ne indreptam in aceasta directie.

Einstein ne spunea, „Problemele importante cu care ne confruntam, nu se pot rezolva la acelasi nivel de gindire folosit pentru crearea lor.” Si totusi, noi incercam exact aceasta metoda. Incercam sa luptam impotriva terorismului, a saraciei, a crimelor, a degradarii mediului, a bolilor si a altor „boli ale societatii”, cu aceleasi metode care au produs initial toate aceste probleme. Depunem eforturi pentru a gasi solutii tehnologice si remedii temporare. Inca nu am mobilizat vointa , si nici viziunea de a face schimbari permanente si fundamentale.

CONSTIENTA PLANETARA

In lumina actualei crize globale, umanitatea a inceput sa caute noi cai si modalitati de gindire. Acestea sint intelepciunile indigene, antice care sint foarte pertinente. Conform acestora, constienta planetara nu este neaparat o notiune arhaica, ci esenta acesteia. Cind studiem aceste modalitati, realizam ca noua constienta planetara este de fapt o constienta foarte veche si perena; doar ca acum este redescoperita.

Intr-adevar, este un moment important deoarece aceasta constienta planetara este redescoperita. Eram obisnuiti sa gindim despre constienta umana tipica si „normala”, ca este ceea ce noi percepem cu cele cinci simturi ale noastre. Am considerat ca fiind imaginar orice altceva. Perceptia obisnuita era ca sfirsitul nostru este acelasi cu sfirsitul corpului nostru fizic. Alte abordari ale subiectului erau considerate a fi „new age”, „misticism” sau „esoterism”. Ideea ca noi sintem cumva parti ale aceluiasi maret intreg, a fost considerata o exceptie a istoriei civilizatiei umane.

Dar daca privim catre istoria ideilor, vom gasi ca adevarul este chiar opusul acestui lucru. Gindirea reductionista, mecanica si

fragmentata, care s-a dezvoltat in lumea vestica in ultimii 300 de ani, nu constituie norma ci doar exceptia. Alte culturi nu impartasesc acelasi punct de vedere. Chiar si Vestul nu a aderat in totalitate la punctul de vedere mecanicist, lasat mostenire ca aplicatie (sau mai bine spus ca o aplicatie eronata) a filozofiei Newtoniene, despre natura.

In alte culturi, la fel ca si in lumea Vestica ce a precedat timpurile moderne, constienta ce prevala era una a apartenentei, a unicitatii. Majoritatea culturilor traditionale nu agreaza ideea ca oamenii nu au nimic in comun, decit doar interese trecatoare care coincid intimplator.

Radacinile clasice ale tuturor intelepciunilor traditionale, sint concepte ale „constientei planetare". Acest termen defineste constiinta sortii noastre comune in calitate de fiinte umane, in calitate de locuitori ai acestei planete. Daca vrem ca sa ne sustinem propria existenta, daca vrem sa ne asiguram ca copiii si nepotii nostri vor avea un viitor sigur, *trebuie* sa dezvoltam constienta planetara.

Pentru a inainta, trebuie sa cultivam niste sabloane care sa ne permita sa formam o familie umana unita, o civilizatie planetara. Totusi, aceasta civilizatie nu trebuie sa fie o cultura monolitica in care toti sa urmeze aceleasi idei si in care o persoana sau o natiune sa dicteze acele idei celorlalti. Mai degraba, ar trebui sa fie o civilizatie ale carei elemente sa fie un angrenaj care sa mentina si sa dezvolte intregul sistem, civilizatia planetara a omenirii.

Aceasta diversitate este elementul de armonie, elementul pacii. Fiecare societate care a supravietuit, poseda acestea. Doar Vestul si societatile vestice au uitat aceste notiuni. In cadrul procesului crearii progresului economic si tehnic, ei au fragmentat integritatea, uniunea sistemului. Este momentul prielnic ca sa restauram toate acestea.

Dupa cum am invatat prin intermediul scrierilor Dr. Laitman, cabala in forma ei autentica nu doar ca promoveaza conceptul uniunii si integritatii umanitatii si a universului, dar si ofera metode practice de restaurare a ceea ce a fost pierdut.

Este recomandarea mea de suflet sa parcurgeti rindurile acestei carti, deoarece furnizeaza mult mai mult decit cunostiinte generale despre o intelepciune antica. Deasemeni furnizeaza cheia ce asigura bunastarea umanitatii in aceste timpuri critice, cind facem fata unei provocari fara precedent, aceea de a alege intre calea involutiei ce duce la prabusirea lumii inconjuratoare, si calea evolutiei care ne poate aduce catre o lume a pacii, a armoniei, a bunastarii si a sustinerii.

Ervin Laszlo

1

CABALA: ATUNCI SI ACUM

M A R E L E P L A N

Nu este nici un secret in faptul ca stiinta Cabala nu a inceput ca un trend ce poata fi astazi observat la Hollywood. De fapt ea exista de mii de ani. Cind a aparut, oamenii erau mult mai apropiati de natura, decit sint astazi. Ei aveau sentimentul de intimitate cu natura si se bucurau de relatia lor cu aceasta.

In acele zile, ei aveau putine motive de a se detasa de natura. Nu erau inca atit de centrati pe sinele lor precum sint astazi. Intr-adevar, in acele timpuri, umanitatea era o parte inseparabila de Natura si intimitatea lor cu aceasta, crestea.

In plus, umanitatea nu cunostea destule despre Natura ca sa simta siguranta; ne temeam de fortele naturale, ceea ce ne determina sa ne raportam la Natura ca la o forta superioara noua.

Fiind intimi cu Natura, pe de o parte, si temindu-se de ea, pe de alta parte, oamenii aspirau nu doar sa invete mai multe despre lumea inconjuratoare, ci si in primul rind doreau sa determine ce sau cine o guverna.

In acele vremuri timpurii, oamenii nu se puteau ascunde de elementele Naturii, asa cum fac astazi; ei nu puteau sa evite vitregiile acesteia, asa cum facem noi in aceasta lume „faurita de om”. Si ce era mai important, frica de Natura, si in acelasi timp, apropierea de aceasta, i-a facut pe multi sa cerceteze si sa descopere ce plan avea Natura pentru ei, si implicit pentru noi toti.

Acei pioieri in cercetarea Naturii vroiau sa afle daca Natura avea un scop precis, si daca era asa, care era rolul umanitatii in acest Mare Plan. Acei indivizi care au primit cel mai inalt nivel de

cunoastere, acela al Marelui Plan, sint cunoscuti sub numele de „Cabalisti”.

Un individ unic printre acesti pionieri, a fost Abraham. Cind a descoperit Marele Plan, nu doar ca l-a cercetat in profunzime, dar in primul rind i-a invatat si pe altii. El si-a dat seama ca singura garantie impotriva mizeriei si fricii, era ca oamenii sa inteleaga planul Naturii in legatura cu ei. Si indata ce si-a dat seama de acest lucru, nu a precupetit nici un efort ca sa invete pe oricine dorea acest lucru. Din acest motiv, Abraham a devenit primul Cabalist, ce a inceput o dinastie a invatatorilor Cabalisti: cei mai merituosi studenti au devenit urmatoarea generatie de Cabalisti, care transmiteau cunoasterea urmatoarei generatii de studenti.

Cabalistii se refera la arhitectul Marelui Plan, ca fiind „Creatorul” si la Planul in sine ca fiind „Gindirea Creatiei”. Cu alte cuvinte, si acest lucru este foarte important, cind Cabalistii vorbesc despre Natura sau despre legile Naturii, ei vorbesc despre Creator. Si vice versa, cind vorbesc despre Creator, ei vorbesc despre Natura sau despre legile Naturii. Acesti termeni sint sinonimi.

Pentru un Cabalist, termenul „Creator” nu are semnificatia unei entitati distincte, supranaturale, ci urmatorul nivel pe care o fiinta umana ar trebui sa-l atinga pentru a primi o cunoastere superioara. Cuvintul ebraic pentru Creator este *Boreh* si contine doua cuvinte: *Bo (*vino) si *Re’eh* (vezi). De aceea, cuvintul „Creator” este o invitatie personalizata pentru a experimenta lumea spirituala.

Termenul „Cabalist” vine din cuvintul ebraic Kabbalah (receptie). Limba originala a Cabalei este ebraica, o limba dezvoltata special de si pentru Cabalisti, ca sa ii ajute sa comunice intre ei despre subiectele spirituale. Multe carti de Cabala au fost scrise in alte limbi deasemeni, dar termenii de baza intotdeauna sint in Ebraica .

TRANSMITEREA STIINTEI

Cunoasterea pe care primii Cabalisti au atins-o, a facut mai mult decit sa-i ajute sa inteleaga cum functionau lucrurile in spatele scenei. Cu ajutorul acesteia, au fost capabili sa explice fenomenele naturale cu care ne intilnim toti. Dupa aceea a fost ceva natural ca ei sa devina invatatori, si ca cunoasterea care ne-a fost transmisa, sa devina baza atit pentru stiintele antice cit si pentru cele moderne.

Poate ca noi ne gindim la acesti Cabalisti, ca la niste oameni misteriosi care se ascund in locuri intunecoase , in camere luminate de luminari, si care scriu scripturi magice. Ei bine, pina la sfirsitul secolului 20, Cabala a fost intr-adevar tinuta secreta. Abordarea clandestina a Cabalei, a dat nastere numeroaselor povesti si legende ce o invaluiau. Desi multe dintre aceste povesti sint false, ele inca aduc confuzie chiar si celor mai rigurosi ginditori.

 Gottfried Leibnitz, un mare matematician si filozof, a exprimat in mod candid gindurile sale despre cum secretizarea a afectat Cabala: „Pentru ca omul nu avea cheia potrivita sa acceseze secretul, setea de cunoastere a fost in final redusa la tot felul de presupuneri si superstitii care au dus la transmiterea unei „Cabala vulgara” care avea prea putin in comun cu adevarata Cabala, si a generat numeroase fantezii aparute sub denumirea falsa de magie, si toate acestea se gasesc in carti”.

Dar Cabala nu a fost intotdeauna secreta. De fapt, primii Cabalisti erau foarte deschisi in legatura cu cunoasterea lor, si in acelasi timp, foarte implicati in comunitatile in care traiau. Adesea Cabalistii erau conducatorii natiilor lor. Dintre toti acesti

conducatori, Regele David este probabil cel mai cunoscut exemplu de mare Cabalist care a fost deasemeni si un mare conducator.

Implicarea cabalistilor in societatile lor, i-a ajuta pe scolarii contemporani cu ei sa dezvolte bazele a ceea ce cunoastem acum sub denumirea de „Filozofia Vestica", care mai tirziu a devenit baza stiintelor moderne. In aceasta privinta, redam ceea ce Johannes Reuchlin, un umanist, scolar clasic si expert in traditii si limbi antice, scrie in cartea sa „De arte Cabalsitica": „Profesorul meu, Pythagora, tatal filozofiei, si-a luat invataturile de la Cabalisti ... El a fost primul care a tradus cuvintul *Kabbalah*, necunoscut contemporanilor sai, in cuvintul grec *filozofie* ... Cabala nu ne lasa sa ne traim vietile in praf, dar ne eleveaza mintile catre culmile cunoasterii."

ALTE CAI

Dar filozofii nu erau Cabalisti. Deoarece ei nu au studiat Cabala, ei nu puteau intelege pe deplin cunoasterea Cabalistica. Ca rezultat, cunoasterea ce trebuia sa fie dezvoltata si abordata, intr-un mod foarte specific, a fost dezvoltata incorect. Cind cunoasterea Cabalista a migrat in alte parti ale omenirii, acolo unde in acele vremuri nu existau Cabalisti, deasemeni a luat un curs diferit.

De aceea, omenirea a facut un regres. Desi filozofia vestica a incorporat in ea o parte a cunoasterii Cabalei, a sfirsit prin a lua o cu totul alta directie. Filozofia vestica a generat stiintele ce studiaza lumea noastra materiala, pe care noi o percepem prin intermediul celor cinci simturi. Dar Cabala este o stiinta ce studiaza ce se intimpla *dincolo* de ceea ce simturile noastre percep. Aceasta schimbare de directie, a condus omenirea intr-o directie opusa cunoasterii initiale pe care o obtinusera Cabalistii. Aceasta schimbare a condus omenirea catre un regres a carui consecinte le vom explora in urmatorul capitol.

MARILE INTREBARI

Cabala a devenit o stiinta ascunsa, cu aproximativ 2000 de ani in urma. Motivul a fost simplu – nu era cerere pentru ea. Inca din acele timpuri, umanitatea era ocupata cu dezvoltarea religiilor monoteiste, si mai tirziu a stiintei. Amindoua au fost create ca sa raspunda intrebarilor fundamentale ale omului: „Care este locul nostru in lume, in Univers?" „Care este scopul existentei noastre?" Cu alte cuvinte „De ce ne-am nascut?"

Dar astazi, mai mult ca oricind, multi oameni simt ca ceea ce a functionat 2000 de ani, nu mai corespunde nevoilor lor. Raspunsurile furnizate de religie si stiinta nu ii mai satisfac. Acesti oameni cauta in alta parte raspunsuri la intrebarile de baza despre scopul vietii. Ei s-au indreptat catre invataturile Estice, clarvazatori, magie si misticism.Si citiva s-au indreptat catre Cabala.

Deoarece Cabala a fost formulata ca sa raspunda acestor intrebari fundamentale, raspunsurile pe care le furnizeaza au legatura directa cu acestea. Redescoperind raspunsurile antice despre intelesul vietii, reparam ruptura dintre umanitate si Natura ce a avut loc atunci cind ne-am departat de Cabala si ne-am indreptat catre filozofie.

CABALA INTRA IN SCENA

Cabala si-a facut „debutul" in urma cu aproximativ 5000 de ani, in Mesopotamia, o tara antica ce se afla pe actualul teritoriu al Irakului. Mesopotamia nu a fost doar locul de nastere al Cabalei, dar si cel al primelor invataturi antice si a misticismului. In acele zile, oamenii traiau inconjurati de multe invataturi diferite, adesea urmind mai multe invataturi in acelasi timp. Astrologia, clarviziunea, numerologia, magia, vrajitoria, farmecele, - toate

acestea si multe altele au fost dezvoltate in Mesopotamia, centrul cultural al lumii antice.

Atita timp cit oamenii erau fericiti cu credintele lor, nu simteau vreo nevoie de schimbare. Oamenii doreau sa stie ca vietile lor erau in siguranta, si ce trebuiau sa faca pentru a fi fericiti. Ei nu isi puneau intrebari despre originea vietii, sau ce era mai important, cine sau ce a creat legile vietii.

La o prima vedere acestea ar putea parea putin diferite. Dar, diferenta dintre a intreba despre viata si de a intreba despre regulile dupa care se ghideaza viata, este ca diferenta dintre a invata cum sa conduci o masina si a invata cum sa construiesti una. Este un cu totul alt nivel de cunoastere.

MOTORUL SCHIMBARII

Dorintele nu apar pur si simplu din neant. Ele se formeaza in mod inconstient in interiorul nostru si ies la suprafata doar cind devin ceva definibil, cum ar fi, „Vreau o pizza”. Inainte de aceasta, dorintele nu sint simtite, sau in cel mai bun caz sint simtite ca o neliniste. Noi toti am experimentat acest sentiment de a dori ceva, dar ceva ce inca nu ne dadeam seama ce este. Aceasta este o dorinta ce inca nu a ajuns la maturitate.

Plato, spunea cindva, „Nevoia este mama inventiei” si avea dreptate. In mod similar, Cabala ne invata ca singurul mod in care putem invata ceva este ca intii sa dorim sa invatam acel lucru. Este o formula foarte simpla: cind dorim ceva, facem ceea ce este necesar pentru a obtine acel lucru. Ne facem timp, ne adunam fortele si ne dezvoltam abilitatile necesare. Rezulta din toate acestea ca motorul schimbarii este dorinta.

Modul in care dorinele noastre evolueaza, defineste si construieste istoria intregii umanitati. Pe masura ce dorintele omenirii se dezvolta, acestea fac ca oamenii sa studieze mediul inconjurator astfel incit sa isi poata indeplini dorintele. Spre deosebire de minerale, plante si animale, oamenii evolueaza in

mod constant. Pentru fiecare generatie, si pentru fiecare persoana, dorintele sint din ce in ce mai puternice.

OCUPIND LOCUL CONDUCATORULUI

Motorul schimbarii – dorinta – este format din cinci nivele, notate de la zero la patru. Cabalistii se refera la acest motor ca la „o dorinta de a primi placerea", sau mai simplu, „dorinta de a primi". Cind Cabala a aparut prima oara, in urma cu aproximativ 5000 de ani, dorinta de a primi era la nivelul zero. Astazi, dupa cum probabil ca ati ghicit, ne aflam la nivelul patru – cel mai intens nivel. Dar in zilele de inceput cind dorina de a primi era situata la nivelul zero, dorintele nu erau destul de puternice ca sa ne separe de natura, si unul de altul. In acele zile, aceasta uniune cu Natura, pentru care astazi multi dintre noi platesc bani multi ca sa o re-invatam prin intermediul claselor de meditatie (si ca sa fim sinceri, nu intotdeauna cu succes), a fost modul de viata natural. Oamenii nu cunosteau alt mod de a trai. Ei nici macar nu stiau ca se pot separa de Natura, si nici nu doreau acest lucru.

De fapt, in acele zile, comunicarea dintre oameni si Natura si comunicarea unora cu altii, curgea atit de simplu, iar cuvintele nu erau necesare; in schimb, oamenii comunicau prin ginduri, ceva asemanator telepatiei. Erau timpuri ale unitatii, si toata umanitatea era precum o singura natiune.

Dar intre timp, in Mesopotamia, s-a petrecut o schimbare: dorintele oamenilor au inceput sa creasca si au devenit mult mai egoisti. Oamenii au inceput sa doreasca sa schimbe Natura si sa o foloseasca in avantajul personal. In loc sa isi doreasca sa se adapteze ei Naturii, ei au inceput sa doreasca sa schimbe natura pentru a-si satisface dorintele *proprii.* Ei au crescut detasindu-se de Natura, separindu-se de aceasta si totodata unii fata de altii. Astazi, dupa multe secole, noi descoperim ca aceasta nu a fost o idee buna. Pur si simplu nu functioneaza.

Natural, pe masura ce oamenii au inceput sa se puna pe ei insisi in opozitie cu mediul si cu societatile lor, ei nu au mai avut legaturi de rudenie unii cu altii, si nici nu au mai perceput Natura ca fiind casa lor. Ura a inlocuit iubirea si oamenii au vietuit detasindu-se unii de altii.

In consecinta, singura natiune a lumii antice a fost divizata. Mai intii s-a despartit in doua grupuri ce s-au deplasat spre est si spre vest. Cele doua grupuri au continuat sa se divida, si astfel s-au format multitudinea de natiuni pe care le avem astazi.

Una dintre cele mai evidente simptome ale divizarii, pe care Biblia o descrie ca „Prabusirea Turnului Babel", a fost crearea diferitelor limbi. Aceste limbi de comunicare diferite, i-au despartit si mai mult pe oameni, si a creat confuzie si disfunctionalitati.. Cuvintul ebraic pentru confuzie este *Bilbul* , si pentru a marca confuzia, capitolul Mesopotamia a primit un nume, Babel (Babylon).

De la acea divizare – cind dorintele noastre au crescut de la nivelul zero, la nivelul unu – am infruntat Natura. In loc sa corectam egoismul care crestea mereu, astfel incit sa devenim una cu Natura, devenind astfel una cu Creatorul, noi am construit un scut mecanic si tehnologic pentru a ne proteja de aceasta. Motivul initial pentru care am dezvoltat stiinta si tehnologia a fost sa ne securizam existenta din spatele acestui scut, impotriva elementelor Naturii. S-a vazut, ca totusi, chiar daca sintem constienti sau nu, de fapt, noi incercam sa controlam Creatorul si sa preluam rolul de conducator.

. In acele vremuri cind avea loc acest *Bilbul,* Abraham traia in Babylon, ajutindu-l pe tatal sau sa faureasca mici idoli pe care sa-i vinda in magazinul familiei. Nu este greu de observat ca Abraham se afla chiar in mijlocul acestui haos vibrant de idei, care au bulversat Babylonul, New York-ul lumii antice. Aceasta stare de confuzie, explica deasemeni intrebarea persistenta a lui Abraham, a

carei raspuns l-a condus spre a descoperi legea Naturii: „Cine este stapinul acestui capitol?” Cind si-a dat seama ca exista un scop al confuziei si alienarii, imediat a inceput sa explice acest lucru, oricui dorea sa asculte.

ASCUNZIND, CERCETIND, DAR NEGASIND

Nivelul egoismului umanitatii era in continua crestere, si cu fiecare nivel ne indepartam si mai mult de Natura (de Creator). In Cabala, distanta nu este masurata in inch sau yarzi; este masurata in *calitati*. Calitatile Creatorului sint uniunea, conectarea si daruirea, dar este posibil sa il simtim pe Creator, doar daca ii impartasim calitatile Sale. Daca sint centrat pe sine, sint incapabil sa ma conectez la ceva la fel de total si altruistic precum Creatorul. Ar fi ca si cum incercam sa observam o alta persoana atunci cind stam spate in spate.

Deoarece am intors spatele Creatorului si deoarece inca dorim sa-L controlam, in mod cert, cu cit incercam mai mult, cu atit mai frustrati devenim. Cu siguranta, nu putem controla ceva ce nu vedem sau macar nu simtim. Aceasta dorinta nu poate fi satisfacuta niciodata pina cind nu facem o intoarcere de 180 grade, pina cind nu vom privi in directia opusa, ca sa-L gasim.

Multi oameni deja sint obositi de promisiunile false ale tehnologiei, promisiuni de prosperitate, sanatate si ce este mai important, promisiuni pentru siguranta zilei de miine. Dar partea buna a acestei stari este ca ne forteaza sa ne reexaminam directia si sa ne intrebam, „Este oare posibil ca sa fi urmat o cale gresita atit de mult timp?”

In mod particular astazi, pe masura ce constientizam criza si impasul cu care ne confruntam, putem admite cu sinceritate ca aceasta cale pe care am ales-o este de fapt o strada fara iesire. In loc sa compensam centrarea noastra pe sine care este in opozitie cu Natura, alegind tehnologia, ar trebui sa schimbam egoismul nostru in altruism si in mod consecvent sa realizam uniunea cu Natura.

In Cabala, termenul folosit pentru schimbare este *Tikkun* (corectare). Ca sa ne dam seama de opozitia in care ne aflam fata de Creator, inseamna ca trebuie sa constientizam sciziunea ce a avut loc in noi (fiinte umane) cu cinci mii de ani in urma. Aceasta poarta denumirea de „recunoasterea raului". Nu este usor, dar este primul pas catre adevarata sanatate si fericire.

CRIZA GLOBALA ARE UN SFIRSIT FERICIT

De-a lungul ultimilor 5000 de ani, fiecare dintre cele doua fractii ce au descins din Mesopotamia, a evoluat in civilizatii de oameni foarte diferiti. Din cadrul primelor doua grupuri, una a devenit ceea ce noi numim „civilizatia Vestica", iar cealalta a devenit ceea ce cunoastem sub numele de „civilizatia Estica".

Cea mea agravanta discordie dintre cele doua civilizatii, reflecta culminarea procesului ce a inceput odata cu prima diviziune. Cu cinci mii de ani in urma. O singura natiune a fost divizata deoarece egoismul crestea si ii separa pe membrii sai. Acum a sosit vreamea ca aceasta „natiune" – umanitatea – sa se reuneasca si sa devina iarasi o singura natiune. Inca ne aflam in punctul de cotitura care a survenit in acei ani, dar astazi sintem mult mai constienti de aceasta.

In concordanta cu intelepciunea Cabalei, aceasta discordie culturala si aducerea in prim plan a credintelor mistice care erau abundente in Mesopotamia, marcheaza inceputul reconectarii umanitatii intr-o noua civilizatie. Astazi incepem sa ne dam seama ca sintem toti conectati si ca trebuie sa reconstruim statul care exista anterior divizarii. Reconstruind totul intr-o uniune a umanitatii, vom reconstrui de asemenea conexiunea noastra cu Natura, cu Creatorul.

EGOISMUL ESTE UN CATCH-22

In perioada in care misticismul prima, intelepciunea Cabalei a fost descoperita si a furnizat cunoasterea pe stadii a intensificarii egoismului nostru si ceea ce a cauzat aceasta situatie. Invatatura Cablistilor spune ca tot ceea ce exista este facut dintr-o dorinta de auto-satisfacere.

Totusi, aceste dorinte nu pot satisface in forma lor naturala, atunci cind sint centrate pe sine. Aceasta deoarece atunci cind ne implinim o dorinta, noi o anulam, si daca anulam dorinta pentru ceva, nu ne mai putem bucura de ea.

De exemplu, ginditi-va la mincarea voastra preferata. Acum, imaginati-va pe voi intr-un restaurant renumit, stind comfortabil la o masa, in timp ce zimbitorul chelner va aduce un platou acoperit, il aseaza in fata voastra si indeparteaza capacul. Hmmm... acea delicioasa scena familiara! Va bucurati de ea deja? Corpul vostru o face; de aceea secreta sucuri digestive doar la gindul acestui meniu.

Dar in momentul in care incepeti sa mincati, placerea se diminueaza. Cu cit mai satui sinteti, cu atit mai putina placere deriva din mincatul in sine. In final, cind v-ati saturat pe deplin, nu va mai puteti bucura de acea mincare si va opriti din mincat. Nu va opriti din cauza faptului ca sinteti satui, ci deoarece mincatul nu mai este atit de distractiv atunci cind ai stomacul plin. Aceasta este egoismul de forma Catch-22 – daca obtineti ceea ce va doriti, nu mai doriti acel lucru.

De aceea, deoarece nu putem trai fara placere, *trebuie* sa cautam tot timpul, placeri din ce in ce mai noi si mai mari. Facem acest lucru, dezvoltind noi dorinte, care deasemeni vor ramine nesatisfacute. Este un cerc vicios. In mod clar, cu cit ne dorim mai mult, cu atit mai goi ne simtim. Si cu cit mai goi ne simtim, cu atit mai frustrati devenim.

Si deoarece ne aflam acum la cel mai intens nivel al dorintelor, din istoria noastra, nu putem evita concluzia ca astazi sintem mai nesatisfacuti ca oricind, chiar daca avem mult mai

multe decit parintii nostrii si decit stramosii nostri. Contrastul dintre ceea ce avem, pe de o parte, si sentimentul in crestere al starii de insatisfactie, pe de alta parte, este esenta crizei prin care trecem astazi. Cu cit devenim mai egoisti, cu atit mai goi de simtim, cu atit mai acuta este criza.

NECESITATEA ALTRUISMULUI

Initial, toti oamenii erau interconectati. Simteam si gindeam despre sine precum o singura fiinta umana, si acesta este exact modul in care Natura ne trateaza. Aceasta fiinta umana „colectiva" numita „Adam", nume provenit din cuvintul ebraic *Domeh* (similar), insemnind similar cu Creatorul, care este deasemeni unul si intreg. Totusi, in ciuda unimii noastre initiale, pe masura ce egoismul nostru crestea, ne-am pierdut treptat senzatia de uniune si am devenit din ce in ce mai distanti unii fata de altii.

Cartile de Cabala scriu ca planul Naturii in legatura cu egoismul nostru, este ca acesta sa creasca pina cind vom realiza ca am devenit foarte separati si ca ne urim unii pe altii. Logica din spatele planului, este ca mai intii trebuie sa ne simtim ca o singura entitate si apoi sa devenim entitati egoiste si detasate. Doar aunci vom realiza ca sintem in completa opozitie fata de Creator, si total egoisti.

Mai mult, acesta este singura noastra modalitate de a constientiza ca egoismul este negativ, nesatisfacator si in final fara speranta. Dupa cum am mai spus, egoismul ne separa unii de altii si de Natura. Dar pentru a schimba aceasta, trebuie sa ne dam mai intii seama care este situatia. Aceasta ne va duce in faza de a dori schimbarea, si sa gasim in mod independent o modalitate de a ne transforma in persoane altruiste, reconectate cu toata umanitatea si cu Natura – Creatorul. In fond, noi deja am afirmat ca dorinta este motorul schimbarii.

 Cabalistul Yehuda Ashlag scrie ca intrarea Luminii Superioare in dorinta si despartirea de aceasta, creaza un recipient potrivit pentru scopul sau: altruismul. Cu alte cuvinte, daca dorim sa simtim uniunea cu Creatorul, trebuie intii sa fim uniti cu El, si apoi sa experimentam pierderea acestei unimi. Experimentind ambele stari, vom fi capabili sa facem o alegere constienta, deoarece constienta este necesara pentru o adevarata uniune. Putem compara acest proces cu un copil care se simte conectat cu parintii sai in faza copilariei timpurii, simte ca este rebel in adolescenta si in final, pe masura ce copilul devine adult, intelege si justifica modul in care a fost educat.

De fapt, altruismul nu este o optiune. Doar pare, ca si cum noi am putea sa alegem daca putem fi egoisti sau altruisti. Dar daca examinam Natura, observam ca altruismul este legea fundamentala a naturii. De exemplu, fiecare celula din organismul uman, este in mod inerent egoista.Dar ca sa existam, trebuie sa-si reprime tendintele egoiste, pentru binele corpului. Recompensa pentru aceasta celula este ca experimenteaza nu doar propria existenta, dar si viata intregului corp.

Noi, deasemeni, trebuie sa dezvoltam conexiuni similare unii fata de altii. Apoi, cu cit avem mai mult succes in realizarea legaturii, cu atit mai mult vom simti existenta eterna a lui Adam, in locul existentei noastre fizice trecatoare.

In special astazi, altruismul a devenit esential pentru supravietuirea noastra. A devenit evident ca sintem toti conectati si dependenti unul fata de celalalt. Aceasta dependenta produce o noua si foarte precisa definitie a altruismului: orice act sau intentie ce provine din nevoia de conectare a umanitatii intr-o singura entitate, este considerata altruista. Prin extensie, orice act sau intentie care nu este focalizata pe unimea umanitatii, este egoista.

Rezulta ca opozitia noastra fata de natura este sursa tuturor suferintelor pe care le vedem in lume. Orice altceva in Natura –

minerale, plante, si animale – urmeaza in mod instinctiv legea altruista a Naturii. Doar comportamentul uman este in contrast cu restul Naturii si cu Creatorul.

Mai mult, suferinta pe care o vedem in jurul nostru, nu este doar a noastra. Toate celelalte parti ale Naturii sufera din cauza actiunilor noastre gresite. Daca fiecare parte a Naturii urmeaza in mod instinctiv aceasta lege, si doar omul nu o face, atunci omul este singurul element corupt din Natura. Mai pe scurt, cind ne corectam pe noi de la stadiul de egoism la cel de altruism, orice altceva va fi corectat, si implicit – ecologia, foametea, razboiul si societatea in general.

PERCEPTIE INTENSIFICATA

Exista un bonus special pentru altruism.. Ar putea pare ca si cum singura schimbare este cea pe care altii o fac in ceea ce ne priveste, insa sint mult mai multe beneficii. Cind incepem sa ne gindim la altii, devenim integrati cu ei, si ei cu noi.

Ginditi-va astfel: astazi sint aproximativ 6.5 miliarde de oameni in lume. Ce ar fi daca, in loc sa avem doua miini, doua picioare si un creier ca sa le controlam, am avea 13 miliarde de miini, 13 miliarde de picioare si 6.5 miliarde de creiere pentru a le controla? Pare confuz? Nu chiar, deoarece toate acele creiere ar functiona ca unul singur, si miinile ar functiona ca o singura pereche de miini. Toata umanitatea ar functiona ca un singur corp ale carui capabilitati sint intensificate de 6.5 miliarde de ori.

Un moment, inca nu am vorbit despre bonus! Suplimentar, pentru a deveni un super-om, oricine devine altruistic deasemeni va primi cele mai dorite daruri dintre toate: omniscienta, sau totala reamintire si totala cunoastere. Deoarece altruismul este natura Creatorului, oferindu-ne egalizarea naturii noastre cu a Lui, noi incepem sa *gindim* ca El. Incepem sa intelegem de ce se intimpla ceea ce se intimpla, cind trebuie sa se intimple, si ce trebuie sa facem daca am dori ca lucrurile sa se intimple in mod diferit. In

Cabala, acest statut poarta denumirea de „echivalenta formelor”, si acesta este scopul Creatiei.

Acest statut de perceptie intensificata, de echivalenta a formelor, este motivul pentru care am fost creati initial. De aceea am fost creati uniti, si am fost apoi despartiti – ca sa putem astfel sa ne reunim. In procesul uniunii, vom invata de ce Natura face ceea ce face, si vom deveni la fel de intelepti ca si Gindul creator.

Cind vom realiza unimea cu Natura, ne vom simti la fel de eterni si completi ca si Natura. In aceasta faza, chiar daca corpurile noastre mor, vom simti ca ne continuam existenta in eterna Natura. Viata fizica si moartea nu ne vor mai afecta deoarece perceptia noastra anterioara centrata pe sine, va fi inlocuita cu o perceptie complet altruista. Propriile noastre vieti vor deveni viata intregii Naturi.

MOMENTUL ESTE ACUM

Cartea Zoharului, „Biblia” Cabalei, a fost scrisa cu aproximativ 2000 de ani in urma. Ea spune ca pina la sfirsitul secolului 20, egoismul umanitatii va atinge o intensitate fara precedent.

Dupa cum am vazut mai inainte, cu cit mai mult dorim, cu atit mai goi ne simtim. De aceea, incepind de la sfirsitul secolului 20, umanitatea a experimentat cea mai mare goliciune pe care a experimentat-o vreodata. *Cartea Zoharului* scrie deasemeni, ca atunci cind aceasta stare de gol este simtita, umanitatea va avea nevoie de mijloace de vindecare astfel incit oamenii sa devina satisfacuti. Apoi, spune *Zoharul* va sosi momentul in care Cabala va fi facuta cunoscuta intregii umanitati ca un mijloc de a atinge starea de satietate prin similaritati cu Natura.

Procesul de atingere a satietatii, *Tikkun*, nu va avea loc instantaneu si nici simultan pentru fiecare. Pentru ca *Tikkun* sa se petreaca, o persoana trebuie sa *doreasca* sa se intimple. Este un proces ce evolueaza independent de vointa proprie a cuiva.

Corectarea incepe cind o persoana isi da seama ca natura sa egoista este sursa a tot ce este rau. Este o experienta foarte personala si foarte puternica, dar invariabil aduce persoana in faza de a dori schimbarea, de a se muta de la egoism la altruism.

Dupa cum am mai spus, Creatorul ne trateaza ca pe o fiinta creata singulara si unita. Am incercat sa ne atingem scopurile egoiste, dar astazi descoperim ca problemele noastre vor fi rezolvate doar in mod colectiv si altruistic. Cu cit devenim mai constienti de egoismul nostru, cu atit mai mult vom dori sa folosim metoda Cabalei pentru a schimba natura noastra inspre altruism. Nu am facut acest lucru atunci cind a aparut Cabala, dar il putem face acum, deoarece acum stim ca avem nevoie de el!

Ultimii 5,000 de ani ai evolutiei umanitatii, au fost un proces de incercare a unei metode, de examinare a placerii pe care o furniza aceasta, de ajungere in starea de deziluzie referitor la ea, si de parasire a acestei metode in favoarea alteia. Metodele au venit si au plecat, dar starea de fericire nu a sporit in noi. Acum ca metoda Cabalei a aparut, avind ca tinta corectarea celui mai inalt nivel de egoism, nu mai trebuie sa experimentam calea deziluziei. Putem pur si simplu sa ne corectam egoismul prin intermediul Cabalei, si toate celelalte corectii vor decurge ca un efect de domino. Astfel, in timpul acestei corectii, putem simti implinire, inspiratie si bucurie.

INTR-O COAJA DE NUCA

Intelepciunea Cabalei (intelepciunea receptiei), a aparut prima oara cu 5,000 de ani in urma, cind umanitatea a inceput sa se intrebe despre scopul existentei sale. Cei care aveau aceasta cunoastere se numeau „cabalisti” si aveau raspunsul in legatura cu scopul vietii si cu rolul umanitatii in Univers.

Dar in acele vremuri, dorintele majoritatii oamenilor erau prea mici ca sa necesite si cunoastere. Asa incit, atunci cind Cabalistii au vazut ca umanitatea nu avea nevoie de intelepciunea lor, ei au tinut-o ascunsa si au pregatit-o in secret, pentru timpurile

in care fiecare ar fi fost pregatit pentru aceasta cunoastere. Intre timp, umanitatea a dezvoltat alte cai, precum religia si stiinta.

Astazi, cind un numar din ce in ce mai mare de oameni, sint convinsi ca religia si stiinta nu furnizeaza raspunsurile la intrebarile cele mai profunde ale vietii, ei incep sa priveasca in alta parte pentru a gasi aceste raspunsuri. Acestea sint vremurile pe care Cabala le-a asteptat, si de aceea reapare acum – pentru a furniza raspunsul la scopul existentei.

Cabala ne spune ca Natura, care este sinonima cu Creatorul, este intreaga, altruista si unita. Ea ne spune ca trebuie nu doar sa intelegem Natura, dar trebuie sa si dorim sa implementam acest mod de existenta in noi.

Cabala ne spune deasemeni, ca facind acest lucru, nu doar ca vom egala Natura, dar vom intelege si Gindul ce sta in spatele acesteia – Marele Plan. In final, Cabala afirma ca intelegind Marele Plan, vom deveni egali cu acest Mare Plan, si ca acesta este scopul Creatiei – sa egalizeze Creatorul.

2

CEA MAI MARE DORINTA A TUTUROR

Acum , ca am facut introducerea la originile Cabalei, este timpul sa vedem cum se inrudeste cu noi.

Dupa cum multi dintre voi stiti, studiul Cabalei introduce multi termeni straini, cei mai multi provenind din Ebraica, unele din Aramaica si altele din alte limbi precum ar fi Greaca. Dar avem si vesti bune: incepatorii si chiar si studentii intermediari, se pot descurca foarte bine doar cu citiva dintre acesti termeni. Desi acestia semnifica stadii spirituale, daca ii experimentati in interiorul vostru, veti descoperi deasemeni denumirea lor corecta.

Cabala vorbeste deasemeni despre dorinte si despre cum sa le satisfacem. Ea a cercetat sufletul uman si deszvoltarea sa inca de la primele inceputuri in calitate de saminta spirituala si catre culmea atinsa prin Arborele Vietii. Indata ce intelegi esenta ei, restul il vei invata cu ajutorul propriei inimi.

TRAMBULINA PENTRU CRESTERE

Sa incepem de unde am terminat ultimul capitol. Spuneam ca lucrurile ar putea fi bune daca am putea invata sa ne folosim egoismul in mod diferit – sa facem legatura unii cu altii ca si cum am forma o singura fiinta spirituala. Am invatat ca exista o metoda pentru aceasta – metoda Cabalei, ce a luat nastere exact pentru acest scop.

Dar daca privim in jur, putem cu siguranta vedea ca nu avem in fata un viitor pozitiv. Ne aflam in plina criza – una foarte mare. Chiar daca nu am fost raniti de aceasta, nu avem nici o garantie ca in final nu se va intimpla acest lucru. Se pare ca nu exista domeniu

in care criza sa nu-si fi lasat amprenta, fie ca e vorba de viata personala, de societatea in care traim, sau in Natura.

Crizele in sine, nu sint neaparat negative; ele doar indica ca starea prezenta s-a intrecut pe ea insasi, si ca este momentul sa trecem la urmatoarea faza. Democratia, revolutia industriala, eliberarea femeii, fizica quantica, toate acestea au aparut ca rezultat al crizei in domeniul respectiv. De fapt, tot ce exista astazi este rezultatul unei crize trecute.

Criza de astazi nu este diferita in fond, de cele din trecut; totusi, este mult mai intensa, afectind intreaga omenire. Dar la fel ca orice criza, este o oportunitate de schimbare, o trambulina pentru dezvoltare. Daca alegem corect, toate greutatile ar putea sa dispara pur si simplu. Am putea cu usurinta sa procuram hrana, apa si adapost pentru intreaga omenire. Am putea sa consolidam pacea mondiala si sa facem ca aceasta planeta sa fie o lume prospera si dinamica. Dar pentru ca acestea sa se intimple, trebuie sa *dorim* sa se intimple si sa alegem ceea ce Natura *doreste* ca noi sa alegem – unitate, in locul alegerii noastre prezente, de separare.

De ce atunci, nu dorim sa ne conectam? De ce ne separam unii fata de ceilalti? Cu cit progresam mai mult, si cu cit mai multe cunostinte dobindim, cu atit mai deconectati devenim. Am invatat cum sa construim nave spatiale, cum sa construim roboti de dimensiunea unei molecule; am descifrat intreaga genetica umana. De ce atunci, nu am invatat cum sa fim fericiti?

Cu cit vom invata mai mult despre Cabala, cu atit mai mult vom descoperi ca intotdeauna ne conduce catre radacina lucrurilor. Inainte sa va dea orice raspuns, va spune de ce va aflati in starea prezenta. Si indata ce cunoasteti radacina situatiei voastre, foarte rar veti mai avea nevoie de ghidare. In acest spirit, sa vedem ce am invatat pina astazi, si poate ca vom descoperi de ce inca nu am gasit cheia fericirii.

IN SPATELE USILOR INCHISE

Omul...daca este gresit educat,
este cea mai salbatica dintre
toate creaturile terestre
- Plato, Legile

Cunoasterea a fost intotdeauna considerata o avere. Spionajul nu este o inventie a timpurilor moderne; el a existat inca de la inceputurile istoriei. Dar a existat deoarece cunoasterea a fost dezvaluita intotdeauna oricui avea nevoie sa stie, iar singura disputa era *cine* trebuie cu adevarat sa stie.

In trecut, cei care aveau cunoasterea erau numiti „intelepti", si cunoasterea pe care o posedau era din secretele Naturii. Inteleptii isi ascundeau cunoasterea, temindu-se ca ar putea cadea pe miinile celor pe care ei ii considerau a fi nedemni de aceasta.

Dar cum putem determina cine are dreptul sa cunoasca? Oare faptul ca detin exclusiv o particica de informatie, imi da dreptul sa o tin ascunsa? In mod normal, nici o persoana nu ar fi de acord cu ideea ca nu este demn pentru cunoastere; de aceea noi incercam sa „furam" orice informatie dorim, si care nu este accesibila altfel.

Dar nu asta a fost situatia dintotdeauna. Cu multi ani in urma, inainte ca egoismul sa atinga nivelul sau maxim, oamenii puneau beneficiul public, inaintea celui considerat a fi al lor. Ei se simteau conectati cu intreaga Natura si cu intreaga umanitate, nu cu sine. Pentru ei, acesta era modul natural de a fi.

Dar astazi, modul nostru de a gindi s-a schimbat drastic, si credem ca avem dreptul sa stim orice si sa facem orice. Aceasta ne dicteaza automat nivelul egoismului nostru.

De fapt, chiar inainte ca umanitatea sa atinga al patrulea nivel al dorintei, scolarii au inceput sa-si vinda cunoasterea ca sa obtina profituri materiale, onoare si putere. Pe masura ce tentatia materiala crestea, oamenii nu se mai multumeau cu modestul lor

mod de viata si si-au indreptat toate eforturile pentru a cerceta Natura. Dar, toti acesti oameni au inceput sa-si foloseasca cunoasterea pentru a cistiga placeri materiale.

Astazi, cu progresul tehnologic si cu gradul nostru foarte inalt de egoism, sa abuzam cunoasterea, a devenit ceva obisnuit. Cu cit tehnologia progreseaza mai mult, cu atit mai periculosi devenim pentru noi insine si pentru ceea ce ne inconjoara. Pe masura ce devenim si mai puternici, sintem mult mai tentati sa ne folosim puterile ca sa obtinem ceea ce ne dorim.

Dupa cum am mai spus, dorinta de a primi are patru nivele de intensitate. Cu cit devine mai puternica, cu atit mai mare este declinul social si moral. Nici nu este de mirare ca ne aflam in plina criza. Este deasemeni foarte clar de ce inteleptii si-au ascuns cunoasterea, si de ce egoismul lor crescut ii obliga sa o dezvaluie.

Fara sa ne schimbam pe sine, cunoasterea si progresul nu ne vor ajuta. Ele vor produce si mai mult rau decit au facut pina acum. De aceea, ar trebui sa fim foarte naivi ca sa asteptam ca dezvoltarea stiintifica sa isi tina promisiunile pentru o viata mai buna. Daca ne dorim un viitor mai luminos, trebuie doar sa ne schimbam pe sine.

EVOLUTIA DORINTELOR

Afirmatia ca natura umana este egoista, este ca si cum ar fi un antet. Dar deoarece sintem prin natura noastra egoisti, toti sintem fara exceptie, ne face sa folosim intr-un mod gresit tot ceea ce stim. Aceasta nu inseamna ca ne vom folosi cunoasterea ca sa infaptuim o crima. Dar se poate manifesta in lucruri marunte, cum ar fi sa obtinem o promovare la serviciu pe care sa nu o meritam, sau sa indepartam iubita celui mai bun prieten de acesta.

Adevarul despre egoism nu este ca natura umana este egoista; este ca *Eu sint un egoist.* Prima data cind ne confruntam cu propriul egoism, este o experienta care chiar ne trezeste. Si ca orice lucru care ne trezeste, ne da o imensa durere de cap.

Este un motiv foarte serios, acela pentru care dorinta noastra de a primi evolueaza in mod constant. Dar acum, sa ne concentram pe rolul acestei evolutii in atingerea cunoasterii.

Cind o noua dorinta apare, aceasta creaza noi nevoi. Si cind cautam moduri in care sa satisfacem aceste nevoi, ne dezvoltam si ne imbunatatim mintile. Cu alte cuvinte, este evolutia dorintei de a primi placere, care creaza la rindul sau evolutie.

O privire asupra istoriei umanitatii din perspectiva evolutiei dorintelor, ne arata cum aceste tot mai crescinde dorinte genereaza fiecare concept, descoperire si inventie. Fiecare inovatie de fapt, a fost o unealta care ne-a ajutat sa ne satisfacem sistemul de nevoi si cereri pe care dorintele noastre le-a creat.

 Primul nivel al dorintelor este in legatura cu dorintele fizice, cum ar fi: mincarea, sexul, familia si casa. Acestea sint cele mai elementare dorinte, pe care le au toate creaturile vii. Spre deosebire de primul nivel al dorintelor, toate celelalte nivele sint specific umane si se nasc intr-o societate umana. Al doilea nivel este dorinta de abundenta; a treia este dorinta de onoare, faima si dominatie, si al patrulea nivel este dorinta de cunoastere.

Fericirea sau nefericirea, placerea sau suferinta, depind de cit de mult ne satisfacem nevoile. Dar satisfacerea necesita efort. De fapt, sintem atit de condusi de placere incit, conform celor spuse de cabalistul Yehuda Ashlag, „Cineva nu poate sa faca nici cea mai mica miscare fara a avea o motivatie... fara ca sa aiba cumva, un beneficiu personal din aceasta". Mai mult, „Cind, de exemplu, cineva isi misca o mina de pe scaun ca sa o puna pe masa, se datoreaza faptului ca mutindu-si mina, va simti placere mai multa. Daca cineva nu ar gindi astfel, acea persoana si-ar lasa mina sa stea pe scaun, pentru tot restul vietii."

In capitolul anterior, am spus ca egoismul este ca si Catch-22. Cu alte cuvinte, intensitatea placerii depinde de intensitatea

dorintei. Pe masura ce satietatea creste, dorinta scade proportional. De aceea, atunci cind dorinta dispare, dispare si placerea. Rezulta ca pentru a te bucura de ceva, trebuie nu doar sa dorim acel ceva, dar sa si mentinem dorinta, altfel placerea va dispare.

Mai mult, placerea nu se afla in obiectul dorit; ea se afla in interiorul celui ce doreste placerea. De exemplu: daca imi place mult tonul (peste), asta nu inseamna ca tonul are in el vreo placere, ci ca placerea ce are „forma" tonului, se afla in *mine*.

Intrebati orice ton vreti, daca simte vreo placere in legatura cu propria carne. Ma indoiesc ca o sa primiti vreun raspuns pozitiv. As putea sa-l intreb pe ton: „Dar de ce nu te bucuri de carnea ta? Cind gust chiar si putin din tine, simt un gust atit de bun... Iar tu ai tone de ton! Daca eram in locul tau, m-as fi simtit in paradis."

Bineinteles, ca toti stim ca acesta nu este un dialog realistic, si nu doar din cauza faptului ca tonul nu vorbeste limba engleza. Noi simtim instinctiv ca tonul nu se bucura de propria carne, in timp ce oamenilor le place foarte mult gustul tonului.

De unde vine aceasta placere umana fata de gustul tonului? *Pentru ca noi avem dorinta pentru aceasta.* Motivul pentru care pestele numit ton, nu se bucura de propria carne este ca nu are nici o dorinta in acest sens. O dorinta specifica de a primi placere de la un obiect anume, se numeste *Kli* (recipient/unealta), si receptionarea placerii din interiorul acestui *Kli* se numese *Ohr* (Lumina). Conceptul de *Kli* si *Ohr* este cu siguranta cel mai important concept din intelepciunea Cabala. Cind puteti construi un *Kli*, un recipient pentru Creator, atunci veti primi Lumina Lui.

CONTROLIND DORINTELE

Acum, cind stim ca dorintele genereaza progres, haideti sa vedem cum le-am controlat de-a lungul istoriei. In majoritate, am avut doua moduri de a controla dorintele:

1-Transformind totul in obiceiuri, dorinte de „supunere”, sau inhamindu-le intr-o rutina zilnica;

2-Diminuindu-le si suprimindu-le.

Cele mai multe religii au folosit prima optiune, „etichetind” fiecare actiune cu cite o recompensa. Ca sa ne motiveze sa facem ceea ce era considerat a fi bine, tutorii nostrii si cei din jurul nostru, ne recompenseasa cu feedbackuri pozitive, de cite ori facem ceva „bine”. Pe masura ce inaintam in virsta, recompensele dispar treptat, dar actiunile noastre sint „etichetate” deja in mintile noastre ca fiind recompensabile.

Odata ce ne obisnuim cu ceva, aceasta devine a doua noastra natura. Si cind actionam in concordanta cu natura noastra, ne simtim intotdeauna comfortabil cu noi insine.

Al doilea mod de a conduce dorintele noastre – prin diminuarea lor – este folosit in mod curent in invataturile estice. Aceasta abordare urmeaza o singura regula: Mai bine sa nu doresti, decit sa doresti si sa nu ai, sau ca sa folosim cuvintele lui Lao-Tzu (604 i.e.n. – 531 i.e.n.), „Manifestati simplicitate; imbratisati simplicitatea; reduceti egoismul; aveti putine dorinte” *(Calea lui Lao-Tzu)*.

Timp de multi ani, se pare ca am avut la dispozitie doar aceste doua metode. Desi nu am obtinut ceea ce ne-am dorit – din cauza regulii care ne face ca atunci cind obtinem ce ne dorim, sa nu mai dorim acel lucru – procesul in sine a fost satisfacator. De cite ori o noua dorinta se nastea, credeam ca de acea data, dorintele noastre vor fi satisfacute. Eram plini de speranta atita vreme cit continuam sa visam; si unde exista speranta, acolo este viata, chiar daca de fapt nu ne indeplineam acele visuri.

Dar dorintele noastre au crescut. Ele au putut din ce in ce mai greu sa fie satisfacute cu vise neimplinite, cu un *Kli* gol, lipsit fiind de umplerea pe care a fost menit sa o aiba. Si astfel, cele doua cai – supunerea dorintelor si diminuarea lor – intimpina o provocare majora. Cind nu putem diminua dorintele noastre, nu avem alta alegere decit sa cautam un mod de a le satisface. In concordanta cu

aceasta, ori abandonam vechile cai, sau le combinam cumva cu o noua cale de cautare.

APARE O NOUA DORINTA

Am spus ca sint patru grade ale dorintei de a primi:

a) dorintele fizice pentru mincare, reproducere si familie;
b) abundenta
c) putere si respect, citeodata separate in doua grupuri distincte
d) dorinta de cunoastere

Cele patru grade sint divizate in doua grupuri:

1) dorintele animale, primul grad, sint impartasite de catre toate creaturile vii;
2) dorintele umane, gradele doi, trei si patru care sint exclusiv umane. Acest al doilea grup, este cel care ne-a adus unde sintem astazi.

Dar astazi a aparut o noua dorinta – al cincilea grad in evolutia dorintei de a primi. Dupa cum am spus in capitolul anterior, *Cartea Zoharului* scrie ca la sfirsitul secolului 20, o noua dorinta va aparea.

Aceasta noua dorinta nu este doar o simpla alta dorinta; este culminarea tuturor gradelor de dorinte precedente. Nu este doar cea mai puternica dorinta, dar contine elemente unice care o diferentiaza de toate celelalte dorinte.

Cind Cabalistii vorbesc despre inima, ei nu se refera la inima fizica, ci la dorintele primelor patru grade. Dar al cincilea nivel al dorintelor, este complet diferit in esenta. El vrea satisfactie doar din spiritualitate, si nu din ceva fizic. Aceasta dorinta este deasemeni radacina cresterii spirituale pe care cineva este destinat sa o experimenteze. Din acest motiv, cabalistii numesc aceasta dorinta „punctul din inima”.

O NOUA METODA PENTRU O NOUA DORINTA

Cind „punctul din inima” apare, persoana isi muta preferintele de la a vrea placeri lumesti – sex, bani, putere si cunoastere – la a vrea placeri spirituale. Deoarece aceasta este un nou fel de placere pe care o cautam, avem deasemeni nevoie de o noua metoda pentru a o satisface. Metoda care satisface noua dorinta se numeste „intelepciunea Cabalei” (intelepciunea despre cum sa primim).

Pentru a intelege aceasta noua metoda, haideti sa privim la diferenta dintre intelepciunea Cabalei, a carui scop este sa satisfaca dorinta pentru spiritualitate, si metodele folosite pentru satisfacerea altor dorinte. Cu dorintele noastre „obisnuite” putem in mod uzual sa definim ceea ce putem obtine cu usurinta. Daca vreau sa maninc, caut mincare; daca vreau respect, actionez intr-un fel care cred ca ii va face pe oameni sa ma respecte.

Dar deoarece nu stiu exact ce este spiritualitatea, cum pot sti cum o pot obtine? Deoarece la inceput, nu ne dam seama ca ceea ce dorim cu adevarat, este sa-l descoperim pe Creator, deasemeni nu ne dam seama ca vom avea nevoie de o noua metoda de a-L cauta. Aceasta dorinta este atit de diferita de orice altceva am simtit inainte, ca ne este neclar pina si noua. De aceea metoda descoperirii si satisfacerii este numita „Intelepciunea a ceea ce este Ascuns”.

Atita timp cit tot ce ne doream era mincare, statut social si cunoastere, nu aveam nevoie de Intelepciunea a ceea ce este Ascuns. Nu aveam nevoie sa o folosim, asa incit ea a ramas ascunsa. Dar tainuirea sa nu a insemnat si abandonarea sa. Din contra, vreme de cinci mii de ani, Cabalistii au slefuit-o si au rafinat-o pentru timpurile in care oamenii ar fi avut nevoie de ea. Ei au scris carti din ce in ce mai simple astfel incit Cabala sa fie inteleasa si mai accesibila.

Ei stiau ca in viitor, oamenii vor avea nevoie de ea, si au scris ca acest lucru se va intimpla in momentul in care va apare al

cincilea nivel al dorintelor. Acum ca acest nivel a aparut, acei care il recunosc, simt nevoia pentru intelepciunea Cabalei.

In termeni Cabalistici: Pentru a primi placere, trebuie sa avem un *Kli* pentru acestea, o dorinta bine definita pentru o specifica placere. Aparitia *Kli-ului* ne forteaza creierul sa caute un mod de a-l umple cu *Ohr* (Lumina). Acum cind multi dintre noi avem „puncte in inimile noastre", intelepciunea Cabalei se prezinta ca un mod de a ne satisface dorinta de spiritualitate.

TIKKUN—CORECTAREA INTENTIEI DE A PRIMI

Deja am afirmat ca intentia de a primi este un Catch-22: cind in final primesc ceea ce am cautat, aproape instantaneu dorinta pentru acest lucru dispare. Si bineinteles, fara sa doresc, nu ma pot bucura de acel lucru.

Dorinta pentru spiritualitate vine cu mecanismul sau unic si preinstalat, pentru evitarea acestui catch (prindere). Acest mecanism se numeste *Tikkun* (corectie). O dorinta a celui de al cincilea nivel trebuie intii sa fie „imbracata" cu acest *Tikkun*, inainte ca sa fie folosita intr-un mod eficient si placut.

Cind vom intelege acest *Tikkun*, vom rezolva multe neintelegeri obisnuite despre Cabala. Intentia de a primi a fost forta conducatoare din spatele fiecarui progres si schimbare din istoria umanitatii. Dar dorinta de a primi, intotdeauna a fost de primire a placerii pentru propria incintare. In timp ce nu este nimic gresit in a vrea sa primim placere, *intentia* de autosatisfacere ne plaseaza in opozitie cu Natura, cu Creatorul. De aceea, dorind sa primim *pentru noi*, ne separam de fapt de Creator. Aceasta este coruperea noastra, cauza fiecarei nenorociri si nemultumiri.

Un *Tikkun* se intimpla, nu cind ne oprim din a primi, ci cind schimbam motivul pentru care primim, *intentia* noastra. Cind primim pentru noi, se numeste "egoism". Cind primim cu scopul de a ne reuni cu Creatorul, se numeste „altruism", aceasta insemnind unitatea cu Natura.

De exemplu, v-ar place sa mincati aceeasi mincare in fiecare zi a lunii? Probabil ca nu. Dar exact acest lucru li se impune bebelusilor. Ei nu au nici un cuvint de spus in aceasta privinta. De fapt, singurul motiv pentru care accepta aceasta, este deoarece ei nu cunosc nimic altceva. Dar cu siguranta, este multa placere pe care o simt din actul de a minca, alta decit umplerea stomacurilor lor goale.

Acum ginditi-va la mama copilului. Imaginati-va chipul ei radiind pe masura ce isi hraneste copilul. Ea se simte ca in rai doar privind-si copilul mincind atit de sanatos. Poate ca copilul este multumit, dar mama este exaltata.

Iata ce se intimpla: Amindoi, si mama si copilul, sint incintati de dorinta copilului pentru mincare. Dar in timp ce copilul se concentreaza pe zona stomacului sau, placerea mamei este infinit mai mare din cauza incintarii ce i-o aduce daruirea catre copilul sau. Concentrarea sa nu este pe sine, ci pe copilul ei.

La fel este si cu Natura. Daca stiam ce dorea Natura de la noi, si am fi indeplinit aceasta dorinta, am fi simtit placerea de a darui. Mai mult, nu am simti acest lucru la nivelul instinctiv la care experienta naturala a mamei cu copiii sai, ci la nivelul spiritual al contactului cu Natura.

In ebraica – limba originala a Cabalei – intentia este numita *Kavana.* De aceea, avem nevoie de *Tikkun* pentru a aseza *Kavana* potrivita peste dorintele noastre.

Recompensa pentru a face un *Tikkun* si pentru a avea o *Kavana* este indeplinirea ultimei, celei mai mari dintre toate dorintele – dorinta pentru spiritualitate, pentru Creator. Cind aceasta dorinta este indeplinita, persoana stie sistemul care controleaza realitatea, participa la faurirea acesteia, si eventual primeste cheile si locurile soferului (conducatorului). O astfel de persoana nu va mai experimenta viata si moartea in felul in care o fac ceilalti, ci va curge prin eternitate, fara efort si cu bucurie, ca un suvoi de incintare si uniune, unit fiind cu Creatorul.

INTR-O COAJA DE NUCA

Sint cinci nivele ale dorintelor noastre, divizate in 3 grupuri. Primul grup este format din dorintele animalice (mincare, reproducere si casa); al doilea este cel al dorintelor umane (bani, onoare, cunoastere), si al treilea grup este cel al dorintelor spirituale („punctul” din inima).

Atita timp cit doar primele doua grupuri erau active, noi ne-am setat pe „supunerea” dorintelor noastre printr-o rutina, si pe suprimarea lor. Cind „punctul din inima” a aparut, primele doua moduri nu si-au mai facut treaba, si noi a trebuit sa cautam alta cale. Acest moment a fost cind Cabala a reaparut la suprafata, dupa ce a stat ascunsa vreme de mii de ani, asteptind clipa in care era necesara.

Intelepciunea Cabalei este calea pentru *Tikkun*-urile noastre (corectii). Folosind-o, ne putem schimba *Kavana* (intentia) de la dorinta de autosatisfacere, definita ca egoism, la dorinta de gratificare a intregii Naturi, a Creatorului, definita ca altruism.

Criza globala pe care o experimentam astazi, este o adevarata criza a dorintelor. Cind folosim intelepciunea Cabalei pentru a satisface ultima, cea mai mare dorinta dintre toate – dorinta de spiritualitate – toate problemele vor fi automat rezolvate, deoarece radacinile lor se afla in insatisfactia spirituala pe care multi o experimenteaza in prezent.

3

ORIGINEA CREATIEI

Acum cind am stabilit ca astazi este o nevoie reala pentru studiul Cabalei, a sosit momentul sa invatam citeva din invataturile sale de baza. Chiar daca scopul acestei carti nu ne permite un studiu al Lumilor Superioare, la sfirsitul capitolului veti avea o baza suficienta solida pentru continuare, in cazul in care doriti sa studiati Cabala in amanunt.

Un cuvint despre desene: cartile cabalei sint, si intotdeauna au fost, pline de desene. Acestea ajuta la descrierea stadiilor sau a structurilor spirituale. Inca de la inceputuri, Cabalistii au folosit desenele ca unelte pentru a explica ce au experimentat de-a lungul caii spirituale. Totusi, este foarte important sa ne amintim ca desenele *nu* reprezinta obiecte tangibile. Ele sint pur si simplu imagini folosite pentru explicarea stadiilor *spirituale*, care se refera la cea mai intima relatie a cuiva cu Creatorul, cu Natura.

LUMILE SPIRITUALE

Creatia este facuta in intregime dintr-o dorinta de a primi placere. Aceasta dorinta a evoluat in patru faze, ultima din ele fiind numita „o creatura" (Figura 1). Aceasta structura a evolutiei dorintelor, este baza a tot ceea ce exista.

Figura 1 descrie facerea creaturii. Daca privim aceasta ca pe o poveste, aceasta ne va ajuta sa ne amintim ca desenele descriu stadii emotionale si spirituale, si nu locuri si obiecte.

Inainte de a aparea prima creatie, a trebuit sa fie gindita, planificata. In acest caz, vorbim despre Creatie si despre gindul ce

a facut ca Creatia sa se nasca. Vom numi aceasta „Gindul Creatiei”.

In primul capitol, am spus ca in trecut, frica oamenilor de Natura, i-a facut sa cerceteze care este planul acesteia in legatura cu ei si cu fiecare dintre noi. In observatiile lor, au descoperit ca planul Naturii este ca noi sa primim placere. Si nu orice fel de placere, ca cele pe care le simtim in aceasta lume. Natura (despre care am spus ca este interschimbabila cu termenul „Creator”) doreste ca noi sa primim o placere speciala – placerea de a deveni identici cu Sine, cu Creatorul.

Deci daca priviti Figura 1, veti vedea ca Gindul Creatiei este de fapt o dorinta de a da placere (numita „Lumina”) creaturilor. Aceasta este deasemeni originea Creatiei, de care apartinem cu toti.

Cabalistii folosesc terenul *Kli* (recipient, receptor) pentru a descrie dorinta de a primi placere, Lumina. Acum putem vedea de ce si-au denumit intelepciunea, „intelepciunea Cabalei” (intelepciunea de a primi).

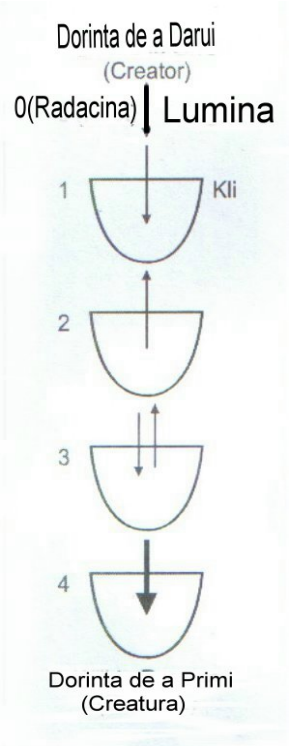

Figura 1: Cele cinci faze evolutive ale intentiei de a primi. Cu sagetile descendente este marcata intrarea Luminii Creatorului; sagetile ascendente marcheaza dorinta creaturii de a-L incinta pe Creator.

Deasemeni aveau un motiv intemeiat pentru care au numit placerea „Lumina”. Cind *Kli* – o creatura, o persoana – il simte pe Creator, este o experimentare a marii intelepciuni care rasare peste o persoana, ca si cum ceva a rasarit peste mine, si acum vad Lumina. Cind aceasta ni se intimpla, ne dam seama ca intelepciunea s-a manifestat, ca a fost intotdeauna acolo, desi ascunsa de ochii nostri. Este ca si cum intunericul noptii si invizibilul, au fost facute vizibile. Si deoarece aceasta Lumina aduce cu ea cunoastere, Cabalistii o numesc „Lumina cunoasterii” si metoda de a o primi, „intelepciunea Cabalei”.

PATRU FAZE DE BAZA

Sa ne intoarcem la povestea noastra. Pentru a pune in practica, gindul de a da placere, Creatorul a proiectat o Creatie care doreste sa primeasca in mod natural, placerea de a fi identica cu Creatorul. Daca sinteti parinte, stiti cum se simte aceasta. Ce cuvinte mai calde putem spune unui tata mindru decit, „Fiul tau este imaginea ta identica!" ?

Dupa cum am spus, Gindul Creatiei – de a darui placere creaturii – este radacina Creatiei. Din acest motiv, Gindul Creatiei este numit „Faza Radacinii" sau „Faza Zero" si dorinta de a primi placerea este numita „Faza Unu".

. Retineti ca Faza Zero este aratata ca o sageata descendenta. De cite ori apare o sageata descendenta, inseamna ca Lumina vine de la Creator catre creatura. Dar opusul nu este valabil: de cite ori apare o sageata ascendenta, inseamna ca creatura daruieste Lumina Creatorului dar aceasta doreste sa revina la El. Si ce se intimpla cind sint doua sageti indreptate in directii opuse? Continuati sa cititi: in curind veti afla ce inseamna aceasta.

Deasemeni, cabalistii de refera la Creator ca la „Intentia de a Darui", si la creatura ca la „intentia de a primi incintare si placere" sau mai simplu „intentia de a primi". Vom vorbi despre perceptia noastra despre Creator, ceva mai tirziu, dar ceea ce este important in acest moment, este ca intotdeauna cabalistii ne vorbesc despre ceea ce *ei* percep. Ei nu ne spun ca Creatorul are o dorinta de a da; ei ne spun ca ceea ce vad ei la Creator este ca El are o dorinta de a darui si ca de aceea il numesc: „Intentia de a Darui". Pentru ca au descoperit deasemeni in ei o dorinta de a primi dorinta pe care El vrea s-o daruiasca, ei s-au autonumit „intentia de a primi".

Deci, intentia de a primi este prima Creatie, radacina fiecarei creaturi singulare. Cind Creatia, intentia de a primi, simte ca placerea vine de la cineva care o da, isi da seama ca adevarata placere sta in actul daruirii, nu in cel al primirii. Ca rezultat, intentia de a primi incepe sa doreasca a darui (observati sageata ascendenta ce provine din al doilea Kli – vasul din desen). Aceasta este o cu totul noua faza – Faza Doi.

Sa examinam ce determina aceasta noua faza. Daca privim la *Kli*, vedem ca acesta nu se schimba de-a lungul fazelor. Aceasta inseamna ca intentia de a primi este tot atit de activa ca si inainte. Deoarece intentia de a primi a fost construita in Gindul Creatiei, ea este eterna si nu poate fi niciodata schimbata.

Totusi, in Faza Doi, intentia de a primi vrea sa primeasca placere din daruire, nu din primire, iar aceasta este o schimbare fundamentala. Marea diferenta este ca Faza Doi are nevoie de o alta fiinta careia sa ii poata darui. Cu alte cuvinte, Faza Doi trebuie sa fie relationata pozitiv cu altcineva sau cu altceva inafara de ea insasi.

Faza doi, care ne forteaza sa daruim, in ciuda dorintei noastre de a primi, face ca viata sa fie posibila. Fara aceasta, parintii nu ar avea grija de copiii lor, si viata sociala nu ar fi posibila. De exemplu, daca am un restaurant, dorinta mea este de a face bani, dar baza este ca hranesc straini in legatura cu care nu am nici un interes pe termen lung. La fel este situatia bancherilor, a taximetristilor si a tuturor celorlalti.

Acum ne putem da seama de ce legea naturii este altruismul si daruirea, si nu legea primirii, chiar daca intentia de a primi se afla la baza fiecarei motivari a creaturii, la fel ca in Faza Unu. Din minutul in care Creatia are si dorinta de a primi, si dorinta de a darui, tot ce se va intimpla, va avea originea in „relatia” dintre primele doua faze.

Dupa cum tocmai am aratat, dorinta de a darui in Faza Doi forteaza comunicarea, gasirea cuiva care are nevoie sa primeasca.

De aceea, Faza Doi incepe acum sa examineze ce poate darui Creatorului. Pina la urma, cui altcuiva poate darui?

Dar cind faza Doi incearca de fapt sa daruiasca, descopera ca tot ceea ce Creatorul doreste, este de a darui. El nu are absolut nici o dorinta de a primi. Si de fapt, ce ar putea Creatura sa daruiasca Creatorului?

Mai mult, Faza Doi descopera ca in inima sa, in Faza Unu, dorinta adevarata este de a primi. Descopera ca originea sa este esential o intentie de a primi incintare si placere si ca nu este nici un dram de dorinta de a darui. Dar, aici sta cheia problemei, deoarece Creatorul vrea doar sa daruiasca, iar intentia creaturii de a primi este exact ceea ce acesta *poate* darui Creatorului.

Aceasta poate suna confuz, dar daca va ginditi la placerea mamei care deriva din hranirea propriului copil, veti realiza ca copilul de fapt ii daruieste mamei sale placerea, doar din faptul ca vrea sa manince.

De aceea, in Faza Trei, intentia de a primi *alege* sa primeasca, si facind aceasta, da inapoi Fazei Radacina, Creatorului. Acum avem un cerc complet in care ambii jucatori daruiesc: Faza Zero, Creatorul, daruieste creaturii, care este Faza Unu, si creatura, trecind prin Faza Unu, Doi si Trei, daruieste inapoi Creatorului prin faptul ca primeste de la El.

In figura 1, sageata descendenta din Faza Trei, indica faptul ca actiunea sa este de a receptiona, ca in Faza Unu, dar sageata ascendenta indica faptul ca *intentia* sa este de a darui, ca in Faza Doi. Si inca o data, ambele actiuni folosesc aceleasi intentie de a primi ca in Faza Unu si Doi; aceasta nu se schimba deloc.

Dupa cum am vazut anterior, intentiile noastre egoiste sint motivul tuturor problemelor pe care le vedem in omenire. Aici, deasemeni, la originea Creatiei, intentia este mult mai importanta decit actiunea in sine. De fapt, Yehuda Ashlag a spus in mod metaforic, ca Faza Trei primeste zece procente si daruieste nouazeci procente.

Acum pare ca avem un ciclu perfect, in care Creatorul a reusit sa faca o creatura identica cu Sine – un daruitor. Mai mult,

creatura se bucura cind daruieste, intorcind astfel placerea la Creator. Dar oare face aceasta ca Gindul Creatiei sa fie complet?

Nu chiar. Actul receptarii (in Faza Unu) si intelegerea faptului ca singura dorinta a Creatorului este de a darui (Faza Doi), face ca creatura sa doreasca sa aiba acelasi statut, care este Faza Trei. Dar devenind un daruitor, nu inseamna ca creatura va avea acelasi statut, desi aceasta completeaza Gindul Creatiei.

A fi in acelasi stadiu cu Creatorul inseamna ca creatura nu va deveni doar un daruitor, dar va avea si acelasi *gind* in calitate de Daruitor – Gindul Creatiei. In acest stadiu, creatura ar intelege de ce a fost initiat cercul Creator-creatura, si la fel de bine, de ce Creatorul a format Creatia.

Mai clar, dorinta de a intelege Gindul Creatiei, este o noua faza. Singurul lucru cu care il putem compara, este un copil care vrea sa fie simultan, la fel de puternic si de inteligent ca si parintii sai. Stim in mod instinctiv ca acest lucru este posibil atunci cind copilul paseste in „pantofii" parintilor sai. De aceea parintii spun adesea copiilor lor, „Asteapta pina cind o sa ai si tu copii; atunci vei intelege".

. Unul dintre termenii cei mai comuni in Cabala este *Sefirot.* Cuvintul provine din cuvintul ebraic, *Sapir* (safir) si fiecare *Sefira* (singularul pentru *Sefirot*) are propria sa Lumina. Deasemeni, fiecare din cele patru faze este numita dupa una sau mai multe *Sefira.* Faza Zero este numita *Keter* , Faza Unu, *Hochma,* Faza Doi, *Bina,* Faza Trei, *Zeir Anpin* si Faza Patru, *Malchut.*

De fapt, sint zece *Sefirot* deoarece *Zeir Anpin* este compusa din sase *Sefirot: Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod* si *Yesod.* De aceea, setul complet de *Sefirot* este *Keter, Hochma, Bina, Hesed, Gevura, Tifferet, Netzah, Hod, Yesod* si *Malchut.*

In Cabala, intelegerea Gindului Creatiei – cel mai profund nivel al intelegerii – este numita „atingere”. Dupa aceasta tinjeste intentia de a primi, in ultima faza – Faza Patru.

Dorinta de a intelege Gindul Creatiei este forta cea mai puternica in Creatie. Ea sta in spatele intregului proces al evolutiei. Chiar daca sintem constienti de ea sau nu, cunoasterea finala pe care toti o cautam, este intelegerea motivului pentru care Creatorul face ceea ce El face. Este aceeasi directie care i-a facut pe cabalisti sa descopere secretele Creatiei, cu mii de ani in urma. Pina cind nu vom intelege acest lucru, nu vom gasi pacea in mintea noastra.

CERCETAREA GINDULUI CREATIEI

Chiar daca Creatorul doreste ca noi sa primim placerea de a deveni identici cu El, totusi nu ne-a dat aceasta dorinta initiala. Tot ceea ce El ne-a dat – creatura, sufletul unit al lui *Adam ha Rishon* – a fost tinjirea dupa placerea ultima. Totusi, dupa cum putem vedea in secventa fazelor, Creatorul nu a infuzat creatura cu o dorinta de a fi ca El; aceasta este ceva ce a evoluat in interiorul sau, de-a lungul fazelor.

In Faza Trei, creatura deja a primit totul si intentioneaza sa returneze Creatorului. Secventa ar fi putut sa se termine chiar aici si acum, deoarece creatura deja face ceea ce Creatorul face – daruieste. In acest sens, ei sint identici.

Dar creatura nu a fost setata pentru a darui. Ea dorea sa inteleaga ce face ca daruirea sa fie placuta, de ce o forta a daruirii este necesara pentru a crea realitatea, si ce intelepciune obtine cel ce daruieste, din aceasta actiune. Pe scurt, creatura dorea sa inteleaga Gindul Creatiei. Aceasta este o noua dorinta, una pe care Creatorul nu a „plantat-o” in creatura.

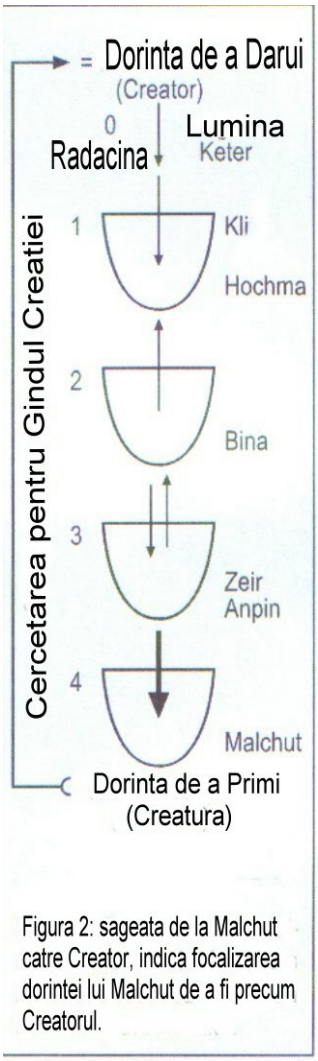

Figura 2: sageata de la Malchut catre Creator, indica focalizarea dorintei lui Malchut de a fi precum Creatorul.

In acest punct al cercetarii Gindului Creatiei, creatura a devenit o fiinta distincta, separata de Creator. Putem privi aceasta, in modul urmator: Daca doresc sa fiu ca altcineva, inseamna ca sint constient de faptul ca altcineva exista linga mine, si ca acest cineva are ceva ce eu imi doresc, sau este ceva ce imi doresc sa fiu.

Cu alte cuvinte, nu doar ca imi dau seama ca exista cineva linga mine, dar imi dau seama si ca acesta este diferit de mine. Si nu doar diferit, dar si mai bun. Altfel, de ce as mai dori sa fiu ca El?

De aceea, *Malchut,* Faza Patru, este foarte diferita de primele trei faze deoarece doreste sa primeasca o anumita placere (vezi sageata subtire) – aceea de a fi identica cu Creatorul. Din Perspectiva Creatorului, dorinta lui *Malchut* completeaza Gindul Creatiei, ciclul pe care El l-a avut initial in minte (Figura 2).

Din pacate, noi nu privim lucrurile din perspectiva Creatorului. Privind de aici de jos, prin ochelarii nostri spirituali deteriorati, tabloul este departe de a fi ideal. Pentru *Kli* (o persoana), aflat complet in opozitie cu Lumina, pentru a deveni Lumina, el trebuie sa-si foloseasca vointa de a primi cu *intentia* de a darui.

Facind aceasta, el isi indreapta atentia de la propria placere, catre bucuria Creatorului pe care o primeste din actul daruirii. Si facind aceasta, *Kli*, devine deasemeni un daruitor.

De fapt, actiunea de a primi pentru a darui Creatorului, deja se intimpla in Faza Trei. Din punctul de vedere al actiunilor Creatorului, Faza Trei deja si-a indeplinit sarcina de a deveni

identica cu Creatorul. Creatorul da pentru a darui, iar Faza Trei primeste pentru a darui, deci din acest punct de vedere sint la fel.

Dar placerea finala nu este de a sti ce face Creatorul si de a copia actiunile Lui. Placerea finala este de a sti *de ce* El face ceea ce face, si sa atinga aceleasi *ginduri* ca si El. Si aceasta, cea mai inalta parte a Creatiei – gindul Creatorului – nu a fost dat creaturii; este ceea ce creatura (Faza Patru) trebuie sa atinga.

Este o legatura foarte frumoasa, aici. Pe de o parte, pare ca Creatorul si noi, ne aflam in tabere opuse, deoarece El da si noi primim. Dar de fapt, placerea Lui suprema este ca noi sa fim asemenea Lui, iar placerea noastra suprema ar fi sa devenim asemenea Lui. In mod similar, fiecare copil doreste sa fie asemenea parintilor, si in mod natural fiecare parinte vrea ca copilul sau sa aiba, ceea ce el si-a dorit insa nu a putut sa aiba.

Rezulta ca noi si Creatorul avem de fapt acelasi scop. Daca am putea intelege acest concept, vietile noastre ar fi foarte, foarte diferite. In loc de confuzia si dezorientarea pe care multi dintre noi le experimenteaza astazi, ambii noi si Creatorul am fi capabili sa marsam impreuna catre scopul destinat noua inca de la inceputul Creatiei.

. Cabalistii folosesc multi termeni pentru a descrie intentia de a darui: Creator, Lumina, Daruitor, Gindul Creatiei, Faza Zero, Radacina, Faza Radacina, *Keter, Bina*, si multe altele. In mod similar, ei folosesc multi termeni pentru a descrie intentia de a primi: creatura, *Kli,* primitori, Faza Unu, *Hochma*, si *Malchut*, sint doar citiva dintre acestia. Acesti termeni se refera la subtilitati cu doua caracteristici – daruire si primire. Daca ne amintim aceasta, nu vom fi confuzi din cauza tuturor acestor nume.

Ca sa devina precum Creatorul, cel ce daruieste, *Kli*-ul face doua lucruri. In primul rind, el opreste primirea, actiune numita

Tzimtzum (restrictie). El opreste total Lumina si nu ii permite sa intre in *Kli*. In mod similar, este mai usor sa eviti a minca ceva gustos, dar nesanatos, decit sa gusti putin si sa lasi restul pe farfurie. De aceea, facind un *Tzimtzum* este primul si cel mai usor pas in vederea devenirii precum Creatorul.

Urmatorul lucru pe care-l face *Malchut* este de a seta un mecanism care examineaza Lumina (placerea) si decide daca o sa o primeasca, si daca da, cit de mult. Acest mecanism se numeste *Masach* (ecran). Conditia prin care Masach determina cit primeste, se numeste „telul de a darui" (Figura 3). In termeni simpli, *Kli* doar ia ceea ce poate primi cu intentia de a-L multumi pe Creator. Lumina primita in interiorul *Kli*, se numeste „Lumina interioara", si Lumina ce ramine afara este numita „Lumina Inconjuratoare".

La sfirsitul procesului de corectie, *Kli* va primi toata Lumina Creatorului si se va uni cu El. Acesta este scopul Creatiei. Cind atingem acest stadiu, ne vom simti in acelasi timp si ca fiinte individuale, si ca o singura si unita societate, deoarece de fapt, *Kli* nu este compus din dorintele unei singure persoane, ci din dorintele intregii umanitati. Si cind completam si aceasta ultima corectie, vom deveni identici cu Creatorul, Faza Patru va fi umpluta, iar Creatia va fi completa atit din perspectiva noastra cit si din perspectiva Lui.

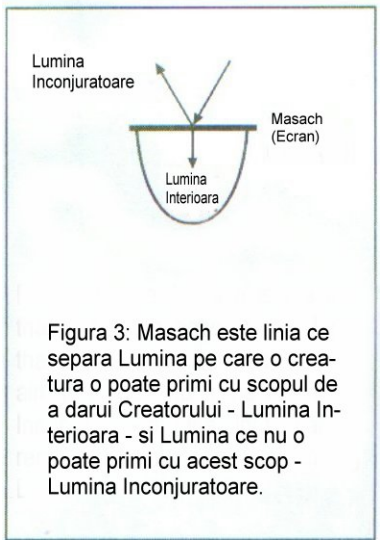

Figura 3: Masach este linia ce separa Lumina pe care o creatura o poate primi cu scopul de a darui Creatorului - Lumina Interioara - si Lumina ce nu o poate primi cu acest scop - Lumina Inconjuratoare.

CALEA

Pentru a deveni identica cu Creatorul, primul lucru pe care o creatura trebuie sa il obtina este mediul adecvat de a evolua si de a deveni asemenea Creatorului. Acest mediu este numit „lumi”.

La Faza Patru, creatura a fost impartita in doua parti: cea de sus si cea de jos. Partea de sus constituie lumile, iar cea de jos constituie creatura, care este totul in interiorul acestor lumi. Lumile sint facute din dorinte pentru care *Masach* a permis Luminii sa intre in Faza Patru, iar creatura va fi facuta din dorinte pentru care *Masach* nu a permis Luminii sa intre. Deja stim ca Creatia este facuta dintr-un singur lucru: o intentie de a primi incintare si placere. De aceea, partea de sus si cea de jos, nu se refera de fapt la o locatie, ci la dorinte pe care *noi* le percepem a fi de sus sau de jos. Cu alte cuvinte, dorintele inalte sint dorintele pe care le apreciem mai mult decit pe cele pe care le consideram a fi joase. In cazul fazei Patru, orice dorinta poate fi folosita pentru a darui Creatorului si deci apartine partii de sus, si orice dorinta ce nu poate fi folosita in acest mod, apartine partii de jos.

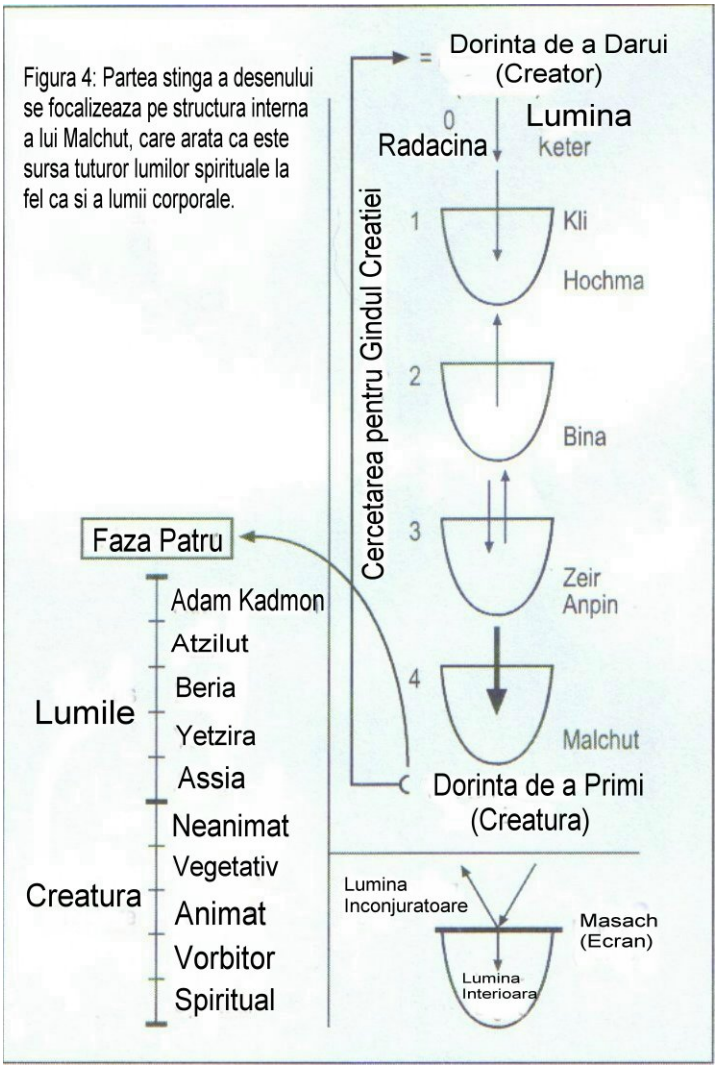
Deoarece sint cinci nivele ale dorintelor – natura moarta, vegetativa, animata, vorbitoare si spirituala – fiecare nivel este analizat. Cele care actioneaza creaza lumile, si cele care nu actioneaza creaza creatura.

Mai devreme in acest capitol, am spus ca sablonul celei de a Patra Faze este baza a tot ceea ce exista. De aceea, lumile evolueaza dupa acelasi model care a functionat in crearea fazelor. In partea stinga a Figurii 4 este o imagine a continutului Fazei Patru, care arata divizarea acesteia in partea de sus si cea de jos ce contine creatura.

Deci sa vorbim mai mult despre Faza Patru si cum lucreaza prin *Masach*. In fond, Faza Patru sintem noi, deci daca intelegem cum functioneaza aceasta, s-ar putea sa invatam ceva despre noi.

Faza Patru, *Malchut*, nu a aparut de nicaieri. Ea a evoluat din Faza Trei, care a evoluat din Faza Doi, etc. In mod similar, Abraham Lincoln nu a aparut pur si simplu ca presedinte. El a

crescut ca bebelusul Aby, a devenit copil, tinar, si apoi adult care in final a devenit presedinte. Dar fazele preliminare nu dispar. Fara ele, Presedintele Lincoln nu ar fi devenit Presedintele Lincoln.

Motivul pentru care noi nu le putem vedea este deoarece nivelul cel mai dezvoltat domina si tine in umbra pe cele mai putin dezvoltate. Dar ultimul, cel mai inalt nivel, nu doar ca simte existenta lor, dar si lucreaza cu aceste alte nivele.

De aceea sint momente cind ne simtim precum copiii, in special cind intram in contact cu locuri in care nu am fost maturi. Pur si simplu aceste locuri nu sint acoperite de un strat gros, iar acele locuri ne fac sa ne simtim la fel ca si un copil.

Aceasta structura multistratificata este cea care ne permite sa devenim eventual parinti. In procesul cresterii copiilor, noi combinam prezentul cu fazele anterioare: intelegem situatiile pe care copiii nostri le experimenteaza, deoarece si noi am avut experiente similare. Ne raportam la acele situatii cu cunoasterea si experienta pe care am acumulat-o de-a lungul anilor.

Motivul pentru care sintem construiti astfel, este ca *Malchut* (ca sa il numim cu numele cel mai cunoscut) este construit exact

astfel. Toate fazele anterioare lui *Malchut* exista in interiorul sau si il ajuta sa mentina structura sa.

Pentru a deveni pe cit posibil similar cu Creatorul, *Malchut* analizeaza fiecare nivel al dorintelor din interiorul sau, si imparte dorintele in cele functionale si nefunctionale in interiorul fiecarui nivel. Dar dorintele functionale nu vor fi folosite doar pentru a primi cu scopul de a darui Creatorului. Ele vor „ajuta" deasemeni pe Creator sa isi duca la indeplinire telul Lui de a-l face pe *Malchut* identic cu El.

Cu citeva pagini in urma, am spus ca pentru a indeplini scopul de a deveni identica cu Creatorul, creatura trebuie sa isi asigure un mediu inconjurator pentru a evolua si a deveni asemenea Creatorului. Exact asta este ceea ce lumile – dorintele functionale – fac. Ele „arata" dorintelor nefunctionale cum sa primeasca in scopul de a darui Creatorului, si facind astfel, ajuta dorintele nefunctionale sa se corecteze.

Putem desena acum tabloul relatiilor dintre lumi si creatura, ca un grup de constructori, in care unul dintre muncitori nu stie ce sa faca. Lumile invata creatura demonstrindu-i cum sa atinga fiecare scop: cum sa sape, cum sa ciocane fiecare nivel, si tot asa. In cazul spiritualitatii, lumile arata creaturii, ce i-a dat Creatorul si cum sa lucreze cu ce a primit, in mod corect. Incet, incet, creatura poate incepe sa isi foloseasca in acest mod dorintele, si de aceea dorintele din lumea noastra apar la suprafata in mod gradat, de la cea mai blinda, la cea mai intensa.

Dorintele sint impartite in modul urmator: Lumea *Adam Kadmon* este partea functionala a nivelului naturii moarte, iar partea de jos a acestui nivel, creatura, este partea nefunctionala. De fapt, la nivelul naturii moarte nu este nimic corectat deoarece este un nivel imobil si care nu-si foloseste dorintele. Nivelul naturii moarte (in ambele parti) este doar radacina a tot ceea ce va urma.

. Din tot ce am invatat pina acum, inca nu stim care din cele cinci lumi despre care am vorbit, este lumea noastra. De fapt, nici una dintre ele nu este a noastra. Retineti ca nu exista „locuri” in spiritualitate, ci doar stadii. Cu cit mai inalta este o lume, cu atit mai altruist este stadiul care o reprezinta. Motivul pentru care lumea noastra nu este mentionata nicaieri, este ca lumile spirituale sint altruiste, iar lumea noastra este ca si noi, egoista. Deoarece egoismul este opusul altruismului, lumea noastra este detasata de sistemul lumilor spirituale. De aceea Cabalistii nu au mentionat-o in structura pe care au descris-o.

Mai mult, lumile de fapt nu exista pina cind noi nu le cream, devenind ca Creatorul. Motivul pentru care vorbim la timpul trecut, este ca acei Cabalisti care au escaladat din lumea noastra in lumile spirituale, ne spun ce au gasit ei. Daca dorim si noi sa gasim lumile spirituale, trebuie sa cream iar aceste lumi in interiorul nostru, devenind altruisti.

Urmatoarea, Lumea *Atzilut* este partea functionala a nivelului vegetativ, iar partea de jos a acestui nivel, creatura, este partea nefunctionala. Lumea *Beria* este partea functionala a nivelului animat, iar creatura, partea de jos a acestui nivel, este partea nefunctionala. Lumea *Yetzira* este partea functionala a nivelului vorbitor, iar creatura, partea de jos a acestui nivel, este partea nefunctionala. In final, lumea *Assiya* este partea functionala a nivelului spiritual, cel mai intens nivel al dorintelor, iar creatura, partea de jos a acestui nivel, este partea nefunctionala.

Acum stiti de ce, daca corectam umanitatea, orice altceva va fi corectat in acelasi mod. Deci, sa vorbim despre noi si despre ce se intimpla cu noi.

ADAM HARISHON – SUFLETUL COMUN

Adam ha Rishon, sufletul comun (creatura), este actuala radacina a tot ce se intimpla aici. Este o structura a dorintelor care deriva indata ce formatia lumilor spirituale a fost completa. Dupa cum am spus, cele cinci lumi, *Adam Kadmon, Atzilut, Beria, Yetzira si Assiya* completeaza dezvoltarea partii superioare a Fazei Patru. Dar partea cea mai de jos, inca are nevoie sa fie completata.

Cu alte cuvinte, sufletul este facut din dorinte nefunctionale ce nu au putut primi Lumina pentru a darui apoi Creatorului, atunci cind au fost create. Acum ele trebuie sa iasa la suprafata una cite una si sa fie corectate – functionale – cu ajutorul celorlalte lumi, dorintele functionale.

De aceea, la fel ca partea superioara a Fazei Patru, este si partea inferioara care se divide in nivele ale dorintelor : natura moarta, vegetativ, animat si vorbitor. *Adam ha Rishon* evolueaza cu tot atitea grade ca si lumile si cele patru faze de baza. Dar dorintele lui Adam sint egoiste, centrate pe sine; de aceea el nu a putut primi Lumina pentru a incepe. Ca rezultat, noi, parti ale sufletului lui Adam, am pierdut sentimentul uniunii si unitatii in care am fost creati.

Trebuie sa intelegem cum functioneaza sistemul spiritual. Dorinta Creatorului este de a darui; de aceea El ne-a creat si ne-a sustinut. Dupa cum am mai spus, o dorinta de a primi este centrata pe sine, prin natura sa; ea absoarbe, in timp ce o dorinta de a darui este neaparat focalizata inafara, catre primitor. De aceea o dorinta de a primi nu poate crea. De aceea Creatorul trebuie sa aiba o dorinta de a darui, altfel El nefiind capabil de a crea.

Totusi, deoarece El doreste sa daruiasca, ceea ce El creaza, va avea obligatoriu dorinta de a primi. Altfel El nu va fi capabil sa daruiasca. Deci El ne-a creat echipati cu o dorinta de a primi si cu nimic alceva. Aceasta este foarte important sa intelegem; nimic nu este in noi, inafara de dorinta de a primi, si nu este nimic altceva ce ar *trebui* sa fie in noi, inafara de dorinta de a primi. Deci daca

primim de la El, ciclul este complet. El este fericit si noi sintem fericiti. Corect?

De fapt, nu este chiar asa. Daca tot ceea ce ne dorim este de a primi, atunci nu ne putem raporta la daruitor deoarece nu este nimic in noi care ne indreapta privirea in exteriorul nostru, pentru a putea vedea de unde vine ce primim. Rezulta ca noi trebuie sa avem dorinta de a primi, dar si ca trebuie sa *cunoastem pe cel ce ne da* , iar pentru aceasta avem nevoia de o dorinta de a da. De aceea avem Faza Unu si Faza Doi.

Calea de a avea ambele dorinte, nu este sa cream o noua dorinta care nu a fost instilata in noi de Creator. Calea de a face acest lucru este de a privi la placerea pe care i-o dam celui ce ne daruieste, in comparatie cu placerea pe care putem sau nu sa o experimentam in proces. Aceasta se numeste „intentia de a darui". Este in acelasi timp esenta corectiei, si ceea ce ne determina pe noi ca fiinte umane sa ne deplasam de la egoism spre altruism. Si in final, indata ce am atins aceasta calitate, ne putem conecta la Creator, iar pentru aceasta sint menite lumile spirituale sa ne invete.

Pina cind nu ne simtim conectati cu Creatorul, sintem considerati a fi piese sparte ale sufletului *Adam ha Rishon*, dorinte necorectate. In momentul in care avem intentia de a darui, devenim corectati si conectati, in acelasi timp la Creator cit si la intreaga umanitate. Cind toti sintem corectati, vom rasari iarasi la Faza Radacina, chiar deasupra lumii *Adam Kadmon*, la Gindul Creatiei, numit *Ein Sof* (Fara Sfirsit), deoarece implinirea noastra va fi fara de sfirsit si eterna.

INTR-O COAJA DE NUCA

Gindul Creatiei este de a darui incintare si placere, facind o creatura care este similara cu cel ce a facut-o. Acest Gind (Lumina) creaza o vointa de a primi incintare si placere.

Ulterior, vointa de a primi incepe sa vrea sa dea, deoarece este mai asemanatoare cu Creatorul, si in mod clar aceasta este de dorit. Vointa de a primi decide atunci sa primeasca deoarece acesta este modul de a da placere Creatorului. Dupa aceasta, intentia de a primi vrea sa stie Gindul care l-a creat, deoarece ce alta placere mai mare poate fi, decit sa stie totul? In final, intentia de a primi (creatura) incepe sa primeasca cu intentia de a darui deoarece daruind pare similara cu Creatorul, si astfel poate studia gindurile Creatorului.

Acele dorinte care pot primi pentru a darui creaza lumile, care sint considerate partea superioara a Creatiei, si dorintele care nu pot fi folosite pentru a darui constituie sufletul comun *Adam ha Rishon*. Acele dorinte sint considerate partea inferioara a Creatiei.

Lumile si sufletul sint similar construite, dar difera intensitatea dorintei. Din aceasta cauza, lumile pot arata sufletului cum sa lucreze pentru a darui si astfel sa ajute ca *Adam ha Rishon* sa fie corectat. In linii mari vorbind, fiecare dorinta este corectata intr-o anumita lume: nivelul naturii moarte este corectat in lumea *Adam Kadmon*; nivelul vegetativ in lumea *Atzilut*; nivelul animat in lumea *Beria*; nivelul vorbitor in lumea *Yetzira*; si dorinta de spiritualitate pot fi corectate doar in lumea *Assiya*, partea cea mai de jos din care face parte universul nostru fizic. Si asta ne aduce pe noi la subiectul urmatorului capitol.

4

UNIVERSUL NOSTRU

La inceputul capitolului anterior, am scris ca inainte de a fi ceva creat, a fost Gindul Creatiei. Acest Gind a creat Faza Unu pina la Faza Patru a dorintei de a primi, care a creat lumile Adam Kadmon pina la Assiya, care apoi a creat sufletul Adam ha Rishon, care s-a rupt in miliardele de suflete ce le avem astazi.

Este foarte important sa ne amintim aceasta ordine a creatiei deoarece ne aminteste ca lucrurile evolueaza de sus in jos, de la spiritual la corporal, si nu in alt mod. Practic vorbind, aceasta inseamna ca lumea noastra este creata si guvernata de lumile spirituale.

Mai mult, nu exista nici macar un motiv in lumea noastra, care sa nu se intimple mai intii sus. Si singura diferenta intre lumea noastra si lumile spirituale este ca evenimentele din lumile spirituale reflecta intentii altruiste, si evenimentele din lumea noastra reflecta intentiile egoiste.

Din cauza structurii in cascada ale lumilor, lumea noastra este numita „lumea rezultatelor” proceselor spirituale si evenimentelor. Indiferent de ce facem aici nu are impact in nici o lume spirituala. De aceea, daca dorim sa schimbam ceva in lumea noastra, trebuie prima oara sa escaladam lumile spirituale, „camera de control” a lumii noastre si care afecteaza lumea noastra de acolo.

PIRAMIDA

Dupa cum se intimpla in lumile spirituale, totul in lumea noastra evolueaza pe parcursul celor cinci faze, de la Zero la Patru. Lumea noastra este construita ca o piramida. La baza, inceputul evolutiei acestei lumi, este nivelul naturii moarte (neanimata), facut din trilioane de tone de materie (vezi figura 5).

Pierduta in aceste trilioane de tone de materie, este o firava farimita numita „Planeta Pamint". Si pe acest Pamint a aparut nivelul vegetativ. Natural, vegetatia pe Pamint este cantitativ infinit mai mica decit materia neanimata de pe Pamint, si asta ca sa nu mai comparam cu cantitatea de materie din intregul univers.

Nivelul animat a aparut dupa cel vegetativ, si are o masa foarte mica, chiar si in comparatie cu nivelul vegetativ.

Cel vorbitor, bineinteles, a aparut ultimul si are cea mai mica masa dintre toate.

Recent, un alt nivel a rasarit din nivelul vorbitor. Este numit „nivelul spiritual" sau „spiritualitate". (Deoarece aici vorbim de timpuri geologice, cind spunem recent, ne referim la faptul ca s-a intimplat doar cu citeva mii de ani in urma). Nu putem cuprinde adevarata dimensiune a Creatiei, dar daca privim la Piramida Creatiei (figura 5) si ne gindim la proportiile dintre fiecare din nivelele invecinate, vom incepe sa intelegem cit de speciala si recenta este dorinta pentru spiritualitate. De fapt, daca ne gindim la timpul de cind universul exista – aproximativ 15 miliarde de ani – ca la o singura zi de 24 de ore, dorinta pentru spiritualitate a aparut doar cu 0,0288 secunde in urma. In termeni geologici, ne referim la momentul prezent.

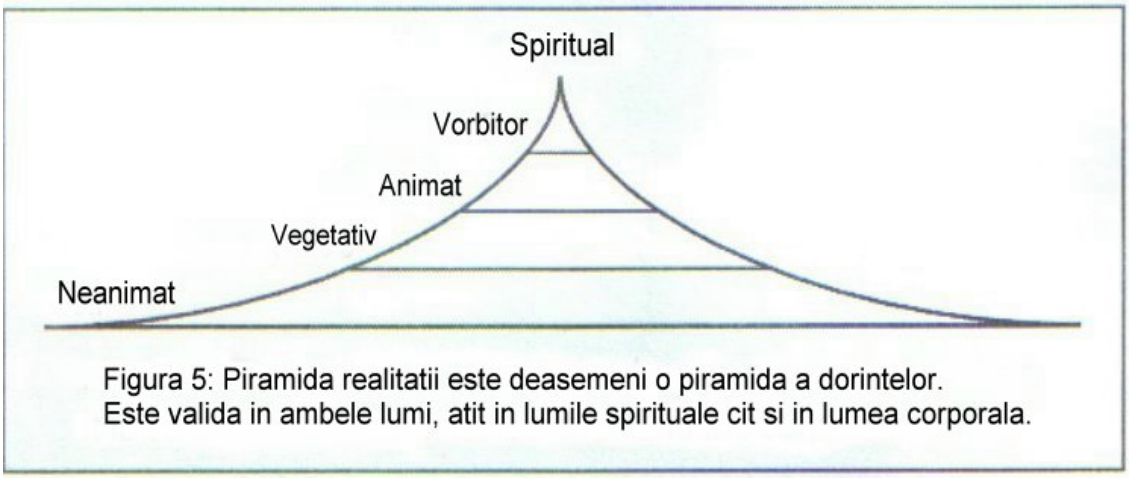

Figura 5: Piramida realitatii este deasemeni o piramida a dorintelor.
Este valida in ambele lumi, atit in lumile spirituale cit si in lumea corporala.

Deci, pe de o parte, cu cit mai inalta este dorinta, cu atit mai rara (si mai tinara) ea este. Pe de alta parte, existenta nivelului spiritual, peste nivelul uman, indica faptul ca noi nu ne-am terminat inca evolutia. Evolutia este mai dinamica ca niciodata, dar deoarece noi sintem ultimul nivel aparut, gindim in mod natural ca sintem nivelul de virf. S-ar putea sa fim la nivelul de virf, dar nu sintem nivelul final. Sintem doar ultimul nivel care a aparut deja.

Nivelul final va folosi corpurile noastre ca gazde, dar va fi compus in intregime de noi moduri de gindire, simtire si traire. Acesta deja evolueaza in noi, si este numit „nivelul spiritual”.

Nu este necesar sa apara vreo modificare fizica si nici o specie noua, ci doar o modificare interioara a perceptiei noastre despre lume. Acesta este motivul pentru care urmatoarea faza este atit de lunecoasa; este in interiorul nostru, scrisa in *Reshimot*-ul nostru ca si datele scrise pe un hard-drive. Aceste date vor fi citite si executate indiferent de faptul ca sintem sau nu constienti de ele, dar putem citi si executa datele mult mai rapid si intr-un mod mult mai placut, daca le citim cu „software”-ul potrivit – intelepciunea Cabalei.

PRECUM SUS, ASA SI JOS

Daca facem o paralela intre fazele pamintene ale celor Patru Faze de Baza a Luminii, epoca neanimata corespunde cu Faza Radacina, cea vegetativa corespunde cu Faza Unu, cea animata cu epoca Fazei Doi, cea vorbitoare cu Faza Trei si cea spirituala cu Faza Patru.

Etapa de tinerete a planetei Pamint, in care totul ardea a durat multe miliarde de ani. Pe masura ce se racea, a aparut viata vegetativa, ce a domnit pe planeta multe milioane de ani. Dar la fel cum nivelul vegetativ este mult mai inaintat in piramida spirituala decit nivelul neanimat, perioada fizica vegetativa a fost mai scurta decit perioada terestra neanimata..

Dupa completarea fazei vegetative a venit perioada animata. Ca si cele doua etape anterioare, cea animata a fost mai scurta decit epoca vegetativa, situindu-se ca proportii intre nivelele vegetativ si vorbitor pe piramida spirituala.

Faza umana, care corespunde nivelului vorbitor pe piramida spirituala, este prezenta doar de aproximativ 40 de mii de ani. Cind umanitatea completeaza evolutia sa, a celei de a patra faze, evolutia va fi completa si umanitatea se va reuni cu Creatorul.

Faza Patru a inceput cu aproximativ cinci mii de ani in urma, cind punctul din inima a aparut prima oara. Ca si in lumea spirituala, numele primului om care a experimentat acest punct a fost Adam. El a fost *Adam ha Rishon* (Primul Om). Numele Adam, provine din cuvintele ebraice, *Adamah la Elyon* (Eu voi fi ca Unul de Sus), si reflecta dorinta lui Adam de a fi asemenea Creatorului. De aceea astazi, din ce in ce mai multi oameni cauta raspunsuri spirituale la intrebarile lor.

URCIND SCARA

Cind Cabalistii vorbesc despre evolutia spirituala, ei vorbesc despre escaladarea scarii spirituale. De aceea Cabalistul Yehuda Ashlag si-a numit comentariile la *Cartea Zoharului, Perush HaSulam (Comentarii asupra Scarii),* si de aceea el a fost numit Baal HaSulam (Detinatorul Scarii). Dar daca ne intoarcem cu citeva pagini in urma, vom descoperi ca „urcind scara" de fapt inseamna „inapoi la radacini". Aceasta deoarece noi deja am fost acolo, dar acum trebuie sa ne dam seama cum sa ne reintoarcem singuri.

Radacina este scopul nostru final; este unde trebuie sa ajungem toti. Dar ca sa ajungem acolo repede si in pace avem nevoie de o imensa dorinta pentru aceasta – un *Kli*. O astfel de dorinta pentru spiritualitate poate veni doar din Lumina, de la Creator, dar ca sa devina suficient de puternica, are nevoie sa fie intensificata de mediul inconjurator.

Haideti sa facem aceasta ceva mai clara.: Daca vreau o bucata de prajitura, imi imaginez prajitura in minte, textura sa, culoarea, dulceata si modul cum se topeste in gura. Cu cit ma gindesc mai mult la ea, cu atit o doresc mai mult. In Cabala, am spune ca „prajitura straluceste" pentru mine cu „Lumina Inconjuratoare".

De aceea, pentru a dori spiritualitatea, avem nevoie sa atingem acea Lumina Inconjuratoare care ne va face pe noi sa dorim placerile spirituale. Cu cit mai multa Lumina adunam, cu atit mai repede o sa progresam. Dorinta de spiritualitate este numita „*OMUL* ce a rasarit", si tehnica necesara este aceeasi prin care crestem dorinta pentru o prajitura – cum o imaginam, cum vorbim despre ea, citim despre ea, gindim despre ea, si facem tot ce putem pentru a ne focaliza pe ea. Dar modul cel mai puternic de a creste orice dorinta este mediul inconjurator. Putem folosi mediul inconjurator pentru a intensifica dorinta noastra spirituala, *OMUL* nostru, si sa acceleram progresul.

Vom vorbi despre mediul inconjurator mai pe larg in Capitolul Sase, dar in acest moment haideti sa gindim in felul urmator: Daca toata lumea in jurul meu vrea si vorbeste despre acelasi lucru, si exista un singur lucru „valabil”, de-abia astept sa vreau aceasta.

In Capitolul Doi, am spus ca aparitia unui *Kli*, a unei dorinte, forteaza creierul nostru sa caute modalitati de a umple *Kli* cu *Ohr* (Lumina), pentru a-l satisface. Cu cit mai mare este *Kli*, cu atit mai mareata este *Lumina*; cu cit mai mareata este Lumina, cu atit mai repede vom gasi drumul corect.

Exista vreo diferenta intre a numi Lumina „Lumina inconjuratoare” sau doar „Lumina”?

Diferitele denumiri, „Lumina Inconjuratoare” si „Lumina” se refera la doua functii ale aceleiasi Lumini. Lumina ce *nu* este considerata Inconjuratoare este ceea ce noi o experimentam ca pe placere, in timp ce Lumina Inconjuratoare este Lumina care construieste *Kli*-urile noastre, locul in care Lumina va intra in final. Amindoua sint de fapt o singura Lumina, dar cind o experimentam ca corectie si constructie, o numim „Lumina Inconjuratoare”. Cind o simtim ca placere pura, o numim „Lumina”.

Inainte sa dezvoltam un *Kli*, este natural faptul ca nu vom primi nici o Lumina. Dar Lumina este acolo, inconjurindu-ne sufletele la fel cum Natura ne inconjoara intotdeauna. Deci cind nu avem un *Kli*, Lumina Inconjuratoare construieste Kli pentru noi prin cresterea dorintei noastre pentru ea.

Inca trebuie sa intelegem pentru inceput, cum construieste Lumina Inconjuratoare, *Kli*-ul nostru si de ce este numita „Lumina”. Si pentru a intelege toate acestea, trebuie sa intelegem conceptul de *Reshimot*.

Lumile spirituale si sufletul lui *Adam ha Rishon* evolueaza intr-o anumita ordine. In ceea ce priveste lumile, au fost: *Adam*

Kadmon, Atzilut, Beria, Yetzira si Assiya; in ceea ce-l priveste pe Adam ha Rishon, evolutia a fost numita dupa felul dorintelor care erau – natura moarta (neanimat), vegetativ, animat, vorbitor si spiritual.

La fel cum nu ne uitam copilaria, si ne raportam la evenimentele trecute in experienta noastra actuala, fiecare pas complet in procesul evolutiei nu este pierdut, dar este inregistrat in „memoria spirituala" a noastra subconstienta. Cu alte cuvinte, in interiorul nostru sta toata istoria intregii umanitati pe parcursul evolutiei noastre spirituale, inca din timpurile in care eram una cu Gindirea Creatiei si pina in zilele noastre. Sa urci pe scara spirituala, inseamna pur si simplu sa iti amintesti inca o data stadiile pe care deja le-am experimentat, si sa redescoperim aceste amintiri.

Acele amintiri sint numite *Reshimot* (inregistrari) si fiecare *Reshimo* (singularul de la *Reshimot*) si se refera la un anumit stadiu spiritual. Deoarece evolutia noastra spirituala este dezvaluita intr-o anumita ordine, acum *Reshimot* din interiorul nostru iese la suprafata in acea ordine. Cu alte cuvinte, stadiile noastre viitoare sint deja determinate deoarece noi nu creem nimic nou, ci doar ne amintim evenimente care deja ni s-au intimplat, si de care nu eram constienti. Singurul lucru pe care-l putem determina, si pe care-l vom discuta pe larg in capitolele urmatoare, este cit de repede putem urca scara. Cu cit mai greu lucram la aceasta urcare, cu atit mai repede aceste stadii se vor schimba si cu atit mai repede progresul nostru spiritual va avea loc.

Fiecare *Reshimo* este completat cind l-am experimentat in totalitate, si la fel ca un lant, cind un *Reshimo* se termina, apare imediat urmatorul *Reshimo*. Acest urmator *Reshimo*, a creat prezentul *Reshimo*, dar din moment ce acum ne deplasam inapoi in sus pe scara, prezentul *Reshimo* isi trezeste creatorul original. De aceea, nu trebuie sa ne asteptam ca stadiul nostru prezent sa se termine astfel incit sa ne putem odihni, deoarece cind stadiul actual se termina, aceasta ne va conduce catre linia urmatoare pina ne completam corectia noastra.

Cind incercam sa devenim altruisti (spirituali) ne apropiem din ce in ce mai mult de stadiul nostru corectat deoarece ne retrezim mult mai repede *Reshimot*. Si din moment ce aceste Reshimot sint inregistrari ale experientelor spirituale mai inalte, senzatiile pe care le creaza in noi sint mai multe senzatii spirituale.

Cind aceasta se intimpla, incepem sa simtit vag conexiunea, unitatea si iubirea ce exista in acest stadiu, mai mult ca pe o lumina slaba si aflata la distanta mare. Cu cit incercam mai mult sa o atingem, cu atit de apropiem de ea, si cu atit mai puternic straluceste. Mai mult, cu cit este mai puternica Lumina, cu atit este mai puternica dorinta noastra pentru ea, si de aceea Lumina construieste *Kli*-ul nostru, dorinta noastra pentru spiritualitate.

Acum vedem deasemeni ca numele „Lumina Inconjuratoare", descrie perfect modul in care o simtim. Atita timp cit inca nu am atins-o, o vedem ca pe ceva extern, care ne atrage cu promisiunile oarbe de incintare.

De fiecare data cind Lumina construieste un *Kli* suficient de mare pentru noi pentru a pasi in urmatorul nivel, urmatorul *Reshimo* vine si o noua dorinta se naste in noi. Nu stim de ce dorintele noastre se schimba, deoarece ele sint intotdeauna parte din *Reshimot*-ul de un nivel mai superior decit nivelul nostru curent, chiar si atunci cind nu par a fi asa.

La fel ca si ultimul *Reshimo* care a fost adus la suprafata, si ne-a adus in stadiul nostru actual, o noua dorinta se apropie dintr-un nou *Reshimo*. Acesta este modul in care ne continuam escaladarea pe scara. Este o spirala de *Reshimot* – radacina sufletelor noastre, cind sintem egali si uniti cu Creatorul.

DORINTA PENTRU SPIRITUALITATE

Efort diferit pentru persoane diferite

Singura diferenta intre persoane este modul in care doresc sa experimenteze placerea. Placerea in sine, de fapt, este amorfa si intangibila. Dar imbracind-o cu diverse „haine", creaza o iluzie ca exista diferite feluri de placere, cind de fapt exista diferite feluri de imbracaminti.

Faptul ca placerea este in esenta spirituala explica de ce avem dorinta de a inlocui haina superficiala a placerii cu dorinta de a o simti in puritatea sa, in forma ei nealterata: Lumina Creatorului.

Si deoarece nu sintem constienti ca diferenta intre oameni consta in modul cum imbraca placerea pe care o doresc, ii judecam in concordanta cu aceste imbracaminti pe care le prefera. Consideram ca anumite haine sint legitime pentru placere, cum ar fi iubirea pentru copii, iar pe altele, cum ar fi drogurile, le consideram neacceptabile. Cind simtim ca in noi se naste o haina pentru o dorinta pentru placere, pe care o consideram a fi neacceptabila, sintem fortati sa ne adaptam dorinta pentru acea haina. Totusi, adaptind o dorinta nu ne face sa ne indepartam, si cu siguranta nici sa o corectam.

Dupa cum am explicat in sectiunea anterioara, partea cea mai de jos a Fazei Patru este substanta sufletului *Adam ha Rishon*. La fel cum sint construite lumile in concordanta cu cresterea dorintelor, sufletul lui Adam (umanitatea) a evoluat prin intermediul a cinci faze: de la Zero (neanimat) pina la Patru (spiritual).

Cind fiecare faza apare, umanitatea o experimenteaza in toata plinatatea ei pina se epuizeaza. Atunci, urmatorul nivel al dorintelor iese la suprafata, in concordanta cu *Reshimot* pe care il avem incorporat. Pina astazi, deja am experimentat toate *Reshimot*

al tuturor dorintelor de la neanimat la vorbitor. Tot ce a fost lasat pentru evolutia umanitatii ca sa fie completat, este ca noi sa experimentam dorintele spirituale in totalitate. Atunci unitatea noastra cu Creatorul, va fi atinsa.

De fapt, aparitia dorintelor in al cincilea nivel a inceput in trecut, in secolul 16, dupa cum a fost descris de Cabalistul Isaac Luria (Ari), dar astazi sintem martori la aparitia a celei mai intense parti din nivelul cinci – spiritualul din interiorul spiritualului. Mai mult, sintem martorii aparitiei a unui numar imens, a milioane de oameni de pe tot cuprinsul lumii, care cauta raspunsuri spirituale la intrebarile lor.

Deoarece *Reshimot* care ies la suprafata astazi sint mai aproape de spiritualitate decit cele precedente, intrebarile de baza pe care le pun oamenii se refera la originile lor, la radacinile lor! Desi multi dintre ei au un acoperis deasupra capului lor si cistiga suficient pentru a se intretine pe ei si pe familiile lor, ei au intrebari referitoare la modul in care au aparut, de unde, a cui a fost planul si care este scopul. Cind nu sint satisfacuti de raspunsurile pe care le ofera religia, ei cauta aceste raspunsuri la alte discipline.

Principala diferenta intre Faza Patru si toate celelalte faze este ca in aceasta faza, trebuie sa evoluam in mod constient. In fazele anterioare, a fost intotdeauna Natura care ne determina sa ne mutam de la o faza la alta. A facut aceasta aplicind asupra noastra o presiune suficienta pentru a ne face sa ne simtim incomfortabil in starea noastra prezenta astfel incit trebuia sa o schimbam. In acest mod Natura dezvolta toate din partile sale: umana, animata, vegetativa si chiar si neanimata.

Deoarece sintem comozi prin natura noastra, ne vom muta de la un stadiu la altul doar cind presiunea devine intolerabila. Altfel, nu am misca nici un deget. Logica este simpla: Daca ma simt bine unde ma aflu, de ce m-as muta?

Dar Natura are un plan diferit. In loc sa ne permita sa ne complacem in starea prezenta, ea doreste ca noi sa evoluam pina cind atingem nivelul sau, nivelul Creatorului. Acesta este scopul Creatiei.

Deci avem doua optiuni: am putea alege sa evoluam prin intermediul presiunii Naturii (care este dureroasa), sau putem evolua fara durere participind la dezvoltarea propriei noastre constiente. Raminerea in starea nedezvoltata nu este o optiune, deoarece nu se potriveste cu planul Naturii din momentul in care ne-a creat.

Cind nivelul nostru spiritual incepe sa evolueze, aceasta se poate intimpla doar cind *dorim* sa evoluam si sa atingem o conditie asemanatoare cu a Creatorului. La fel ca in Faza Patru in cele Patru Faze, acum ni se cere sa ne schimbam dorinta in mod *voluntar*.

De aceea Natura va continua sa ne preseze. Vom continua sa fim loviti de uragane, cutremure, epidemii, terorism si tot felul de adversitati naturale pina cind ne vom da seama ca *trebuie* sa schimbam, ca trebuie sa ne intoarcem in mod constient la Radacina noastra.

Doar ca sa recapitulam: radacina noastra spirituala a evoluat de la Faza Zero la Patru; Faza Patru s-a despartit in lumi (partea ei superioara) si suflete (partea ei inferioara). Sufletele – colectate in sufletul comun *Adam ha Rishon* – s-au despartit prin pierderea sentimentului de uniune cu Creatorul. Aceasta despartire a lui Adam ha Rishon a adus umanitatea la stadiul prezent, cu o bariera nevazuta care separa lumile spirituale (de deasupra ei) de lumea noastra (aflata dedesubt).

Sub bariera, forta spirituala a creat o particula corporala, care a inceput sa evolueze. Acesta a fost Big Bang-ul.

Tineti minte ca atunci cind Cabalistii vorbesc despre lumea spirituala si corporala, lumea fizica, ei se refera la trasaturile altruiste respectiv egoiste. Ei nu se refera *niciodata* la lumile care ocupa spatiu fizic in unele universuri nedescoperite.

Nu putem lua o nava cosmica si sa zburam in lumea Yetzira. De exemplu, sau chiar sa descoperim spiritualitatea schimbindu-ne obiceiurile. Putem doar descoperi aceasta devenind altruisti – similari cu Creatorul. Cind facem aceasta, vom descoperi ca Creatorul este deja in noi si ca El a fost aici intotdeauna, asteptindu-ne.

Toate gradele anterioare ultimului, evolueaza fara sa fie constiente de „sine”. In termenii propriei noastre constiente, faptul ca existam nu inseamna ca sintem *constienti* de existenta noastra. Inainte sa atingem nivelul patru, noi aproape ca existam. Cu alte cuvinte, ne traim vietile cit putem de comfortabil, dar luam existenta noastra ca pe ceva de la sine inteles fara sa ne intrebam care este scopul sau.

Dar este acesta atit de evident? Mineralele exista pentru ca plantele sa se poata hrani si sa creasca; plantele exista pentruca animalele sa se poata hrani si creste; mineralele, plantele, animalele exista pentru ca oamenii sa se poata hrani si creste. Dar care este scopul existentei oamenilor? Toate nivele ne servesc, dar ce sau pe cine servim noi? Pe noi insine? Egourile noastre? Momentul in care punem prima oara aceste intrebari, este inceputul evolutiei noastre constiente, aparitia dorintei pentru spiritualitate. Acesta este numit „punctul din inima”.

In ultimul grad evolutionar, incepem sa intelegem procesul din care facem parte. Spus mai simplu, incepem sa palpam logica Naturii. Cu cit mai mult ii intelegem logica, cu atit mai mult ne expandam constienta si ne integram in ea. La sfirsit, cind vom intelege total logica Naturii, vom intelege cum lucreaza Natura si eventual chiar vom invata sa o folosim. Acest proces se intimpla exclusiv la ultimul nivel, ultimul din ascensiunea spirituala.

Trebuie sa ne amintim intotdeauna ca ultimul nostru nivel a dezvoltarii umane ar trebui sa fie dezvaluit in mod constient si de buna voie. Fara o dorinta explicita pentru crestere spirituala, nu poate avea loc nici o evolutie. De fapt, evolutia spirituala de sus in jos, deja a avut loc. Am fost adusi in jos la Faza Patru a Luminii catre cele cinci lumi *Adam Kadmon*, *Atzilut*, *Beria*, *Yetzira*, si *Assiya*, si in final am fost plasati in aceasta lume.

Daca acum trebuie sa urcam inapoi pe scara spirituala, trebuie sa *alegem* sa o facem. Daca am uitat ca scopul Creatiei este ca noi sa devenim asemenea Creatorului, nu vom intelege de ce natura nu ne ajuta – si citeodata chiar pune obstacole in calea noastra.

Dar daca, pe de alta parte, mentinem doar scopul Naturii in mintea noastra, vom simti ca vietile noastre sint niste calatorii fascinante pline de descoperiri, o vinatoare de comori spirituale. Mai mult, cu cit participam mai activ in acest *Tur-de-Viata*, cu atit mai repede si mai usor aceste descoperiri vor veni. Si mai bine, greutatea mare va fi simtita la intrebarile la care trebuie sa raspundem, in loc de evenimentele carora trebuie sa le facem fata in vietile noastre fizice. Acesta este motivul pentru care evolutia prin propria constienta este mult mai buna decit evolutia ce depinde de ceea ce ne da Natura si care este o impingere dureroasa din spate!

Daca avem o dorinta de a evolua in spiritualitate, atunci avem *Kli*-ul potrivit pentru aceasta, o dorinta implinita.

Dar dorinta de spiritualitate trebuie sa vina inainte de umplerea spirituala. Pregatirea *Kli*-ului inaintea Luminii nu este doar singurul inteles al ascensiunii in faza patru; este deasemeni singurul inteles in care nici o durere si scurtatura nu este implicata.

De fapt, daca ne gindim la aceasta, nu este nimic mai natural decit sa se pregateasca Kli-ul mai intii. Daca vreau sa beau apa, atunci apa este lumina mea, placerea mea. Natural, ca sa beau apa trebuie mai intii sa pregatesc *Kl*i-ul, care in aceasta situatie este setea. Si la fel se aplica pentru orice dorim sa primim in aceasta lume. Daca o noua masina este lumina mea, atunci dorinta mea pentru ea este *Kli*-ul meu. Acest *Kli* ma face sa lucrez pentru masina, si se asigura ca nu-mi irosesc banii pentru alt scop.

Singura diferenta dintre un *Kli* spiritual si unul fizic este ca nu prea stiu ce voi primi in *Kli*-ul spiritual. Mi-as putea imagina tot felul de lucruri, dar deoarece este o bariera intre starea mea prezenta si scopul dorit de mine, nu pot sti cu adevarat care este scopul meu pina cind nu-l ating. Cind il ating, este mai maret ca orice altceva imi pot imagina; dar nu voi sti cu siguranta cit de maret este pina cind nu-l ating. Daca as cunoaste in avans care este recompensa mea, nu ar mai fi altruism real, ci simplu egoism.

INTR-O COAJA DE NUCA

Lumea fizica evolueaza la acelasi grad ca si lumea spirituala, prin piramida dorintelor. In lumea spirituala, dorintele (neanimate, vegetative, animate, vorbitoare si spirituale) creaza lumile *Adam Kadmon*, *Atzilut*, *Beria*, *Yetzira*, si *Assiya.* In lumea fizica, ele creaza mineralele, plantele, animalele, oamenii si oamenii cu „puncte in inimile lor".

Lumea fizica a fost creata cind sufletul lui Adam ha Rishon se sfarima. In aceasta faza, toate dorintele au inceput sa apara una cite una de la usoare la grele, de la neanimat la spiritual, creaind lumea noastra faza cu faza.

Astazi la inceputul secolului 21, toate gradele au fost deja completate cu exceptia dorintei pentru spiritualitate, care iese acum la suprafata. Cind o corectam, ne vom uni cu Creatorul deoarece dorinta noastra pentru spiritualitate este de fapt dorinta pentru unitate cu Creatorul.Aceasta va fi culmea procesului evolutionar al lumii si umanitatii.

Crescindu-ne dorinta de reintoarcere la radacina spirituala, noi construim un *Kli* spiritual. Lumina Inconjuratoare corecteaza *Kli*-ul si il dezvolta. Fiecare nou nivel de dezvoltare evoca un nou *Reshimo*, o inregistrare a trecutului pe care am experimentat-o deja cind eram mult mai corectati. Eventual, Lumina Inconjuratoare corecteaza intregul Kli, si sufletul lui Adam ha Rishon este reunit cu toate partile sale si cu Creatorul.

Dar acest proces ne conduce la o intrebare: daca Reshimot sint inregistrate in interiorul meu, si daca stadiile sint evocate si experimentate in interiorul meu, deasemeni, atunci unde realitatea obiectiva in toate acestea? Daca o alta persoana are Reshimot diferit, inseamna aceasta ca el sau ea traieste intr-o lume diferita de a mea? Si ce putem spune despre lumile spirituale, unde exista ele, daca totul exista in mine? Mai mult, unde este casa Creatorului? Continuati sa cititi, urmatorul capitol va raspunde la toate aceste intrebari.

5

A CUI REALITATE ESTE REALITATEA?

Toate lumile, de sus si de jos,
sint cuprinse in ele.
- Yehuda Ashlag

Dintre toate conceptele neasteptate gasite in Cabala, nici unul nu este atit de neprevazut, mai nerezonabil, dar atit de profund si fascinant ca conceptul realitatii. Daca nu ar fi fost Einstein si Fizica Quantica, care au revolutionat modul de gindire despre realitate, ideile prezentate aici ar fi desconsiderate si ridiculizate.

In capitolul anterior, am spus ca evolutia are loc deoarece intentia noastra de a primi placere progreseaza de la nivelul Radacina la cel de al Patrulea. Dar daca dorintele noastre au determinat evolutia lumii noastre, atunci exista lumea de fapt in exteriorul nostru? Ar putea fi adevarat faptul ca lumea din jurul nostru este de fapt o poveste pe care noi *vrem* sa o credem?

Am spus ca Creatia a inceput de la Gindul Creatiei, care a creat cele Patru Faze de Baza ale Luminii. Acestea includ cele zece Sefirot: *Keter* (Faza Zero), *Hochma* (Faza Unu), *Bina* (Faza Doi), *Hesed*, *Gevura*, *Tifferet*, *Netzah*, *Hod*, and *Yesod* (toate acestea fiind cuprinse in Faza Trei—*Zeir Anpin*), si *Malchut* (Faza Patru).

Cartea Zoharului, cartea pe care o studiaza fiecare Cabalist, spune ca tot ce este realitate este alcatuit din aceste zece *Sefirot*. Totul are structura celor zece *Sefirot*. Singura diferenta dintre ele este cit de profund sint implementate in substanta noastra – intentia de a primi.

Pentru a intelege la ce se refera Cabalistii atunci cind spun ca „sint implementate in substanta noastra," ginditi-va la o forma, sa spunem o minge, presata intr-o bucata de plastic sau intr-o alta forma de lut pentru modelaj. Forma reprezinta un grup de zece

Sefirot, si lutul ne reprezinta pe noi, sau sufletele noastre. Acum, chiar daca presati mingea adinc in lut, mingea in sine nu se va schimba. Dar cu cit mai adinc este presata mingea in lut, cu atit lutul se schimba mai mult.

Cum se simte aceasta cind jucatorii sint un grup de zece *Sefirot* si un suflet? Ati observat dintr-odata ceva ce a fost intotdeauna in jurul vostru, dar un anumit aspect al acestuia a scapat atentiei voastre? Aceasta ese similar cu senzatia celor zece *Sefirot* ascunzindu-se doar putin mai adinc in intentia de a primi. Mai simplu spus, cind brusc ne dam seama de ceva ce nu am realizat inainte, se datoreaza celor zece *Sefirot* care au intrat ceva mai adinc in noi.

Cabalistii au un nume pentru intentia de a primi – *Aviut. Aviut* inseamna de fapt stratificare si nu dorinta. Dar ei folosesc acest termen deoarece cu cit mai mare este intentia de a primi, cu atit mai multe straturi sint adaugate.

Dupa cum am spus, intentia de a primi, *Aviut*, consta in cinci grade de baza – 0, 1, 2, 3, 4. Pe masura ce cele zece *Sefirot* intra mai adinc in nivelele (straturi) *Aviut*, formeaza o multime de combinatii, de amestecuri ale intentiei de a primi cu intentia de a darui. Aceste combinatii cosmetizeaza tot ceea ce exista: lumile spirituale, lumile corporale si tot ce cuprind acestea.

Variatia din substanta noastra (intentia de a primi) ne creaza uneltele de perceptie, numite *Kelim* (pluralul pentru *Kli*). Cu alte cuvinte, fiecare forma, culoare, miros, gind – tot ce exista – este acolo deoarece in interiorul meu este un *Kli* apropiat care sa-l perceapa.

La fel cum creierele noastre folosesc literele alfabetului pentru a studia ceea ce aceasta lume ofera, *Kelim* foloseste cele zece *Sefirot* pentru a studia ceea ce lumea spirituala ne ofera. Si la fel cum studiem aceasta lume, sub anumite restrictii si legi, pentru a studia lumile spirituale avem nevoie sa cunoastem legile ce formeaza aceste lumi.

Cind studiem ceva in lumea fizica, trebuie sa urmam anumite reguli. De exemplu, pentru ca ceva sa fie considerat adevarat,

trebuie sa fie testat empiric. Daca testele arata ca functioneaza, atunci este considerat a fi corect, pina cind cineva arata – prin teste, nu prin cuvinte – ca nu functioneaza. Inainte ca ceva sa fie testat, totul este doar in faza de teorie.

Lumile spirituale au granite, deasemeni – trei dintre ele, ca sa fim mai exacti. Daca sintem meniti sa atingem scopul Creatiei si sa devenim precum Creatorul, trebuie sa suportam aceste granite.

TREI GRANITE IN STUDIUL CABALEI

PRIMA GRANITA – CE PERCEPEM

In prefata scrisa la *Cartea Zoharului* , cabalistul Yehuda Ashlag scrie ca sint „patru categorii de perceptie – Materie, Forma in Materie, Forma Abstracta si Esenta." Cind examinam Natura spirituala, este datoria noastra sa decidem care dintre aceste categorii ne furnizeaza informatie solida si de incredere si care nu.

Zoharul alege sa explice doar pe primele doua. Cu alte cuvinte, fiecare cuvint in sine este scris diferit din punct de vedere al Materiei sau a Formei Materiei, fata de cuvintul scis din perspectiva Formei Abstracte si a Esentei.

A DOUA GRANITA – CE PERCEPEM

Dupa cum am mai spus, substanta lumilor spirituale este numita „sufletul lui *Adam ha Rishon*". In acest mod au fost create lumile spirituale. Totusi, deja am trecut de faza crearii acestor lumi, si ne aflam pe drumul nostru ascendent catre nivele mai inalte, chiar daca nu intotdeauna simtim acest lucru.

In stadiul nostru, sufletul lui Adam deja s-a sfarimat in bucati. *Zoharul* ne invata ca cea mai mare parte a bucatilor, mai

precis 99 procente, sint imprastiate in lumile *Beria*, *Yetzira*, si *Assiya* (*BYA*), iar procentul ce ramine se afla in *Atzilut*.

Deoarece sufletul lui Adam, formeaza continutul lumilor BYA si a fost imprastiat in aceste lumi, si deoarece noi sintem toti bucati ale acestui suflet, in mod clar tot ceea ce noi percepem, poate doar sa fie parte a acestor lumi. Tot ce noi percepem ca venind din lumi mai inalte ca *BYA*, cum ar fi *Atzilut si Adam Kadmon*, este de fapt fals, chiar daca noi credem altceva. Tot ce putem percepe din lumile *Atzilut si Ada Kadmon* sint reflectiile lor, asa cum pot fi vazute prin filtrele lumilor *BYA*.

Lumea noastra este gradul cel mai de jos al lumilor *BYA*. De fapt, acest grad este in completa opozitie in Natura, fata de restul lumilor spirituale, si de aceea nu le simtim. Este ca si cum doi oameni stau spate in spate si se indreapta in directii opuse. Care sint sansele acestora ca sa se intilneasca vreodata unul cu altul?

Dar cind ne corectam, descoperim ca deja traim in lumile *BYA*. Eventual, chiar vom rasari impreuna cu ele spre Atzilut si Adam Kadmon.

A TREIA GRANITA – CE PERCEPEM

Chiar daca *Zoharul* intra in detalii despre continutul fiecarei lumi si despre ce se intimpla aici, ca si cind ar fi aici un loc fizic in care se intimpla totul, de fapt se refera doar la experientele sufletului. Cu alte cuvinte, se raporteaza la modul in care Cabala *percepe* lucrurile, si ne spune ca si noi putem sa le experimentam. De aceea, cind citim in *Zohar* despre evenimentele din lumile BYA, invatam de fapt despre cum a perceput stadiile spirituale, Rabbi Shimon BarYochai (autorul *Cartii Zoharului*), dupa cum ne-a spus fiul acestuia, Rabbi Abba.

Deasemeni, cind Cabalistii scriu despre lumile de deasupra lui *BYA*, ei nu scriu de fapt despre aceste lumi, ci despre modul in care *scriitorii* au perceput aceste lumi, in timp ce se aflau in lumile *BYA*. Si deoarece Cabalistii scriu despre experientele lor personale,

exista similaritati si diferente in scrierile Cabalistice. O parte din ce scriu ei se refera la structura generala a lumilor, cum sint numele de *Sefirot* si lumile. O alta parte se refera la experientele personale pe care ei le-au avut in aceste lumi.

De exemplu, daca ii spun unui prieten despre excursia mea in New York, s-ar putea sa vorbesc despre Times Square sau despre marile poduri ce conecteaza Manhattanul cu continentul. Dar s-ar putea deasemeni sa vorbesc despre cum m-am simtit conducind peste masivul Pod Brooklyn, si despre ce sentimente ai atunci cind te afli in Times Square, scufundat in jocurile ametitoare de lumini, culoare si sunet si avind sentimentul anonimitatii totale. Diferenta intre primele doua exemple si urmatoarele doua este ca in ultima pereche, faceam un raport asupra experientei personale, iar in primele doua exemple, vorbeam despre impresiile pe care cineva le va experimenta in Manhattan, chiar daca fiecare va avea experiente diferite.

Cind am vorbit despre Prima Granita, am spus ca *Zoharul* abordeaza subiectul din perspectiva Materiei si a Formei Materiei. Am spus ca Materia este vointa de a primi, si Forma in Materie este intentia pentru care vointa de a primi, de fapt primeste – pentru mine sau pentru altii. In termeni simpli: Materia – vointa de a primi; Forma = intentia.

. Este important sa ne amintim ca *Zoharul* nu ar trebui tratat ca un raport al unor evenimente mistice sau ca o colectie de povesti. *Zoharul*, ca toate celelalte carti Cabalistice, ar trebui folosit ca un instrument de invatare. Aceasta inseamna ca doar daca doresti si tu sa experimentezi ceea ce ea descrie, cartea te va ajuta. Altfel, cartea iti va fi de prea mic ajutor, si nu o vei intelege.

Amintiti-va aceasta: Intelegerea textelor Cabalistice in mod corect, depinde de *intentia* voastra pe parcursul citirii, de motivul pentru care o deschideti, si *nu* de puterea intelectului vostru. Doar

daca doriti sa fiti transformati in calitatile altruiste pe care textul le descrie, acest text va afecteaza.

Forma de daruire interioara si exterioara sinelui, se numeste „lumea *Atzilut*”. Daruirea in Forma sa Abstracta este atributul Creatorului; nu are nici o legatura cu creaturile, care sint receptori prin natura lor. Totusi, creaturile (oamenii) *pot* sa-si invaluie vointa lor de a primi cu *Forma* de daruire, astfel incit sa *semene* cu daruirea. Cu alte cuvinte, putem primi, si facind aceasta de fapt sa devenim daruitori.

Sint doua motive datorita carora nu putem darui pur si simplu:

1. Pentru a darui, trebuie sa existe cineva care doreste sa primeasca. Totusi, deasupra noastra (a sufletelor), este doar Creatorul, care nu are nici o nevoie de a primi ceva, atita timp cit natura Sa este de a darui. De aceea, sa daruim nu este o optiune viabila pentru noi.
2. Nu avem nici o dorinta pentru aceasta. Nu putem da deoarece sintem facuti din intentia de a primi; receptia este substanta noastra, Materia noastra.

Acest ultim motiv, este mult mai complex decit poate parea la o prima vedere. Cind Cabalistii scriu ca tot ceea ce vrem este sa primim, ei nu se refera la faptul ca tot ce *facem* este sa primim, ci ca aceasta este motivatia din spatele a tot ceea ce noi facem. Ei o spun foarte clar: Daca ceva nu ne da placere, nu putem face. Nu este doar ca nu vrem sa o facem; ci in mod literar nu putem. Aceasta se datoreaza faptului ca Creatorul (Natura) ne-a creat doar cu vointa de a primi, deoarece tot ceea ce El vrea, este sa dea. De aceea, nu trebuie sa ne schimbam actiunile, ci doar motivatia aflata in spatele acesteia.

PERCEPEREA REALITATII

Multi termeni sint folositi pentru a descrie intelegerea. Pentru Cabalisti, cel mai profund nivel de intelegere este numit „atingere”. Din moment ce ei studiaza lumile spirituale, scopul lor este sa descopere „atingerea spirituala”. Atingerea se refera la o intelegere atit de profunda a perceptiei, incit nu mai exista nici o alta intrebare. Cabalistii scriu ca la sfirsitul evolutiei umanitatii, toti vom atinge Creatorul intr-un stadiu numit „Echivalenta Formei”.

Pentru a atinge acest scop, Cabalistii definesc cu grija care parte a realitatii trebuie sa o studiem, si care nu ar trebui. Ca sa determinam aceste doua cai, Cabalistii ureaza un principiu foarte simplu: Daca ceva ne ajuta sa invatam mai repede si mai clar, ar trebui sa-l studiem. Daca nu ne ajuta, ar trebui sa-l ignoram.

Cabalistii in general, si *Zoharul* in particular, ne atentioneaza sa studiem doar acele parti pe care le puem percepe cu certitudine. Ori de cite ori este implicat ceva ce trebuie ghicit, nu ar trebui sa ne irosim timpul, deoarece atingerea noastra ar fi pusa sub semnul intrebarii.

Cabalistii spun desemeni ca din cele patru categorii de perceptie – Materie, Forma in Materie, Forma Abstracta si Esenta – noi putem percepe doar pe primele doua cu certitudine. Din acest motiv, tot despre care *Zoharul* scrie este dorinta (Materia) si cum sa o folosim: indiferent ca este pentru noi sau pentru Creator.

Cabalistul Yehuda Ashlag scrie ca, „Daca cititorul nu stie cum sa fie prudent cu granitele, si scoate materia inafara contextului, imediat va fi confuz.” Aceasta se poate intimpla daca nu ne limitam studiile la Materie si Forma in Materie.

Trebuie sa intelegem ca nu exista un lucru numit „prohibitie” in spiritualitate. Cind Cabalistii declara ca ceva este „interzis”, aceasta inseamna ca este imposibil. Cind ei spun ca nu ar trebui sa studiem Forma Abstracta si Esenta, aceasta nu inseamna ca vom fi

loviti de fulgere daca o facem; inseamna ca nu putem studia acele categorii chiar daca ne dorim acest lucru.

Yehuda Ashlag foloseste elecrticitatea pentru a explica de ce Esenta este imperceptibila. El spune ca putem folosi electricitatea in multe moduri diferite: pentru incalzire, racire, ascultarea muzicii, privitul la video. Electricitatea poate imbraca multe forme; dar putem noi exprima Esenta electricitatii?

Sa folosim un alt exemplu pentru a explica cele patru categorii – Materie, Forma in Materie, Forma Abstracta si Esenta -. Cind spunem despre o persoaa ca este puternica, ne referim de fapt la Materia persoanei – corpul – si Forma ce o imbraca aceasta Materie – taria.

Daca indepartam Forma tariei de pe Materie (corpul persoanei) si examinam Forma tariei separat, dezbracata de Materie, aceasta ar fi o examinare a Formei Abstracte a tariei. A patra categorie, Esenta persoanei in sine, este complet intangibila. Pur si simplu nu posedam un simt cu care sa „studiem" Esenta si sa o portretizam intr-o forma perceptibila. In consecinta, Esenta nu este doar ceva ce nu stim in acest moment; nu o vom sti *niciodata*.

De ce este asa de important sa ne focalizam doar pe primele doua categorii? Problema este ca atunci cind avem de a face cu spiritualitatea, nu stim cind sintem confuzi. De aceea, continuam in aceeasi directie si ne indepartam mult de adevar.

In lumea materiala, daca stiu ceea ce vreau, pot vedea daca obtin acel lucru sau nu, sau macar daca ma aflu pe drumul cel drept spre lucrul pe care-l vreau. Nu la fel stau lucrurile in spiritualitate. Acolo, daca gresesc, nu doar ca neg ceea ce de fapt vroiam, dar imi pierd chiar si gradul spiritual prezent, Lumina slaba, si devin incapabil sa ma redirectionez corect fara ajutorul unui ghid. De aceea este atit de important sa intelegem cele trei granite si sa le urmam.

O REALITATE NON-EXISTENTA

Acum ca intelegem ceea ce putem studia si ce nu putem, sa vedem ce studiem de fapt prin simturile noastre. Lucrul despre care Cabalistii nu au lasat nici o piatra neintoarsa. Yehuda Ashlag, care a cercetat intreaga realitate astfel incit a putut sa ne vorbeasca despre ea, a scris ca nu stim ceea ce exista inafara noastra. De exemplu, nu avem nici o idee despre ce este in exteriorul urechii noastre, si ce face ca tobele urechii sa raspunda. Tot ceea ce stim este reactia noastra la un stimul din exterior.

Chiar si numele pe care le atasam unui fenomen, nu sint conectate la fenomenul in sine, ci la reactiile noastre la acesta. Mai mult, nu sintem constienti de multe lucruri care se petrec in lume. Ele pot trece neobservate de simturile noastre deoarece ne raportam doar la fenomene pe care le putem percepe. Din acest motiv, este evident de ce nu putem percepe Esenta a ceva aflat in exteriorul nostru; putem studia doar reactiile noastre la acest fenomen.

Aceasta regula a perceptiei se aplica nu doar lumilor spirituale; este legea intregii Naturi. Referindu-ne la Realitate in acest mod, imediat ne face sa realizam ca ceea ce noi vedem nu este ceea ce de fapt exista. Aceasta intelegere este cea mai importanta pentru a atinge progresul spiritual.

Cind observam propria realitate, incepem sa descoperim lucruri de care nu eram niciodata constienti. Interpretam lucruri ce au loc in interiorul nostru, ca si cum ele s-ar petrece in afara noastra. Totusi nu putem fi siguri de aceasta.

Ca sa ne raportam in mod corect la Realitate, nu trebuie sa ne gindim ca ceea ce percepem este tabloul „real”. Tot ceea ce percepem este modul in care evenimentele (Formele) ne afecteaza perceptiile (Materia noastra). Mai mult, ceea ce percepem nu este tabloul exterior obiectiv, ci propria noastra reactie la acesta. Nu putem nici macar sa spunem daca si ce extensie a Formei percepem si daca sint conectate la Formele Abstracte pe care noi le

atasam acestora. Cu alte cuvinte, faptul ca vedem un mar rosu ca fiind rosu, aceasta nu inseamna ca el este de fapt rosu.

. De fapt, daca intrebati fizicienii, ei va pot spune ca singura afirmatie adevarata pe care o puteti face despre un mar rosu este ca *nu* este rosu. Daca va amintiti modul in care lucreaza *Masach* (Ecranul), stiti ca primeste ceea ce poate primi cu scopul de a da Creatorului si respinge restul.

In mod similar, culoarea unui obiect este determinata de valurile de lumina pe care obiectul iluminat *nu le-a putut* absorbi. Nu vedem culoarea obiectului in sine, ci lumina pe care obiectul a *respins-o*. Adevarata culoare a obiectului este lumina absorbita; dar deoarece aceasta lumina a fost absorbita, ea nu este perceptibila ochiului nostru si de aceea nu o vedem. De aceea culoarea marului rosu este oricare alta dar nu rosie.

Iata cum Ashlag relateaza in *Prefata la Cartea Zoharului*, despre lipsa noastra de perceptie a Esentei: „Este cunoscut ca ceea ce nu putem simti, deasemeni nu ne putem imagina; si ceea ce nu percepem, nu ne putem imagina, de aici.... Rezulta ca gindul nu are perceptia Esentei indiferent ce este aceasta."

Cu alte cuvinte, deoarece nu putem simti o Esenta, oricare Esenta, deasemeni nu o putem percepe. Dar conceptul care-i lasa pe majoritatea studentilor Cabalisti nedumeriti cind studiaza prima oara Prefata lui Ashlag, este cit de putin cunoastem cu adevarat despre noi. Iata ce scrie Ashlag privitor la aceasta: „Mai mult, nici macar nu stim propria Esenta. Eu simt si stiu ca ocup un anumit spatiu in lume, ca sint solid, cald, si ca gindesc, si alte asemenea manifestari ale actiunilor Esentei mele. Totusi, daca ma intrebati care este propria Esenta ... nu voi sti ce sa va raspund."

MECANISMUL DE MASURARE

Sa aruncam o privire asupra problemei perceptiei noastre din alt punct de vedere, unul mult mai mecanic. Simturile noastre sint instrumente de masurare. Ele masoara tot ceea ce percep. Cind auzim un sunet, determinam daca este tare sau incet; cind vedem un obiect, putem (deobicei) sa spunem care este culoarea acestuia; si cind atingem ceva, imediat stim daca este cald sau rece, umed sau uscat.

Toate instrumentele de masura opereaza similar. Ginditi-va la o scala cu o greutate de un kilogram pe ea. Mecanismul traditional de masurare este facut dintr-un arc care se intinde in concordanta cu greutatea, si o linie ce masoara intinderea arcului. Indata ce arcul opreste intinderea si sta intr-un punct anume, numerele de pe linie indica greutatea. De fapt, nu masuram greutatea, ci echilibrul dintre arc si greutate (Figura 6)

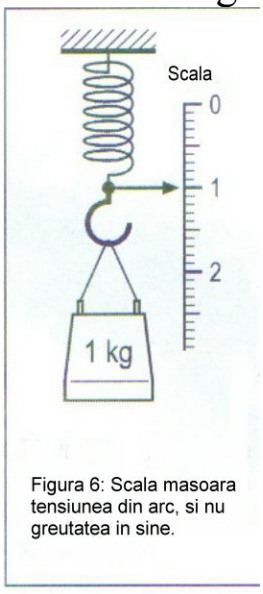

Figura 6: Scala masoara tensiunea din arc, si nu greutatea in sine.

De aceea Cabalistul Ashlag spune ca nu putem percepe Forma Abstracta, obiectul in interior si exterior, deoarece nu avem nici o conexiune cu el. Daca putem pune un arc pe el ca sa masuram impactul extern, vom obtine ceva rezultate. Dar daca nu putem masura ce se intimpla in exterior, atunci credem ca nu se intimpla nimic. Mai mult, daca atasam un arc defect ca sa masuram un stimul extern, vom obtine rezultate gresite. Aceasta este ceea ce se intimpla cind inaintam in virsta si simturile noastre se deterioreaza.

In termeni spirituali, lumea exterioara ne prezinta Forme Abstracte, cum ar fi greutatea. Folosind arcul si cadranul – vointa

de a primi si intentia de a darui – masuram cit din Forma Abstracta putem primi.

Daca am putea construi un calibru care l-ar „masura” pe Creator, l-am putea simti la fel cum simtim si lumea. Ei bine, exista un astfel de calibru; este numit „al saselea simt”.

AL SASELEA SIMT

Sa incepem aceasta sectiune cu o mica fantezie. Ne aflam intr-un spatiu intunecat, un vid total. Nu putem vedea nimic, nu putem auzi nici un sunet, nu exista mirosuri si nici arome, si nu exista nimic pe care sa-l putem atinge in jurul nostru. Acum imaginati-va fiind in aceasta stare de atit de mult timp, incit ati uitat ca ati avut vreodata simturi cu care puteati sa percepeti aceste lucruri. Eventual, ati si uitat ca aceste senzatii pot exista.

Dintr-o data, o aroma slaba isi face aparitia. Va invaluie, dar nu va puteti da seama care este sursa ei. Apoi, apar mai multe arome, unele puternice, altele slabe, unele dulci si altele amare. Folosindu-le, va puteti gasi acum drumul in lume. Arome diferite vin din locuri diferite, si puteti incepe sa gasiti drumul vostru, urmind aceste arome.

Apoi, fara nici un avertisment, apar sunete din toate directiile. Sunetele sint toate diferite, unele sint asemenea muzicii, unele asemenea cuvintelor, iar unele asemenea zgomotelor. Dar sunetele furnizeaza orientare aditionala in acel spatiu.

Acum puteti masura distante, directii; puteti ghici sursele mirosurilor si a sunetelor pe care le primiti. Nu mai sinteti doar intr-un simplu spatiu; este o intreaga lume de sunete si mirosuri.

Dupa citva timp, o noua revelatie apare, atunci cind ceva va atinge. Imediat dupa aceasta, descoperiti si mai multe lucruri pe care le puteti atinge. Unele sint reci, altele calde, unele uscate si altele umede. Unele sint tari, altele moi; unele nici macar nu stiti

cum sint. Descoperiti ca puteti pune in gura unele obiecte pe care le atingeti, si ca acestea au gusturi diferite.

Pina acum traiti intr-o lume plina de sunete, mirosuri, senzatii si arome. Puteti atinge obiectele din lumea voastra, si puteti studia mediul inconjurator. Aceasta este lumea orbilor din nastere. Daca ati fi in pantofii lor, ati simti oare ca aveti nevoie de simtul vederii? Niciodata. Asta in cazul in care nu l-ati avut niciodata.

La fel se intimpla si in cazul celui de al saselea simt. Nu ne amintim sa-l fi avut vreodata, chiar daca initial l-am avut toti in momentul sfarimarii lui *Adam ha Rishon*, din care facem toti parte.

Al saselea simt opereaza asemanator cu cele cinci simturi naturale, cu singura diferenta ca al saselea simt nu ne este dat de natura, ci trebuie sa-l dezvoltam singuri. De fapt, numele „al saselea simt" este cumva inteles gresit, pentru ca nu dezvoltam de fapt un alt simt; dezvoltam o *intentie*.

In timp ce dezvoltam aceasta intentie, studiem Formele Creatorului, Formele daruirii, opuse structurii noastre naturale egoiste. De aceea al saselea simt nu ne este dat de Natura; este opus noua.

Construind intentia peste fiecare dorinta pe care o simtim, ne face sa fim constienti de cine sintem noi, de cine ese Creatorul, sau daca vrem sau nu sa fim ca El. Doar daca avem doua optiuni in fata noastra putem face o alegere adevarata. De aceea, Creatorul nu ne forteaza sa fim ca El – altruisti – dar ne arata cine sintem, cine este El, si ne da oportunitatea de a face propria alegere. Indata ce am facut alegerea, devenim oamenii care intentionam sa fim: asemenea Creatorului, sau nu.

De ce atunci, numim intentia de a darui „al saselea sens"? Deoarece avind aceeasi intentie ca si Creatorul, devenim asemenea Creatorului. Aceasta inseamna nu doar ca avem aceeasi intentie, dar deoarece am dezvoltat echivalenta de forme cu El, vedem si percepem lucruri pe care nu am putea sa le percepem altfel. De fapt incepem sa vedem cu ochii Lui.

UNDE ESTE O CALE, ACOLO A FOST O VOINTA

In ultimul capitol, am spus ca conceptul *Kli* (unealta/recipient) si *Ohr* (Lumina) sint nediscutabil printre cele mai importante concepte in intelepciunea Cabalei. De fapt, dintre Kli si Ohr, primul este mult mai important pentru noi, chiar daca obtinerea celui de al doilea este scopul.

Sa clarificam aceasta printr-un exemplu. In filmul *What the Bleep Do We Know!?*, Dr.Candace Pert explica faptul ca daca o anumita Forma nu exista anterior in mine, nu voi fi capabil sa o vad in exterior. Ca exemplu, ea foloseste povestea despre Indienii care stateau pe tarmul oceanului si priveau cum soseste armada lui Columb. Ea spune ca se crede ca Indienii nu au putut vedea navele, chiar daca priveau chiar spre ele.

Dr. Pert a explicat ca Indienii nu puteau vedea navele deoarece nu aveau in mintile lor un model similar preexistent. Doar shamanul, care era curios din cauza valurilor care pareau ca vin de nicaieri, a descoperit navele dupa ce a incercat sa isi imagineze care ar putea fi cauza acestor valuri mici. Cind a descoperit navele, el le-a spus locuitorilor tribului, le-a descris ce a vazut, si apoi au putut si acestia sa vada navele.

Vorbind in limbaj Cabalistic, este nevoie de un *Kli* interior ca sa detectam un obiect exterior. De fapt, *Kelim* (pluralul de la *Kli*) nu doar ca detecteaza realitatea exterioara, dar o si creaza! De aceea, armada lui Columb a existat doar in mintile lor, *Kelim* interior al Indienilor care au vazut-o si au raportat despre ea.

. Daca un copac cade in padure, si nu este nimeni prin preajma ca sa-l auda, mai face acesta vreun sunet? Acest faimos *koan* Zen (o ghicitoare speciala Zen) poate fi deasemeni parafrazata in termeni Cabalistici: Daca nu exista nici un Kli care sa detecteze sunetul copacului, cum putem sti ca acesta a facut vreun sunet?

In mod similar, am putea transforma descoperirea lui Columb intr-un *koan* Zen si sa intrebam „Inainte ca Columb sa descopere America, a existat oare aceasta?”

Nu exista astfel de lucru precum lumea exterioara. Sint dorinte, *Kelim* care creaza lumea exterioara in concordanta cu propriile forme. Inafara noastra sint doar Forme Abstracte, intangibilul, imperceptibilul Creator. Ne formam lumea prin intermediul formelor propriilor noastre instrumente de perceptie, a propriilor noastre *Kelim*.

Din acest motiv, nu ne va ajuta daca ne rugam Creatorului sa ne ajute sa iesim din mizeria noastra sau sa schimbam lumea din jurul nostru ca sa devina mai buna. Lumea nu va deveni buna sau rea; este o reflectare a starii propriilor *Kelim*. Cind corectam propriile *Kelim* si le facem mai frumoase, lumea va deveni mai frumoasa deasemeni. *Tikkun* se afla in interior, si la fel este si Creatorul. El este sinele nostru corectat.

Asemenea unei bufnite de noapte, padurea in timpul noptii este perioada de maxima vizibilitate. Pentru noi este un timp al orbirii. Realitatea noastra este o proiectie a propriilor *Kelim* interioare. Si ce numim „lumea reala” este o reflectie a propriei corectii sau coruptii. Noi tram intr-o lume imaginara.

Daca ar fi sa ne ridicam deasupra acestei lumi imaginare, catre adevarata perceptie, trebuie sa ne adaptam la adevarate modele. La sfirsitul zilei, ceea ce percepem va fi in concordanta cu propria structura, in concordanta cu modul in care construim aceste modele in noi. Nu exista nimic pe care sa-l descoperim in exteriorul nostru, nimic care sa fie revelat inafara de Lumina Superioara abstracta care opereaza pe noi si reveleaza noua imagine din interiorul nostru, in concordanta cu propria pregatire.

Acum, tot ceea ce ramine este sa descoperim unde putem gasi *Kelim* corectate. Exista ele in interiorul nostru sau trebuie sa le construim? Si daca trebuie sa le construim, cum vom face aceasta? Acesta va fi subiectul urmatoarelor sectiuni.

GINDUL CREATIEI

Kelim sint constructii de blocuri ale sufletului. Dorintele sint materiale de constructie, caramizile si lemnul; si intentiile noastre sint uneltele noastre, surubelnitele, frezele si ciocanele.

Dar ca si in cazul construirii unei case, trebuie sa citim intii proiectul ca sa putem incepe lucrul. Din nefericire, Creatorul, Arhitectul proiectului, sovaie ca sa ni-l dea. In schimb, el vrea sa studiem si sa executam Marele Plan al sufletelor noastre in mod independent. Doar in acest mod putem intelege vreodata Gindul Lui si sa devenim asemenea Lui.

Ca sa invatam cine este El, trebuie sa privim atent ce face El si sa invatam sa-L intelegem prin actiunile Lui. Cabalistii definesc aceasta foarte concis: „Prin actiunile Voastre, noi Va cunoastem."

Dorintele noastre, materialele de baza a sufletelor, deja exista. El ni le-a dat, si acum trebuie doar sa invatam cum sa le folosim corect si sa plasam intentia corecta peste ele. Atunci, sufletele noastre vor fi corectate.

Dar dupa cum am spus anterior, intentiile corecte sint intentii altruiste. Cu alte cuvinte, trebuie sa vrem ca dorintele noastre sa fie folosite in beneficiul altora, nu al nostru, din moment ce toti sintem parti ale sufletului *Adam ha Rishon*. Indiferent ca ne place sau nu, ranirea altora se intoarce catre noi, la fel cum un bumerang se intoarce catre aruncator si se intoarce in plina forta.

Sa recapitulam pentru un moment. Un *Kli* corectat este o dorinta folosita cu intentii altruiste. Si invers, un *Kli* corupt este o dorinta folosita cu intentii egoiste. Folosind un *Kli* altruistic, folosim o dorinta in acelasi mod in care opereaza Creatorul, si aceasta ne face egali Lui, cel putin in ceea ce priveste respectiva dorinta. Acesta este modul in care studiem Gindul Lui.

Deci singura problema este sa ne schimbam intentiile cu care ne folosim dorintele. Dar pentru ca aceasta sa se intimple, trebuie sa vedem cel putin inca un mod suplimentar de a ne folosi dorintele. Avem nevoie de un exemplu despre cum arata intentiile altora sau cum se simt. In acest mod, cel putin vom fi capabili sa decidem daca dorim sau nu. Cind nu vedem un alt mod de a ne folosi dorintele, ne gasim prinsi in capcana modului pe care-l cunoastem. In aceasta faza, cum am putea sa gasim alte intentii? Este aceasta o capcana sau pierdem ceva din vedere?

Cabalistii explica ca nu pierdem nimic din vedere. Aceasta este o capcana, dar nu este un punct mort. Daca urmam calea propriului *Reshimot*, un exemplu al unei alte intentii va apare de la sine. Acum sa vedem ce sint *Reshimot* si cum ne pot ele ajuta sa scapam din capcana.

RESHIMOT – INAPOI IN VIITOR

Reshimot – vorbind in linii mari – sint inregistrari, recolectari ale stadiilor trecute. Fiecare *Reshimo* (singularul lui *Reshimot*) pe care un suflet il experimenteaza de-a lungul caii sale spirituale este colectat intr-o „banca de date" speciala.

Cind vrem sa urcam pe scara spirituala, aceste Reshimot cuprind potecile noastre. Ele reapar la suprafata una cite una, iar noi le eliberam. Cu cit mai repede re-experimentam fiecare *Reshimo*, cu atit mai repede le evacuam si ne deplasam catre urmatoarea linie, care intotdeauna se afla mai sus pe scara.

Nu putem schimba ordinea *Reshimot*. Acestea au fost deja determinate a fi in drumul nostru descendent. Dar noi putem si ar trebui sa determinam ce vom face cu fiecare *Reshimo*. Daca sintem pasivi si asteptam pur si simplu ca ele sa treaca, va lua mult timp pina cind le vom experiemnta cu adevarat, si inainte ca aceasta sa se intimple ele ne pot cauza suferinte mari. De aceea o abordare pasiva este numita „calea durerii".

Pe de alta parte, putem sa alegem o abordare activa incercind sa privim fiecare *Reshimo* ca pe „o alta zi de scoala”, incercind sa vedem ce incearca Creatorul sa ne invete de acea data. Daca ne amintim pur si simplu ca aceasta lume este rezultatul evenimentelor spirituale, aceasta va fi suficient ca sa ne mareasca viteza cu care trecem *Reshimot*. Aceasta abordare activa este numita „calea Luminii”, deoarece eforturile noastre ne conecteaza la Creator, la Lumina, si nu la stadiul nostru prezent, asa cum o face atitudinea pasiva.

De fapt, eforturile noastre nu trebuie sa aiba succes; efortul in sine este suficient. Crescindu-ne dorinta de a fi precum Creatorul (altruisti), ne atasam unui stadiu mult mai inalt si mult mai spiritual.

Procesul progresului spiritual este similar cu modul in care copiii invata; este un proces bazat pe imitatie. Imitindu-i pe cei mari, chiar daca ei nu stiu ce fac de fapt, copiii creaza in mod constant in ei *dorinta* de a invata.

Nota: Nu este vorba despre ceea ce ei stiu ca le ajuta cresterea; este simplul fapt ca ei *vor sa stie*. Dorinta de a sti este suficienta ca sa evoce in ei urmatorul Reshimo, unul pe care ei deja il cunosc.

Haideti sa privim dintr-un alt unghi: Initial, faptul ca ei vroiau sa stie nu a fost din cauza ca aceasta era alegerea lor proprie, ci din cauza ca *Reshimot* prezente s-au epuizat, si au facut ca urmatorul *Reshimot* ce astepta in linie sa „vrea” sa se faca cunoscut. De aceea, pentru ca copilul sa il descopere, *Reshimo* trebuie sa trezeasca in copil dorinta de a-l cunoaste.

Acesta este exact modul in care *Reshimot* spirituale lucreaza pe noi. De fapt noi nu invatam nimic nou in aceasta lume sau in lumea spirituala; pur si simplu urcam inapoi in viitor.

Daca vrem sa fim si mai daruitori, precum Creatorul, ar trebui ca in mod constant sa ne examinam si sa vedem daca ne potrivim cu descrierea pe care o consideram a fi spirituala (altruista). In acest fel, in care dorinta noastra este si mai altruista,

ne va ajuta sa dezvoltam o perceptie mult mai clara si detaliata despre noi in comparatie cu Creatorul.

Daca nu vrem sa fim egoisti, dorintele noastre vor evoca *Reshimot* care ne vor arata ce inseamna sa fim si mai altruisti. De fiecare data cind decidem ca nu dorim sa folosim o dorinta egoista sau alta, Reshimo al acelui stadiu este considerat ca a completat etapa proprie si se muta pentru a face loc urmatorului. Aceasta este singura corectie pe care avem nevoie sa o facem. Cabalistul Yehuda Ashlag spune acest principiu cu urmatoarele cuvinte: „ ... urind raul (egoismul) pentru ca sa fie corectata cistigarea adevarului."

Si apoi acesta explica: „... daca doi oameni isi dau seama ca fiecare uraste ceea ce uraste si celalalt prieten, si iubeste ceea ce iubeste prietenul sau, ei ajung sa fie intr-o asociere continua, ca si un stilp care nu o sa cada niciodata. De aceea, deoarece Creatorul iubeste sa daruiasca, cel aflat mai jos trebuie sa se adapteze doar sa daruiasca. Creatorul uraste deasemeni sa fie un receptor, deoarece El este un Tot complet si nu are nevoie de nimic. De aceea, omul trebuie deasemeni sa urasca receptia pentru sine. Rezulta ca persoana trebuie sa urasca foarte mult vointa de a primi, pentru ca tot ce ruineaza lumea provine doar din vointa de a primi. Prin aceasta ura, cineva se corecteaza pe sine."

Deci, doar dorind, evocam *Reshimot* a mai multor dorinte altruiste, care deja exista in noi din timpurile cind eram conectati in sufletul *Adam ha Rishon*. Aceste *Reshimot* ne corecteaza si ne fac sa ne asemanam si mai mult cu Creatorul. De aceea, dorinta (Kli) este in acelasi timp motorul schimbarii, dupa cum am spus in Capitolul Unu, si metoda corectiei. Nu trebuie sa ne suprimam dorintele, ci doar sa invatam sa lucram cu ele in mod productiv pentru noi si pentru oricine altcineva.

INTR-O COAJA DE NUCA

Pentru o perceptie corecta, trebuie sa ne limitam cu trei granite:

1. Sint patru categorii ale Perceptiei:
   a) Materie; b) Forma in Materie; c) Forma Abstracta; si d) Esenta. Noi le percepem doar pe primele doua.
2. Toata perceptia mea sta in sufletul meu. Sufletul meu este lumea mea si lumea dinafara mea este atit de abstracta incit nici macar nu pot spune cu siguranta daca exista sau nu.
3. Ceea ce percep este doar al meu; nu pot transmite aceasta nimanui altcuiva. Pot spune altora despre experienta mea, dar cind si ei vor experimenta, o vor face cu siguranta in propriul lor mod.

Cind percep ceva, masor si determin ce este in concordanta cu calitatile uneltelor de masura cu care sint dotat. Daca instrumentele mele sint defecte, tot asa va fi si masuratoarea mea; de aceea tabloul pe care mi-l imaginez despre lume va fi distorsionat si incomplet.

In prezent, masuram lumea cu cele cinci simturi. Dar avem nevoie de un al saselea simt pentru a masura corect. De aceea sintem incapabili sa ne descurcam in lumea noastra in mod productiv si avind bucuria a tot ce este.

De fapt, al saselea simt nu este un simt fizic, ci o intentie. Se raporteaza la modul in care ne folosim propriile dorinte. Daca le folosim cu intentia de a da in loc de a primi, insemnind ca le folosim altruistic si nu egoistic, vom percepe o intreaga lume noua. De aceea noua intentie se numeste „al saselea simt”.

Plasind intentia altruistica peste dorintele noastre, le face pe acestea similare cu cele ale Creatorului. Aceasta similaritate este numita „echivalenta formelor” cu Creatorul. Avind aceasta, posesorul este recompensat cu aceeasi perceptie si cunoastere ca si acelea ale Creatorului. De aceea, doar cu al saselea simt (intentia

de daruire) este posibil sa cunoastem cu adevarat cum sa ne conducem prin aceasta lume.

Cind o noua dorinta vine, de fapt aceasta nu este noua. Este o dorinta care a fost deja in noi, a carei memorie a fost inregistrata in banca de date a sufletelor noastre – *Reshimot*. Lantul de *Reshimot* ne conduce direct in virful scarii – Gindul Creatiei – si cu cit mai repede urcam, cu atit mai repede si mai placut ne vom implini destinul.

Reshimot apar unul cite unul, cu o rata pe care noi o determinam prin intermediul dorintelor noastre de a ascende in spiritualitate, care este locul din care acestea sint originare. Cind vom incerca sa invatam si sa intelegem fiecare *Reshimo*, acesta este evacuat mult mai rapid si stadiul de intelegere (care exista deja) apare. Cind intelegem un *Reshimo*, urmatorul *Reshimo* ce asteapta, apare, pina cind in final toate *Reshimot* au fost realizate si studiate, si noi am atins sfirsitul corectiei noastre.

6

DRUMUL (DREPT) CATRE LIBERTATE

S-ar putea sa fie o surpriza pentru voi, dar deja stiti destul de multe despre Cabala. Sa facem un salt inapoi si sa recapitulam. Stiti cum Cabala a inceput in urma cu aproximativ 5,000 de ani in Mesopotamia (Irak-ul de astazi). A fost descoperita cind oamenii cautau un scop pentru vietile lor. Acei oameni au descoperit ca motivul pentru care ne-am nascut este ca sa primim placerea ultima de a deveni la fel precum Creatorul. Cind au descoperit acest lucru, ei au construit grupuri de studiu si au inceput sa faca cunoscute aceste cunostiinte.

Acei primi Cabalisti ne-au spus ca noi toti sintem facuti din vointa de a primi placere, pe care au separat-o in cinci nivele – neanimat, vegetativ, animat, vorbitor si spiritual. Vointa de a primi este foarte importanta deoarece este motorul din spatele a tot ceea ce noi facem in aceasta lume. Cu alte cuvinte, noi intotdeauna incercam sa primim placere, si cu cit mai multa avem, cu atit mai multa dorim. Ca rezultat, noi intotdeauna evoluam si ne schimbam.

Mai tirziu, am invatat ca Creatia a fost formata intr-un proces de patru faze, in care Radacina (sinonimul Luminii si a Creatorului) a creat vointa de a primi; vointa de a primi a vrut sa daruiasca, si apoi a decis sa primeasca, acesta fiind un mod de a da, iar in final a vrut sa primeasca inca o data. Dar de aceasta data a vrut sa primeasca cunoasterea a cum sa devina Creatorul, *Daruitorul*.

Dupa cele patru faze, vointa de a primi a fost divizata in cinci lumi si un suflet, numit *Adam ha Rishon*. *Adam ha Rishon* s-a sfarimat si s-a materializat in lumea noastra. Cu alte cuvinte, fiecare dintre noi sintem de fapt un singur suflet, conectat si dependent de toti ceilalti, ca si celulele dintr-un organism. Dar cind

vointa de a primi a crescut, am devenit mult mai centrati pe sine si am incetat sa mai simtim ca sintem unul. In schimb, astazi ne simtim doar pe noi insine, si chiar daca ne raportam la ceilalti o facem doar ca sa primim placere prin intermediul lor.

Aceasta faza egoista este numita „spargerea sufletului Adam ha Rishon", si este datoria noastra, ca parti ale acestui suflet, ca sa corectam situatia. De fapt, nu trebuie s-o corectam, dar trebuie sa fim constienti ca nu putem simti adevarata placere in stadiul nostru prezent datorita legii vointei de a primi: „Cind am ceea ce imi doresc, nu mai doresc acel lucru". Cind ne vom da seama de acest lucru, vom incepe sa cautam o cale de scapare din capcana acestei legi, capcana egoismului.

Privind catre libertate din punctul de vedere al dezvaluirii ego-ului, aceasta ne conduce catre urgenta „punctului din inima", a dorintei pentru spiritualitate. „Punctul din inima" este ca orice alta dorinta; creste si descreste prin intermediul influentei mediului inconjurator. Deci, daca dorim sa crestem dorintele noastre pentru spiritualitate, este necesar sa construim un mediu inconjurator care promoveaza spiritualitatea. Acest ultim (dar cel mai important) capitol al cartii noastre va vorbi despre ce este necesar a fi facut pentru a avea un mediu inconjurator care sa fie un suport spiritual la nivel personal, social si international.

INTUNERICUL DINAINTEA RASARITULUI

Partea cea mai intunecata a noptii este exact inaintea rasaritului. In mod similar, scriitorii *Cartii Zoharului* au spus, cu aproape 2,000 de ani in urma, ca momentul cel mai intunecat al umanitatii, va veni exact inaintea trezirii spirituale. Timp de secole, incepind cu Ari, autorul *Copacului Vietii* , care a trait in secolul 16, Cabalistii au scris ca timpul la care Zoharul se refera era situat la sfirsitul secolului 20. Au numit acest moment „ultima generatie".

Ei nu s-au referit la faptul ca noi toti vom pieri in vreun eveniment apocaliptic si spectacular. In Cabala, o generatie

reprezinta un stadiu spiritual. Ultima generatie este ultimul si cel mai *inalt* stadiu ce poate fi atins. Cabalistii au mai spus ca timpurile pe care le traim – inceputul secolului 21 – este acela in care vom vedea generatia ascensiunii spirituale.

Dar acesti Cabalisti au mai spus deasemeni ca pentru ca aceasta schimbare sa aiba loc, noi nu putem continua sa dezvoltam calea pe care am fost implicati pina acum. Ei au spus ca astazi, un constient, liber arbitru este necesar daca dorim sa crestem.

Ca orice alt inceput sau nastere, dezvaluirea ultimei generatii, generatia liberului arbitru, nu este un proces usor. Pina de curind, am fost implicati in dorintele noastre joase – ca sa spunem asa – si am trait inafara nivelului spiritual. Dar acum, *Reshimot* spirituale (genele spirituale) ies la suprafata in milioane de oameni si cer sa fie realizate in viata reala.

Cind aceste *Reshimot* apar prima oara in noi, noi inca simtim lipsa unei metode apropiate ca sa le facem fata. Ele sint ca o intreaga noua tehnologie pe care trebuie s-o invatam pentru a ne putea descurca cu ele. Asa incit, in timp ce invatam, incercam sa realizam noul mod de *Reshimot* cu propriile noastre metode invechite de gindire, deoarece acele metode ne-au ajutat sa realizam nivele noastre joase de *Reshimot*. Dar acele metode inadecvate pentru folosirea Reshimot, si care esueaza in indeplinirea scopului lor, ne lasa goi si frustrati.

Cind aceste *Reshimot* ies la suprafata intr-un individ, apare frustrarea, apoi depresia, pina cind el sau ea invata cum sa se raporteze la aceste dorinte noi. In mod normal, aceasta se intimpla prin aplicarea intelepciunii Cabalei, care a fost proiectata la origine ca sa faca fata reshimot spiritual, asa cum am explicat in Capitolul Unu.

Daca, totusi, cineva nu poate gasi o solutie, individul poate sa se arunce in fel de fel de dependente, cum ar fi dependenta de munca, iar altii incearca sa suprime problemele noilor dorinte, alegind sa evite durerile incurabile.

La nivel personal, un asemenea stadiu este foarte suparator, dar nu pune probleme serioase suficiente astfel incit sa

destabilizeze structura sociala. Totusi, cind apar *Reshimot* spirituale in milioane de oameni in aproximativ acelasi timp si daca acest lucru se intimpla in multe tari simultan, vom avea o criza globala. Iar o criza globala are nevoie de o solutie globala.

Mai clar spus, astazi umanitatea se afla in plina criza globala. Depresia a atins cote fara precedent in Staele Unite, iar tabloul nu arata mai bine in alte tari dezvoltate. In 2001, WHO – Organizatia Mondiala a Sanatatii a raportat ca „depresia este cauza majora a dizabilitatilor din Statele Unite si din intreaga lume".

O alta problema majora in societatea moderna este alarmanta abundenta a abuzurilor de droguri. Nu este vorba de faptul ca pina acum drogurile nu ar mai fi fost folosite, dar in trecut ele au fost folosite initial pentru medicina si ritualuri, pe cind astazi ele sint folosite inca de la o virsta frageda, in primul rind pentru a diminua problemele emotionale pe care atit de multe persoane tinere le simt. Si pentru ca depresia se extinde, tot asa si consumul de droguri si crimele datorate drogurilor.

O alta fateta a crizei este unitatea familiei. Institutia familiei era o icoana a stabilitatii, gaseai aici caldura si adapost, dar acum acest lucru s-a schimbat. In concordanta cu Centrul de Statistica Nationala a Sanatatii, pentru fiecare doua cupluri care se casatoresc, unul divorteaza si aceste cifre sint similare in toata lumea Vestica.

Mai mult, nu mai este o situatie in care cuplurile trebuie sa treaca printr-o criza majora pentru a hotari sa divorteze. Astazi, chiar si cuplurile aflate la virsta de 50 si 60 ani, nu mai gasesc motive sa ramina impreuna indata ce copiii lor parasesc casa. Atita timp cit veniturile lor sint sigure, ei nu se tem sa inceapa o noua pagina a vietii la acea virsta, care doar cu citiva ani in urma era considerata a fi inacceptabila pentru un asemenea pas. Putem chiar sa gasim un nume mai potrivit pentru aceasta: „sindromul cuibului gol". Dar adevaratul motiv este ca oamenii divorteaza pentru ca odata ce copiii au parasit casa parinteasca, nu mai exista nimic altceva care sa-i tina pe parinti impreuna, atita timp cit nu exista nici o urma de iubire intre ei.

Si acesta este adevaratul gol: absenta iubirii. Daca ne amintim ca am fost toti creati sa fim egoisti, de catre o forta care vrea sa daruiasca, s-ar putea sa avem o sansa in lupta. Macar vom sti atunci, unde sa incepem sa cautam o solutie. Dar criza este unica nu doar prin universalitatea ei, dar si in versalitatea ei, care o face mult mai comprehensiva si dificil de manipulat. Criza are loc in fiecare domeniu in care este implicata umanitatea – personal, social, international, in stiinta, medicina si climat. De exemplu, pina acum citiva ani, „vremea" era un subiect la moda atunci cind cineva nu avea despre ce altceva sa vorbeasca. Totusi, astazi, este chiar necesar sa abordam acest subiect; subiecte fierbinti cum ar fi schimbarea climei, incalzirea globala, cresterea nivelului marii si inceputul sezonului de uragane.

„Marele dezghet" este ceea ce Geoffrey Lean de la ziarul *Independentul,* numea ironic ca fiind stadiul planetei, intr-un articol publicat online la data de 20 Noiembrie 2005. Titlul articolului lui Lean era: „Marele Dezghet: Dezastrul Global va Urma daca se Topeste Calota de Gheata din Groenlanda". Si subtitlul, „Acum oamenii de stiinta spun ca se va intimpla mult mai repede decit se asteptau".

Si clima nu este singurul dezastru ce se vede la orizont. Numarul din 22 Iunie 2006 a revistei Natura, publica un studiu al Universitatii California ce afirma ca Falia San Andreas este acum incarcata la „capacitate maxima". Conform lui Yuri Fialko de la Institutul de Oceanografie a Universitatii din California, „falia este un hazard seismic signifiant si este asteptat urmatorul mare cutremur".

Si bineinteles daca supravietuim furtunilor, cutremurelor, si cresterii nivelului marilor, intotdeauna va exista un Bin Laden prin zona ca sa ne aminteasca ca vietile noastre pot fi mult mai scurte decit am planuit.

Si nu in ultimul rind, sint probleme de sanatate ce ne solicita atentia: Sida, gripa aviara, boala vacii nebune si bineinteles bolile mai vechi: cancer, boli cardiovasculare si diabetul. Si sint mult mai multe pe care le putem mentiona aici, dar probabil ca pina acum ati

prins deja ideea. Chiar daca aceste probleme de sanatate nu sint noi, ele sint mentionate aici deoarece ele se imprastie cu rapiditate in lume.

Concluzie: Un proverb antic chinez spune ca atunci cind doriti sa blestemati pe cineva, spuneti, „Fie ca sa traiesti timpuri interesante”. Timpurile pe care le traim sint intr-adevar foarte interesante; dar nu este vorba de nici un blestem. Este la fel cum *Cartea Zoharului* a promis – intunericul dinaintea rasaritului. Acum, haideti sa vedem daca exista vreo solutie.

O NOUA LUME TEMERARA IN PATRU PASI

Sint necesari doar patru pasi pentru a schimba lumea:

1. Identificarea crizei;
2. Descoperirea cauzei care a dus la aparitia ei;
3. Determinarea celei mai bune solutii;
4. Elaborarea unui plan pentru rezolvarea crizei.

Sa le examinam pe rind.

1. Identificarea crizei.

Sint variate motive pentru care multi dintre noi inca nu sint constienti ca exista o criza. Guvernele si corporatiile internationale ar trebui sa fie primele care sa abordeze subiectul, dar conflictul de interese le retine de la a coopera in procesul de stingere efectiva a crizei. In plus, multi dintre noi inca nu simt ca problema ii priveste personal, si de aceea ei suprima urgenta nevoie de a-i face fata, pina cind nu devine prea suparatoare.

Cea mai mare problema este ca nu avem in memorie astfel de stadii precare din trecut. Din aceasta cauza, sintem incapabili sa evaluam corect situatia noastra. Nu este vorba ca aceste catastrofe nu s-au mai intimplat si inainte, dar timpurile noastre sint unice in sensul ca astazi se intimpla pe toate fronturile, instantaneu – in

fiecare aspect al vietii umane si pe tot cuprinsul globului pamintesc.

2. Descoperirea cauzei care a dus la aparitia crizei.

O criza are loc atunci cind exista o coliziune intre doua elemente, iar elementul superior impune legile sale, elementului inferior. Natura umana, sau egoismul, descopera cit de opus este Naturii sau altruismului. Acesta este motivul pentru care atit de multi oameni se simt distrasi, au depresii, se simt in nesiguranta si frustrati.

Pe scurt, criza de fapt nu are loc in exterior. Chiar daca pare ca se petrece in spatiul fizic, de fapt se intimpla in interiorul nostru. Criza este lupta titanica dintre bine (altruism) si rau (egoism). Cit de trist este ca trebuie sa jucam rolul indivizilor rai in spectacolul realitatii. Dar nu va pierdeti speranta – asa cum in toate este aratat, un sfirsit fericit asteapta sa aiba loc.

3. Determinarea celei mai bune solutii.

Cu cit mai mult recunoastem cauza ce se afla la baza crizei, numita egoismul nostru, cu atit mai mult vom intelege ce este necesar a fi schimbat in noi si in societatile noastre. Facind aceasta, vom fi capabili sa micsoram criza si sa aducem societatea si ecologia catre partea pozitiva si constructiva. Vom vorbi mai mult despre aceste schimbari, pe masura ce vom explora ideea de libertate a alegerii.

4. Elaborarea unui plan pentru rezolvarea crizei.

Indata ce am parcurs primele trei etape, putem desena planul cu toate detaliile. Dar chiar si cel mai bun plan nu poate reusi fara suportul activ al organizatiilor internationale conducatoare. De aceea, planul trebuie sa aiba suport international de la oamenii de stiinta, de la ginditori, politicieni, de la Natiunile Unite si deasemeni de la organizatiile media si sociale.

De fapt, deoarece ne dezvoltam de la un nivel al dorintei catre altul, tot ce se intimpla acum, se intimpla pentru prima oara la

nivelul spiritual al dorintei. Dar daca ne aducem aminte ca ne aflam pe acest nivel, putem folosi cunoasterea acelora care deja au facut legatura cu spiritualitatea, in acelasi mod in care ne folosim de cunoasterea stiintifica.

Cabalistii, care deja au patruns in lumile spirituale, originea lumii noastre, vad *Reshimot* (radacina spirituala) ca fiind cauza acestui stadiu, si ne pot ghida ca sa scapam de problemele cu care ne confruntam prin sursa aflata in lumea spirituala. In acest mod vom rezolva mai usor si mai repede crizele deoarece vom sti de ce lucrurile se intimpla si ce este necesar sa facem in privinta acestora. Ginditi in modul urmator: Daca ati fi stiut ca au fost oameni care puteau prezice rezultatul loteriei de miine, nu v-ar place sa-i aveti linga voi atunci cind va completati biletul?

Nu este nici o magie aici, ci doar cunoasterea regulilor jocului din lumea spirituala. Privit prin ochii unui Cabalist, nu ne aflam in mijlocul nici unei crize, ci sintem doar putin dezorientati, dar totusi continuam sa pariem pe numere necistigatoare. Cind ne gasim directia, rezolvarea crizelor (care de fapt nu exista) va fi „floare la ureche". Si asa vom cistiga la loterie. Si frumusetea in ceea ce priveste cunoasterea Cabalistica este ca nu necesita drepturi de autor; ea apartine tuturor.

CUNOASTETI-VA LIMITELE

O veche rugaciune

Doamne, daruieste-mi mie puterea sa schimb
ceea ce pot schimba, curaj sa accept ceea ce
nu pot schimba, si intelepciune sa discern
intre ele.

In proprii ochi, ne credem unici si independenti actionind ca individualitati. Aceasta este ceva obisnuit pentru toti oamenii.

Ginditi-va la secolele de batalii purtate de umanitate, doar ca in final sa obtina libertatea personala limitata pe care o avem astazi.

Dar noi nu sintem singurii care sufera cind ne este luata libertatea. Nu exista nici macar o singura creatura care sa poata fi capturata fara sa se lupte. Este inerent, si natural ca sa obiectam la orice forma de subjugare. Cu atit mai mult, chiar daca intelegem ca toate creaturile merita sa fie libere, aceasta nu garanteaza ca intelegem ce inseamna cu *adevarat* sa fii liber , si cum este aceasta conectata la procesul corectarii egoismului umanitatii.

Daca ne intrebam cu sinceritate despre intelesul libertatii, vom descoperi ca foarte putin din gindurile noastre actuale despre aceasta, mai sint valabile la sfirsitul intrebarilor. Asa incit inainte de a vorbi despre libertate, trebuie sa stim ce inseamna cu adevarat sa fii liber.

Ca sa vedem daca intelegem libertatea, trebuie sa privim in interiorul nostru ca sa vedem daca sintem capabili sa facem macar un act liber si voluntar. Deoarece vointa noastra de a primi creste constant, sintem intotdeauna presati sa gasim moduri mai bune si mai recompensatoare de a trai. Dar deoarece sintem inchisi ca intr-o cursa de soareci, nu avem nici o optiune in aceasta privinta.

Pe de alta parte, daca vointa de a primi este cauza tuturor necazurilor, poate ca exista un mod de a controla aceasta. Daca am putea face asta, poate ca am putea controla intreaga rasa. Altfel, fara acest control, jocul ar parea ca este pierdut inainte sa inceapa a fi jucat.

Dar daca sintem cei care au pierdut jocul, atunci cine este cistigatorul? Cu cine (sau cu ce) sintem in competitie? Ne desfasuram afacerile ca si cum ele ar depinde de deciziile noastre. Dar chiar asa sa fie? Nu ar fi mai bine sa abandonam incercarea de a ne schimba vietile si sa ne lasam purtati de val?

Pe de o parte, de-abia am spus ca Natura obiecteaza la orice forma de subjugare. Dar pe de alta parte, Natura nu ne arata care sau daca oricare dintre actiunile noastre este libera, si unde sintem manipulati de un Maestru Papusar care ne facem sa credem ca sintem liberi.

Mai mult, daca Natura actioneaza dupa un Plan Maret, ar putea aceste intrebari si incertitudini sa fie parte a acestei scheme? Poate ca exista un motiv ulterior care ne face sa ne simtim pierduti si confuzi. Poate ca confuzia si deziluzia sint caile Maestrului Papusar prin care ne spune, „Hei, aruncati o alta privire spre directia in care mergeti, deoarece daca va uitati dupa Mine, atunci priviti in directia gresita."

Putini vor nega ca noi sintem intr-adevar dezorientati. Totusi, pentru a determina care este directia noastra, trebuie sa stim unde sa incepem sa privim. Aceasta ar putea sa ne salveze ani de eforturi inutile. Primul lucru pe care dorim sa il gasim este unde avem libertatea si posibilitatea de a alege independent, si unde nu avem. Indata ce realizam aceasta, vom sti unde trebuie sa ne concentram eforturile.

HATZURILE VIETII

Intreaga Natura se supune unei singure legi: „Legea Placerii si Durerii". Daca singura substanta in Creatie este vointa de a primi placere, atunci doar o singura regula de comportare este necesara: atractia pentru placere si respingerea durerii.

Noi oamenii nu facem nici o exceptie de la regula. Noi urmam un proiect preinstalat care ne dicteaza in totalitate fiecare miscare a noastra: dorim sa primim mult si sa muncim putin. Si daca este posibil, le vrem pe toate gratis! De aceea, in tot ce facem, chiar si atunci cind nu sintem constienti de aceasta, intotdeauna incercam sa alegem placerea si sa evitam durerea.

Chiar si cind pare ca ne sacrificam, de fapt primim mai multa placere din acel „sacrificiu" decit din oricare alta optiune la care ne-am putea gindi in acel moment. Si motivul pentru care ne pacalim singuri ca avem motive altruiste este deoarece facind aceasta este mult mai distractiv decit daca le-am spune altora

adevarul. Dupa cum Agnes Repplier a afirmat odata,”Sint citeva nuditati atit de obiectionabile ca si adevarul gol-golut”.

In Capitolul Trei am spus ca Faza Doi daruieste, chiar daca este de fapt motivata de aceeasi vointa de a primi ca si in Faza Unu. Aceasta este originea fiecarei actiuni „altruistice” pe care ne-o „daruim” unul altuia.

Vedem cum tot ce facem urmeaza un „calcul al profitabilitatii”. De exemplu, am calculat pretul unui bun comparind cu posibilul beneficiu pe care-l pot obtine din el. Daca gindesc ca placerea (sau lipsa durerii) obtinuta din faptul ca posed acel obiect va fi mai mare decit pretul pe care trebuie sa-l platesc, atunci ii voi spune „brokerului” meu interior” „Cumpara! Cumpara! Cumpara!” si voi da unda verde Wall Street-ului meu mental.

Ne putem schimba prioritatile, putem adopta diferite valori pentru ce este bun sau rau, si chiar ne putem „antrena” ca sa fim mai curajosi. Mai mult, putem sa facem un lucru atit de important in ochii nostri, incit orice cale extraordinar de grea pe care trebuie s-o urmam ca sa ne atingem scopul, ar deveni fara importanta.

Daca de exemplu, vreau statut social si multe recompense financiare din faptul ca sint un medic faimos, voi munci, voi transpira si voi studia ani de zile in scoli medicale, voi trai multi ani plini de restrictii, sperind ca eventual voi fi platit prin faima si noroc.

Citeodata calculul durerii imediate in vederea cistigului viitor este asa de natural, ca nici macar nu observam ca-l facem. De exemplu, daca ma imbolnavesc serios si descopar ca doar o anumita operatie mi-ar putea salva viata, atunci voi face operatia cu bucurie. Pentru ca chiar si gindul ca operatia in sine va fi foarte neplacuta si ca ar avea multe riscuri, nu este la fel de suparator ca boala mea. In unele cazuri chiar as fi in stare sa platesc sume considerabile pentru a ma pune pe lista de asteptare.

SCHIMBIND SOCIETATEA PENTRU A MA SCHIMBA EU

Natura, nu doar ca ne-a „condamnat” la un constant traseu al suferintei, si la o continua cautare a placerii, dar ne si neaga abilitatea de a determina felul placerii pe care o vrem. Cu alte cuvinte, nu putem controla ce vrem, iar dorintele rasar in noi fara sa ne avertizeze si fara sa ne ceara opinia in legatura cu ele.

Natura nu doar ca ne-a creat dorintele, dar ne-a si furnizat modul de a le controla. Daca ne amintim, sintem toti parti ale aceluiasi suflet, acela a lui *Adam ha Rishon*, si ar fi mai usor pentru noi sa vedem ca modul in care putem controla propriile dorinte este prin influentarea intregului suflet, aceasta insemnind umanitatea, sau macar a unei parti ale ei.

Sa privim in urmatorul fel: Daca o singura celula vrea sa mearga la stinga, dar restul corpului vrea la dreapta, celula va trebui sa mearga deasemeni in dreapta. Aceasta este situatia, pina cind va convinge intregul corp sau macar o majoritate covirsitoare a celorlalte celule, sau „guvernatorul” corpului, ca este mai bine sa mearga la stinga.

Asa incit chiar daca credem ca nu ne putem controla dorintele, societatea poate si chiar o face. Si deoarece noi putem controla alegerea societatii din care facem parte, atunci putem alege una care sa ne afecteze in modul in care noi il consideram cel mai bun. Spus mai simplu, putem folosi influenta sociala pentru a ne controla propriile dorinte. Si controlindu-ne propriile dorinte, ne vom controla gindurile si in final, propriile actiuni.

Cartea Zoharului, cu aproape doua mii de ani in urma, deja a descris importanta societatii. Dar inca din secolul 20, cind a devenit evident ca sintem dependenti unul de altul in ceea ce priveste supravietuirea, folosirea efectiva a dependentei noastre sociale a devenit vitala pentru progresul spiritual. Imporanta majora a societatii este un mesaj despre care Cabalistul Yehuda Ashlag vorbeste clar in multe eseuri, si daca vom urma linia de gindire trasata de el, vom intelege de ce.

Ashlag spune ca dorinta cea mai mare a oricarei persoane, chiar daca aceasta admite sau nu, este sa fie placuta de ceilalti si sa cistige aprobarea acestora. Nu doar ca ne da un sentiment de incredere, dar confirma cea mai pretioasa posesie a noastra – ego-ul nostru. Fara aprobarea societatii, simtim ca intreaga noastra existenta este ignorata, si nici un ego nu poate tolera negarea. Acesta este motivul pentru care oamenii adesea merg pina la extreme ca sa cistige atentia celorlalti.

Si deoarece marea noastra dorinta este de a cistiga aprobarea societatii, sintem nevoiti sa ne adaptam (si sa adoptam) legilor mediului nostru inconjurator. Aceste legi ne determina nu doar comportamentul, dar ne dicteaza propria atitudine si abordare in legatura cu tot ceea ce facem si gindim.

Aceasta situatie ne face incapabili de a alege ceva – de la modul de viata, si chiar mincarea pe care o mincam si hainele pe care le purtam. Mai mult, chiar daca alegem sa ne imbracam contrar tendintelor modei, tot incercam sa fim indiferenti la un *anume cod social*, pe care incercam sa-l ignoram. Cu alte cuvinte, daca moda pe care am ales-o s-o ignoram nu ar fi existat, atunci nu am mai fi fost nevoiti s-o ignoram si probabil am fi ales un alt mod de a ne imbraca. In final, singurul mod in care ne putem schimba pe sine, este sa schimbam normele sociale ale mediului nostru inconjurator.

PATRU FACTORI

Dar daca noi nu sintem altceva decit produsul mediului nostru inconjurator, si daca nu exista libertate reala in ceea ce facem, in ceea ce gindim, in ceea ce dorim, putem fi facuti oare responsabili pentru actiunile noastre? Si daca nu sintem responsabili pentru acestea, atunci cine este?

Pentru a raspunde acestor intrebari, trebuie mai intii sa intelegem cei patru factori care ne definesc si cum putem lucra cu

ei ca sa avem libertatea de alegere. Conform Cabalei, sintem toti controlati de patru factori:

1. „Patul”, numit deasemeni si „materia prima”;
2. Atributele neschimbate ale patului;
3. Atributele ce se schimba sub influenta fortelor externe;
4. Schimbarile in mediul inconjurator.

Sa vedem ce inseamna fiecare dintre acestea, pentru noi.

1. Patul, Materia Prima.

Esenta noastra neschimbata este numita „patul”. Eu pot fi fericit sau trist, ginditor, suparat, singur sau cu altii. Indiferent care este starea mea si indiferent in ce societate ma aflu, ceea ce este de baza la *mine* nu se schimba niciodata.

Ca sa intelegem conceptul celor patru faze, sa ne gindim la inmugurirea si moartea plantelor. Sa consideram un pai de griu. Cind o saminta de griu putrezeste, isi pierde intreaga forma. Dar chiar daca si-a pierdut in totalitate forma, doar un nou pai de griu va creste din acea saminta si nimic alceva. Aceasta deoarece patul nu s-a schimbat; esenta semintei ramine tot aceea a griului.

2. Atributele neschimbate ale patului.

La fel cum patul nu se schimba si griul intotdeauna va produce un alt griu, modul in care se dezvolta saminta de griu, ramine deasemeni neschimbat. Un singur pai poate produce mai multe paie intr-un nou ciclu de viata, si cantitatea si calitatea noilor paie se poate schimba, dar patul in sine, esenta formei de griu anterioare, va ramine neschimbata. Spus simplu, nici o alta planta nu va putea creste dintr-o saminta de griu, cu exceptia griului, si toate plantele numite griu, vor trece intotdeauna prin aceleasi sabloane ale procesului de dezvoltare, de la momentul insamintarii pina la momentul mortii lor.

In mod similar, toti copiii umani se maturizeaza in aceeasi secventa a cresterii lor. De aceea stim (mai mult sau mai putin) cind un copil ar trebui sa inceapa sa-si dezvolte anumite abilitati, si

cind trebuie sa inceapa sa manince anumite mincaruri. Fara aceste sabloane fixe, nu am fi in stare sa facem o harta a dezvoltarii copiilor umani, sau a oricui altcuiva.

3. Atribute ce se schimba datorita Fortelor Externe.

Chiar daca saminta ramine acelasi fel de saminta, infatisarea sa se poate schimba ca rezultat al influentei mediului inconjurator, cum ar fi lumina solara, solul, fertilizatorii si ploaia. Deci, in timp ce planta ramine tot griu, „invelitoarea" sa, atributele esentei de griu, pot fi modifcate prin intermediul elementelor externe.

In mod similar, dispozitiile noastre se schimba in compania unor persoane sau a diferitelor situatii, chiar daca noi insine (patul) raminem aceiasi. Citeodata, cind influenta mediului este prelungita, aceasta ne poate schimba nu doar dispozitia, dar chiar si caracterul. Nu este mediul inconjurator cel care ne creaza trasaturile; este doar faptul ca fiind linga un anumit tip de oameni, aceasta incurajeaza anumite aspecte ale naturii noastre sa devina mai active decit erau inainte.

4. Schimbari in Mediul Inconjurator Exterior.

Mediul inconjurator care afecteaza saminta, este la rindul lui afectat de alti factori externi cum ar fi schimbarile climaterice, calitatea aerului si vegetatia din imediata apropiere. Acesta este motivul pentru care crestem plante in sere si fertilizam artificial pamintul. Incercam sa creem cel mai bun mediu pentru ca plantele sa creasca.

In societatea noastra umana, noi schimbam in mod constant mediul ce ne inconjoara: facem reclama noilor produse, alegem guverne, urmam cursurile a fel de fel de scoli, si petrecem timpul cu prietenii. De aceea, ca sa controlam propria crestere, ar trebui sa invatam sa controlam tipul de oameni cu care ne petrecem timpul, dar cel mai important, oamenii pe care-i dorim sa fie in jurul nostru. Aceia sint oamenii care ne vor influenta cel mai mult.

Daca dorim sa devenim corectati – altruisti – trebuie sa stim ce schimbari sociale vor promova corectia, si sa le urmam

intocmai. Cu acest ultim factor – schimbarea mediului nostru inconjurator – ne invaluim esenta, ne schimbam atributele patului, si ne determinam soarta. Acesta este domeniul in care avem libertate de alegere.

ALEGIND MEDIUL INCONJURATOR POTRIVIT PENTRU CORECTIE

Chiar daca nu putem determina atributele patului nostru, putem totusi influenta vietile noastre si propriul destin, alegind mediul social inconjurator. Cu alte cuvinte, deoarece mediul afecteaza atributele patului, putem determina viitorul nostru, construind mediile inconjuratoare intr-un mod care promoveaza scopurile pe care dorim sa le atingem.

Indata ce mi-am ales directia si am construit un mediu care sa ma conduca spre acea directie, pot folosi societatea ca pe un propulsor pentru a-mi accelera progresul. Daca, de exemplu, vreau bani, ma pot inconjura cu persoane care-si doresc acelasi lucru, care vorbesc despre acest subiect si care muncesc din greu pentru a-i obtine. Aceasta ma va inspira sa muncesc din greu, si sa-mi transform mintea intr-o fabrica pentru scheme de produs bani.

Si avem si un alt exemplu. Daca am depasit greutatea ideala si doresc sa schimb acest lucru, cel mai usor mod de a o face este sa ma inconjor de oameni care gindesc, vorbesc si se incurajeaza unul pe altul sa piarda greutate. De fapt, pot face mai mult decit sa ma inconjor de acest tip de oameni; pot consolida influenta acestui mediu prin carti, filme si articole din reviste. Orice imi poate creste si suporta dorinta de a pierde greutate, va fi de ajutor.

Totul consta in mediul ce ne inconjoara. Alcoolicii anonimi, institutiile de reabilitare pentru drogati, Weight Watchers, toate acestea folosesc puterea societatii pentru a-i ajuta pe oamenii care nu se pot ajuta singuri. Daca folosim mediul ce ne inconjoara in mod corect, putem atinge lucruri pe care nici nu indrazneam sa le

visam. Si cel mai bine dintre toate, nici macar nu am fi simtit ca am fi facut vreun efort ca sa atingem aceste lucruri.

Pasarile dintr-o specie

In primul capitol, am vorbit despre principiul „echivalentei formelor". Acelasi principiu se aplica si aici, dar la nivel fizic. Oameni asemanatori se simt comfortabil impreuna, deoarece au aceleasi dorinte si aceleasi ginduri. Stim cu totii ca pasarile dintr-o anumita specie stau impreuna. Dar noi putem rasturna procesul. Alegind specia noastra, putem determina tipul de pasare care vom deveni in final.

Dorinta pentru spiritualitate nu face nici o exceptie. Daca vreau spiritualitate si daca vreau sa-mi cresc dorinta pentru aceasta, am nevoie doar de prietenii potriviti, cartile, si filmele potrivite. Natura umana va face restul. Daca un grup de oameni decide sa devina asemenea Creatorului, nimic nu poate sta in calea lor, nici macar Creatorul insusi. Cabalistii numesc aceasta, „Fiii mei m-au invins."

Deci de ce nu observam o „epidemie" de spiritualitate? Ei bine, este o mica problema: *nu puteti simti spiritualitatea pina cind nu o avem deja.* Problema este ca fara sa vedem sau sa simtim scopul, este foarte greu sa-l dorim cu adevarat, si deja am vazut ca este foarte greu sa obtinem ceva fara sa avem o dorinta puternica pentru acel ceva.

Ginditi-va la aceasta in felul urmator: tot ce dorim in lumea noastra este rezultatul unei influente externe asupra noastra. Daca imi place pizza, este deoarece prietenii, parintii, televizorul, ceva sau cineva mi-a spus despre cit de buna este. Daca vreau sa devin un avocat, este deoarece societatea mi-a dat impresia ca fiind avocat, merita.

Dar unde in societatea noastra pot gasi ceva sau pe cineva care sa-mi spuna ca fiind asemenea Creatorului, este minunat? Mai

mult, daca o astfel de dorinta nu exista in societate, cum a aparut subit in mine? A aparut de undeva din neant?

Nu, nu din neant; a aparut din *Reshimot*. Este o memorie a viitorului. Lasati-ma sa va explic. In Capitolul Patru, am spus ca Reshimot are inregistrari, memorii care au fost inregistrate in interiorul nostru atunci cind ne aflam intr-o pozitie mai inalta pe scara spiritualitatii. Aceste *Reshimot* stau in subconstientul nostru si ies la suprafata una cite una, fiecare evocind dorinte din stadiile trecute, mai noi si mai puternice.

Mai mult, deoarece *fiecare dintre noi* am fost pe un punct mai inalt pe scara spiritualitatii, noi *toti* vom simti retrezirea dorintei de a merge inapoi la aceste stadii spirituale atunci cind va fi momentul potrivit ca sa experimentam – nivelul spiritual al dorintelor. Acesta este motivul pentru care Reshimot sint amintiri ale stadiilor noastre viitoare.

De aceea, intrebarea nu ar trebui sa fie, „Cum de am o dorinta pentru ceva ce nu mi-a fost adus la cunostiinta de catre mediul meu inconjurator”? In schimb, ar trebui sa intrebam, „Daca tot am aceasta dorinta, cum o realizez?” Iar raspunsul este simplu: Trateaz-o ca si cum tratezi orice alt lucru pe care vrei sa-l obtii – gindeste-te la el, vorbeste despre el, citeste despre el, si cinta despre el. Fa orice poti ca sa-l faci sa fie important, iar progresul tau va fi proportional accelerat.

In Cartea Zoharului, este o poveste inspirata (si adevarata) a unui barbat intelept cu numele Rabbi Yosi Ben Kisma, cel mai mare Cabalist al timpurilor sale. Intr-o zi, un comerciant bogat din alt oras, l-a abordat si s-a oferit sa-l mute pe Rabbi in orasul omului bogat pentru a deschide un seminar pentru oamenii din oras insetati de intelepciune. Comerciantul a explicat ca nu era nici un intelept in oras si ca orasul avea nevoie de indrumatori spirituali. Bineinteles ca i-a promis lui Rabbi Yosi ca tot personalul sau si nevoile sale educationale vor fi rezolvate.

Spre marea surpriza a comerciantului, Rabbi Yosi a refuzat oferta, afirmind ca sub nici o circumstanta nu se va muta intr-un loc unde nu exista nici un alt invatator. Comerciantul stupefiat a

incercat sa argumenteze si a sugerat ca Rabbi Yosi este cel mai mare invatat al generatiei sale si ca nu mai avea nevoie sa invete de la altii.

„In plus”, a spus comerciantul, „mutindu-va in orasul nostru si invatindu-i pe oamenii nostri, ati face un imens serviciu spiritual, din moment ce in locul unde va aflati in prezent, deja exista un numar mare de invatati, iar orasul nostru nu are nici unul. Aceasta ar fi o contributie significanta la spiritualitatea intregii generatii. Se poate ca marele Rabbi, macar sa imi ia in consideratie oferta?”

La care Rabbi Yosi a raspuns imediat: „Chiar si cel mai intelept invatat va deveni in curind neintelept printre atitia oameni neintelepti”. Nu era faptul ca Rabbi Yosi nu vroia sa-i ajute pe comerciantii din acel oras; el pur si simplu stia ca fara un mediu inconjurator care sa-l sustina, el s-ar fi pierdut fara nici un dubiu – ar fi esuat in procesul de a-i invata pe studentii sai, si si-ar fi pierdut nivelul sau spiritual.

NICI UN ANARHIST

S-ar putea ca sectiunea precedenta sa va faca sa ginditi ca de fapt Cabalistii sint anarhisti care doresc sa obstructioneze ordinea sociala pentru a promova construirea spiritualitatii – a societatii orientate. Nimic nu ar fi mai departe de adevar.

Yehuda Ashlag explica foarte clar, si orice sociolog sau antropolog va confirma ca fiintele umane sint creaturi sociale. Cu alte cuvinte, nu avem alta optiune decit sa traim in societati deoarece ne tragem dintr-un suflet comun. De aceea este clar ca trebuie sa ne conformam regulilor societatii in care traim si sa ne pese de bunastarea acesteia. Si singurul mod de a indeplini aceasta este sa aderam la legile acestei societati.

Totusi, Ashlag a afirmat ca in orice situatie care nu are legatura cu societatea, aceasta nu are dreptul si nici justificarea de a limita sau oprima libertatea individuala. Ashlag merge chiar mai departe, si ii numeste pe cei ce fac aceasta, „criminali”, afirmind ca

in grija ei pentru progresul spiritual al oricui, Natura nu obliga individul sa asupreasca vointa majoritatii. Din contra, cresterea spirituala este responsabilitatea personala a fiecaruia dintre noi. Facind aceasta, noi imbunatatim nu doar propriile noastre vieti, dar si vietile intregii omeniri.

Este imperativ sa intelegem separarea dintre obligatiile noastre catre societatea in care traim si cresterea spirituala personala. Stiind unde sa tragem linia si cum sa contribuim la amindoua aceste aspecte, aceasta ne va elibera din confuzia si interpretarea gresita despre spiritualitate.

Regula in viata ar trebui sa fie simpla si directa: In fiecare zi din viata, urmam regula legii; in viata spirituala sintem liberi sa evoluam individual. Rezulta ca libertatea individuala poate fi atinsa doar prin intermediul alegerilor noastre in domeniul spiritual, acolo unde altii nu pot interveni.

INEVITABILA MOARTE A EGO-ULUI

Iubirea pentru libertate este iubirea pentru altii;
iubirea pentru putere este iubirea de sine.
- William Hazlit (1778 – 1830)

Sa aruncam o privire la fundamentele Creatiei. Singurul lucru pe care Creatorul l-a creat este vointa noastra de a primi, egoismul nostru. Aceasta este esenta noastra. Daca invatam cum sa „dezactivam" egoismul nostru, vom restaura conectarea noastra cu Creatorul, deoarece fara egoism, vom recistiga echivalenta formei noastre cu a Lui, asa cum este in lumile spirituale. Dezactivarea egoismului nostru constituie inceputul urcarii noastre pe scara spirituala, inceputul procesului de corectie.

Este umorul ironic al Naturii, care face ca oamenii care sint infundati in placerile egoiste sa nu fie fericiti. Sint doua motive pentru aceasta: 1) Dupa cum am explicat in Capitolul Unu,

egoismul este un Catch-22: daca ai ceea ce doresti, deja nu mai doresti acel lucru. Si 2) O dorinta egoista se bucura nu doar de satisfacerea propriului capriciu, dar si de insatisfactia celorlalti.

Pentru a intelege mai bine al doilea motiv, trebuie sa ne reintoarcem la baza. Faza Unu in cele Patru faze de Baza vrea doar sa primeasca placere. Faza Doi este deja mult mai sofisticata si vrea sa primeasca placere din daruire deoarece daruirea este starea fiintei Creatorului. Daca dezvoltarea noastra s-ar fi oprit in Faza Unu, noi am fi fost satisfacuti in clipa in care dorintele noastre ar fi fost implinite si nu ne-ar fi pasat de ceea ce au avut altii.

Totusi, Faza Doi – dorinta de a darui – ne forteaza sa ii observam pe altii, astfel incit sa le putem darui. Dar deoarece dorinta noastra de baza este de a primi, tot ceea ce vedem cind ne uitam la alti oameni este ca „ei au tot felul de lucruri pe care eu nu le am”. Din cauza Fazei Doi, intotdeauna ne vom compara cu altii, si din cauza dorintei Fazei Unu de a primi, intotdeauna vom vrea sa fim deasupra altora. De aceea simtim placere cind altii au deficiente.

Aceasta este deasemeni si cauza faptului ca limitele saraciei se schimba de la tara la tara. Conform Dictionarului Webster, limita saraciei este „un nivel personal sau familial de venituri sub care cineva este clasificat a fi sarac, in concordanta cu standardele guvernamentale.”

Daca toti din jurul meu ar fi tot asa de saraci cum sint eu, atunci nu m-as mai simti sarac. Dar daca cei din jurul meu ar fi bogati, si doar eu as avea un venit obisnuit, atunci m-as simti ca fiind cel mai sarac om de pe planeta. Cu alte cuvinte, normele noastre sint dictate de combinatia dintre Faza Unu (ceea ce vrem sa avem) si Faza Doi (care este determinata de ceea ce altii au).

De fapt, dorinta noastra de a da, care ar trebui sa fie garantia ca lumea noastra este un loc propice pentru a trai, este de fapt motivul pentru tot ce este rau in aceasta lume. Aceasta este esenta coruptiei noastre, asa incit inlocuind intentia de a primi cu o intentie de a da, este tot ce avem nevoie sa corectam.

REMEDIUL

Nici o dorinta sau calitate nu este de la natura rea; este modul in care noi le folosim. Cabalistii antici spuneau: „Invidia, voluptatea si onoarea aduc omul inafara lumii," aceasta insemnind inafara lumii noastre si in lumea spirituala.

Cum poate fi aceasta posibil? Deja am vazut ca invidia conduce la competitie si competitia genereaza progres. Dar invidia conduce la rezultate mult mai mari decit cele tehnologice sau alte beneficii lumesti. In cartea *Introducere la Cartea Zoharului*, Ashlag scrie ca oamenii ii pot simti pe altii, si de aceea simt lipsa a ceea ce au altii. Ca rezultat, ei sint umpluti cu invidie si doresc tot ceea ce au si altii, si cu cit au mai mult, cu atit mai goi se simt. In final, ei vor sa devoreze intreaga lume.

Eventual, invidia ne face sa dorim nimic altceva cu exceptia Creatorului Insusi. Dar aici umorul Naturii ne face o festa inca odata: Creatorul este o dorinta de a da, altruism. Desi intitial nu sintem constienti de asta, dorind sa ocupam locul conducatorului si sa fim Creatori, de fapt ne dorim sa fim altruisti. Deci, prin intermediul invidiei – cel mai daunator aspect al egoului – egoismul nostru moare, la fel cum cancerul distruge organismul gazda, pina cind moare odata cu corpul pe care l-a ruinat.

Putem vedea inca odata importanta construirii unui mediu social corespunzator, deoarece daca sintem fortati sa devenim gelosi pentru ceva, a fi macar gelosi in mod *constructiv*, aceasta insemnind ca gelozia ne va duce la corectie.

. Cabalistii descriu egoismul astfel: Egoismul este ca un om cu o sabie, care are un strop de vraja delicioasa, dar care are in virf o potiune otravitoare. Omul stie ca potiunea este otravitoare, dar nu se poate ajuta pe sine. El deschide gura, aduce virful sabiei pe limba, si soarbe...

O societate corecta si fericita nu se poate bizui pe monitorizarea sau „canalizarea” egoismului. Putem incerca sa restringem egoismul prin regulile legilor, dar aceasta nu va functiona pina cind circumstantele nu ne invata, asa cum am vazut in Germania – o democratie pina cind a fost ales democratic Adolf Hitler. Putem deasemeni incerca sa canalizam egoismul in beneficiul societatii, dar aceasta deja a fost incercat in Rusia comunista si a esuat in mod lamentabil.

Chiar si America, pamintul libertatii, oportunitatilor si capitalismului, nu reuseste sa-si faca cetatenii fericiti. Conform Ziarului de Medicina Noua Anglie, „Anual, mai mult de 46 milioane de americani, cu virste cuprinse intre 15-54 ani, sufera episoade de depresie.” Si Arhivele Generale de Psihiatrie au anuntat: Folosirea drogurilor puternic antipsihotice in tratarea copiilor si adolescentilor... a crescut de mai mult de cinci ori in perioada 1993-2002,” dupa cum a fost publicat in editia *New York Times* din 6 Iunie 2006.

In concluzie, atita timp cit egoismul este la cote mari, societatea va fi intotdeauna injusta si va dezamagi proprii membrii intr-un fel sau altul. Eventual, toate societatile bazate pe egoism se vor epuiza impreuna cu egoismul care le-a creat. Trebuie doar sa facem ca acest lucru sa se intimple cit mai repede si cit mai usor, pentru beneficiul tuturor.

FALSA LIBERTATE

Cabalistii asociaza absenta simtirii Creatorului cu „ascunderea fetei Creatorului”. Aceasta ascundere creaza o iluzie de libertate a alegerii intre lumea noastra si lumea (spirituala) Creatorului. Daca am fi putut vedea Creatorul, daca am fi putut

simti cu adevarat beneficiile altruismului, am fi preferat cu siguranta lumea Lui, aceasta fiind o lume a daruirii si a placerii.

Dar deoarece *nu* vedem Creatorul, nu urmam regulile Lui, ci din contra, le incalcam. De fapt, chiar daca am sti regulile Creatorului, dar nu am vedea durerea pe care o induce in noi incalcarea acestora, tot am prefera sa le incalcam deoarece ne-am gindi ca este mult mai distractiv sa raminem egoisti.

Mai devreme in acest capitol, in sectiunea „Hatzurile Vietii", am spus ca intreaga Natura se supune unei singure legi: Legea Placerii si a Durerii. Cu alte cuvinte, tot ce facem, gindim si planuim, este proiectat atit pentru a ne diminua durerea cit si pentru a ne creste placerea. Nu avem libertate in asta. Dar deoarece nu vedem ca sintem guvernati de aceste forte, *credem* ca sintem liberi.

Tainuirea

Baruch Ashlag, fiul lui Yehuda Ashlag si un mare Cabalist, a scris intr-un caiet de notite ce a auzit de la tatal sau. Caietul de notite a fost mai tirziu publicat sub titlul de *Shamati (Am auzit*). In una din aceste notite, el a scris ca daca am fost creati de o Forta Superioara, atunci de ce nu simtim acest lucru? De ce este aceasta forta ascunsa? Daca am fi stiut ce vrea de la noi, nu am fi facut atitea greseli si nu am mai fi fost atit de ravasiti de pedeapsa.

Cit de simpla si de plina de bucurie ar fi fost viata daca Creatorul ar fi fost revelat! Nu ne-am fi indoit de existenta Lui si am fi putut toti sa recunoastem indrumarile Lui pentru noi si pentru lumea intreaga. Am fi stiut motivul si scopul crearii noastre, am fi vazut reactiile Lui la actiunile noastre, am fi comunicat cu El si I-am fi cerut sfatul inaintea fiecarei actiuni. Cit de simpla si frumoasa ar fi viata!

Ashlag isi incheie cugetarea prin inevitabila concluzie: Singura noastra aspiratie in viata ar trebui sa fie revelarea Creatorului.

Totusi, ca sa fim cu adevarat liberi, trebuie intii sa fim eliberati din hatzurile legii placerii si durerii. Si deoarece egourile noastre ne dicteaza ce este placere si ce este durere, descoperim ca pentru a fi liberi, trebuie intii sa fim eliberati de egourile noastre.

CONDITII PENTRU LIBERA ALEGERE

In mod ironic, adevarata libertate de alegere este posibila doar daca Creatorul este ascuns. Aceasta deoarece daca o optiune pare a fi preferabila, egoismul nostru nu ne lasa nici o alta varianta decit sa mergem dupa acea optiune. In acest caz, chiar daca alegem sa dam, ar fi o daruire egoista, cu scopul de a primi. Pentru ca un act sa fie cu adevarat altruistic si spiritual, beneficiile sale trebuie sa ne fie ascunse.

Daca ne amintim ca scopul Creatiei este ca eventual sa fie eliberata de egoism, actiunile noastre vor fi indreptate intotdeauna in directia buna – catre Creator. De aceea, daca avem doua optiuni de a alege si nu stim care dintre ele ne-ar aduce mai multa placere (sau mai putina durere), atunci avem cu adevarat oportunitatea de a alege liber.

Daca egoul nu vede o optiune preferabila, putem alege in concordanta cu un set diferit de valori. De exemplu, ne putem intreba, nu ce ar fi mai amuzant, ci ce ar fi mai daruitor. Daca a darui este ceea ce pretuim mai mult, aceasta ar fi usor de infaptuit.

Putem sa fim fie egoisti, fie altruisti, sa ne gindim la sine sau la altii. Nu exista alte optiuni. Libertatea de alegere este posibila cind ambele optiuni sint in mod clar vizibile si egal apreciate (sau respinse). Daca as vedea o singura optiune, va trebui s-o urmez. De aceea, pentru a alege liber, trebuie sa-mi vad propria natura si natura Creatorului. Doar daca nu stiu care este mai satisfacatoare,

doar atunci pot face cu adevarat o alegere libera si sa-mi neutralizez egoul.

IMPLEMENTIND LIBERA ALEGERE

Primul principiu in munca spirituala este „credinta dincolo de motiv". Deci inainte sa vorbim despre implementarea liberei alegeri, trebuie sa explicam intelesul Cabalistic al „credintei" si al „motivului".

CREDINTA

In aproape toae religiile si sistemele de credinte de pe planeta, credinta este folosita pentru a compensa ceea ce nu putem vedea sau percepe cu certitudine. Cu alte cuvinte, deoarece nu il putem vedea pe Dumnezeu, trebuie sa *credem* ca El exista. In acest caz, folosim credinta pentru a compensa inabilitatea noastra de a-L vedea pe Dumnezeu. Aceasta se numeste „credinta oarba".

Dar credinta este folosita nu doar ca o compensare in religie, dar practic in tot mceea ce facem. Cum stim, de exemplu, ca Pamintul este rotund? Am zburat noi vreodata in spatiul cosmic ca sa verificam cu ochii nostri? I-am crezut pe oamenii de stiinta care ne-au spus ca este rotund deoarece credem ca oamenii de stiinta sint oameni de incredere, pe care-i credem atunci cind ne spun ca au verificat informatia. Ii credem; este vorba de credinta. Credinta oarba.

Deci oriunde si oricind nu putem verifica cu ochii nostri, ne folosim credinta pentru a completa piesele lipsa din tablou. Dar aceasta nu este informatie palpabila – este doar credinta oarba.

In Cabala, credinta inseamna exact opusul a ceea ce am descris. Credinta, in Cabala, este o perceptie tangibila, vivida,

completa, irefutabila, despre Creator – despre regulile legii vietii. De aceea, singurul mod in care putem obtine credinta in Creator este sa devenim exact ca El. Altfel, cum vom sti dincolo de umbra indoielii exact cine este El, sau chiar daca El exista?

MOTIVUL

Dicitionarul Webster ofera doua definitii pentru acest termen, „motiv". Prima definitie este „cauza", dar pe noi ne intereseaza a doua definitie. Motiv, conform cu dictionarul Webster, are trei intelesuri:

1. Puterea de intelegere, deducere sau gindire, in special in modurile rationale.
2. Exercitiu propriu mintii.
3. Suma puterilor intelectuale.

Ca sinonime, Webster ofera aceste optiuni (printre altele): inteligenta, minte si logica.

Haideti acum sa citim citeva cuvinte intelepte ale Cabalistului Baruch Ashlag, scrise intr-o scrisoare adresata unui student, si care explica „lantul de comenzi" ale Creatorului. Aceasta clarifica de ce avem nevoie sa mergem *dincolo* de motiv.

„Vointa de a primi a fost creata deoarece scopul Creatiei a fost sa faca un bine creaturilor Sale, si pentru acest scop, trebuie sa fie un recipient care sa primeasca placerea. De fapt, este imposibil sa simtim placerea daca nu exista nici o nevoie pentru aceasta placere, deoarece fara o nevoie, nici o placere nu este simtita.

„Aceasta vointa de a primi este a oricarui om (Adam) pe care Creatorul l-a creat. Cind spunem ca acel om va fi impartasit cu incintare eterna, ne referim la vointa de a primi, care va primi toata placerea pe care Creatorul a planuit sa o dea.

„Vointei de a primi i-au fost dati slujitori ca sa o serveasca. Prin intermediul acestora, vom primi placere. Acesti servitori sint

miinile, picioarele, vederea, auzul, etc. Toate acestea sint considerate servitorii nostrii.

„Si dupa cum se intimpla deobicei, servitorii au un majordom printre ei, care sa-i verifice pe servitorii stapinului, si sa se asigure ca lucreaza conform cu scopul dorit, acela de a aduce placere, aceasta find ceea ce stapinul – vointa de a primi, vrea.

„Si daca unul dintre servitori este absent, placerea aferenta acelui servitor va fi deasemeni absenta. De exemplu, daca cineva este surd, el sau ea nu vor fi capabili sa se bucure de muzica. Si daca cineva nu poate mirosi, acela nu va fi capabil sa se bucure de aroma parfumului.

„Dar daca creierul cuiva lipseste (supervizorul slujitorilor), care este ca un maistru care-si verifica muncitorii, toata afacerea se va prabusi iar proprietarul va suferi pierderi. Daca cineva a avut o afacere cu multi angajati dar nu are un bun manager, acela s-ar putea sa piarda in loc sa cistige.

„Totusi, chiar si fara manager (motiv), seful (vointa de a primi) este inca prezenta. Si chiar daca managerul moare, seful inca traieste. Cei doi nu sint inruditi.”

Rezulta ca daca vrem sa invingem vointa de a primi si sa devenim altruisti, trebuie mai intii sa invingem „seful personalului” – motivul nostru propriu. De aceea, „credinta dincolo de motiv” inseamna ca credinta – devenirea exact ca si Creatorul - ar trebui sa fie dincolo de – mai important decit – motiv – propriul egoism.

Si calea de realizare a acestui lucru este dubla: La nivel personal, este un grup de studiu si un cerc de prieteni care ne va ajuta sa cream un mediu inconjurator social care sa promoveze valorile spirituale. Si la nivel colectiv, este necesar ca intreaga societate sa invete sa aprecieze valorile altruiste.

INTR-O COAJA DE NUCA

Tot ce facem in viata este determinat de principiul placerii si al durerii: ne ferim de durere si cautam placerea. Si cu cit mai putin trebuie sa lucram pentru placere, cu atit mai bine.

Principiul placerii si al durerii este dictat de vointa de a primi, si aceasta controleaza tot ce facem, pentru ca este esenta noastra. De aceea, in timp ce ne gindim ca sintem fiinte libere, de fapt sintem inlantuiti de doua hatzuri ale vietii, placerea si durerea, tinute in miinile egoismului nostru.

Patru factori determina cine sintem noi: 1) Patul, 2)atributele neschimbate ale Patului, 3) atributele care se schimba prin intermediul fortelor externe, si 4) schimbarile in mediul inconjurator extern. Putem influenta doar ultimul factor, dar acest factor ii influenteaza si pe ceilalti.

De aceea, singurul mod in care putem alege cine sintem este sa alegem ultimul factor, astfel incit sa monitorizam si sa schimbam mediul social extern. Deoarece schimbarile din ultimul factor afecteaza si ceilalti factori, schimbindu-l o sa ne schimbam pe sine. Daca vrem sa ne eliberam de sub influenta egoismului, trebuie sa schimbam mediul inconjurator extern cu unul care sprijina altruismul si nu egoismul.

Si indata ce ne-am eliberat de vointa de a primi, de catusele egoismului, putem avansa in spiritualitate. Pentru a face aceasta, urmam principiul „credintei dincolo de motiv”.

„Credinta” in Cabala, inseamna perceperea completa a Creatorului. Putem obtine credinta devenind egali cu El in atributele noastre, in dorintele noastre, intentii si ginduri. Termenul „motiv” are legatura cu mintea noastra, cu „maistrul” egoismului nostru. Pentru a trece dincolo de aceasta, trebuie sa evaluam echivalenta cu Creatorul ca fiind mult mai importanta, mult mai pretioasa pentru noi decit orice alta placere egoista pe care ne-o putem imagina.

La nivel personal, crestem importanta Creatorului (altruismului) folosind carti (sau alte forme de media), prieteni si

un invatator care sa ne arate cit de important este sa devenim altruisti. La nivel social, incercam sa imbratisam valori ale societatii mai altruiste.

Totusi, si acesta este imperativ pentru sucesul schimbarii, imbratisarea valorilor altruiste *nu* ar trebui sa fie facuta pentru a ne face viata mai placuta pe aceasta lume. *Ar trebui* facuta pentru a ne egaliza pe noi si societatile noastre cu Natura, aceasta insemnind cu singura lege a realitatii – legea altruismului – Creatorul.

Cind ne inconjuram de medii, fie indivizi, fie societati, valorile noastre se vor schimba treptat catre valorile mediului inconjurator, prin transformarea egoismului nostru in altruism natural, usor si placut.

ALTE SCRIERI

Concepte de baza in Cabala: Citind aceasta carte, persoana isi dezvolta observatiile interne si abordarile care nu existau anterior in ea. Aceasta carte este menita contemplarii termenilor spirituali. Prin extinderea in care sintem integrati cu ajutorul acestor termeni, incepem sa dezvaluim structura spirituala care ne inconjoara, aproape ca si cum o ceata a fost ridicata.

Atingerea Lumilor de Dincolo este primul pas catre descoperirea implinirii finale a ascensiunii spirituale in cursul acestei vieti. Aceasta carte este destinata tuturor acelora care cauta raspunsuri, care cauta o cale logica si clara de a intelege fenomenele lumii. Aceasta magnifica introducere in intelepciunea Cabalei ne furnizeaza un nou mod de trezire care ne incinta mintea, ne revigoreaza inimile si muta cititorii catre profunzimile sufletului lor.

Trezirea spre Cabala: o introducere distincta, personala, plina de respect pentru traditia intelepciunii antice. Rav Laitman – un discipol al marelui Cabalist Rabbi Baruch Ashlag (fiul lui Yehuda Ashlag) – ne introduce intr-o intelegere profunda ale invataturilor fundamentale ale Cabalei si ne invata cum sa folosim aceasta intelepciune ca sa clarificam relatiile noastre cu altii si cu lumea din jurul nostru.

Folosind ambele limbaje, stiintific si poetic, el sondeaza cele mai profunde intrebari despre spiritualitate si existenta. Acest ghid unic si provocator, ne va inspira si inviora ca sa vedem dincolo de lume si de limitarile vietii de zi cu zi, sa venim mai aproape de Creator, si sa descoperim noi profunzimi ale sufletului.

Cabala, Stiinta si Intelesul Vietii:

Stiinta explica mecanismele vietii; Cabala explica scopul vietii. In *Cabala, Stiinta si Intelesul Vietii*, Rav Michael Laitman, PhD, introduce concepte foarte elocvente astfel incit chiar si cititorii nefamiliarizati cu Cabala sau stiinta, pot intelege cu usurinta.

Cabala explica faptul ca sintem toti un singur suflet, materializat in multe corpuri. In mod similar, stiinta moderna a decis ca la cel mai fundamental nivel, sintem toti unul. Stiinta demonstreaza ca realitatea este afectata de observator. Cabala afirma ca realitatea, si chiar si Creatorul exista doar in interiorul observatorului. Daca sinteti putin curiosi in legatura cu realitatea si intelesul vietii, aceasta este cartea pentru voi.

Experienta Cabala: Niciodata nu a fost limbajul Cabalei mai clar si mai accesibil, cum este aici, in aceasta colectie de informatii. Profunzimea intelepciunii revelate in intrebarile si raspunsurile acestei carti va inspira reflectie si contemplare. Cititorii vor incepe deasemeni sa experimenteze o crestere a simtului de iluminare, in timp ce vor absorbi cuvintele fiecarei pagini.

Experienta Cabalei este un ghid din trecut pentru viitor, revelind situatii pe care toti studentii Cabalei le vor experimenta intr-un anumit punct al calatoriei lor. Pentru aceia care se bucura de fiecare moment al vietii lor, autorul ofera indicii din intelepciunea fara sfirsit a Cabalei.

Calea Cabalei: „Tu nu ar trebui sa-ti faci o imagine mortuara, si nici vreo forma care sa-ti semene" (Exodus 20:3). Aceasta prohibitie din Biblie este deasemeni o baza a Intelepciunii Cabalei. Cabalistii afirma ca de fapt nu exista realitatea, ci doar ceva numit Esenta Lui, Forta Superioara.

Pe cit de straniu suna, aceasta notiune ascunde sub aripile sale prospectul libertatii, a fiecarei persoane, a fiecarei natiuni si a intregii lumi. Structura si perceptia realitatii sint suprafata acestei carti. Dar istoria umanitatii, sau mai precis, a sufletului uman, este dedesubtul ce-l conduce pe cititor sa inainteze in aceasta carte. Este vorba despre tine; despre mine; despre noi toti. Aceasta carte este despre calea noastra in care am fost, calea noastra pe care ne aflam si calea noastra pe care vom fi, si ce este mai important, este despre cea mai buna cale de a ajunge acolo.

Stiinta Cabalei: este prima carte dintr-o serie de texte pe care Rav Michael Laitman, Cabalist si om de stiinta, le-a proiectat pentru a-i introduce pe cititori in limbajul special si in terminologia Cabalei. Aici, Rav Laitman reveleaza Cabala autentica intr-o maniera care este atit rationala cit si matura. Cititorii sint condusi treptat la o intelegere a proiectului logic al Universului si a vietii.
Stiinta Cabalei, o munca revolutionara care nu se potriveste prin claritate, profunzime si infatisare cu intelectul, ii va face capabili pe cititori sa abordeze scrierile mult mai tehnice ale lui Baal HaSulam (Rav Yehuda Ashlag), cum ar fi *Talmud Eser Sefirot* si *Cartea Zoharului*. Desi oamenii de stiinta si filozofii vor fi incintati in iluminarea acesteia, profanii se vor bucura deasemeni datorita raspunsurilor satisfacatoare in ceea ce privesc aspectele vietii, pe care doar Cabala autentica le furnizeaza. Acum, calatoriti printre pagini si pregatiti-va pentru o plimbare in Lumile Superioare.

Introducere in Cartea Zoharului este a doua din seria scrisa de Cabalistul si omul de stiinta Rav Michael Laitman, care ii va pregati pe cititori sa inteleaga mesajul ascuns al „*Zoharului*”. Printre multe subiecte ajutatoare cu care vom lua contact in scrierea *Stiinta Cabalei*, cititorii sint introdusi in „limbajul radacinilor si ramurilor”, fara de care povestirile din *Zohar* par a fi

doar fabule si legende. *Introducere in Cartea Zoharului* va furniza cu siguranta cititorilor instrumentele necesare pentru a intelege Cabala autentica asa cum a fost ea destinata sa fie la origine, ca un scop de a atinge Lumile Superioare.

Intelepciunea Surprinzatoare: Aceasta carte prezinta in primele rinduri, un curs de initiere in Cabala, bazat doar pe invataturi autentice ce sint trecute de la invatatorul Cabalist la student, pe parcursul a mii de ani. In interior este oferita o secventa de lectii ce reveleaza natura intelepciunii si care explica metoda de a o atinge. Pentru fiecare persoana care se intreaba „Cine sint eu cu adevarat?" si „De ce ma aflu pe aceasta planeta?" aceasta carte trebuie neaparat citita.

DESPRE BNEI BARUCH

Bnei Baruch este o organizatie non-profit care raspindeste intelepciunea Cabalei pentru a accelera spiritualitatea omenirii. Cabalistul Rav Michael Laitman, PhD, care a fost discipolul si asistentul personal al lui Rabbi Baruch Ashlag, fiul lui Rabbi Yehuda Ashlag (autorul comentariului Scara asupra *Zoharului*), merge pe urmele mentorului sau, si conduce grupul prin misiunea sa.

Metoda stiintifica a lui Laitman furnizeaza tuturor persoanelor indiferent de credintele, religiile si culturile din care provin, instrumente precise care sint necesare imbarcarii pe calea fascinanta a descoperirii de sine si al ascensiunii spirituale. Focalizarea fiind prioritara pe procesul interior pe care indivizii il parcurg in ritmul lor propriu, Bnei Baruch pofteste pe oamenii de toate virstele si toate stilurile de viata pentru a se angaja in acest proces plin de recompense.

In ultimii ani, o retea masiva formata in toata omenirea, cauta raspunsurile la intrebarile vietii a caror raspunsuri sint ascunse. Societatea a pierdut abilitatea de a vedea realitatea, care adesea este localizata superficial si de aceea, multe concepte gresite au aparut. Bnei Baruch sta la dispozitia tuturor acelora care cauta trezirea dincolo de standarde, a acelor oameni care vor sa inteleaga scopul nostru adevarat de a fi aici.

Bnei Baruch ofera ghidare practica si o metoda de incredere pentru intelegerea fenomenelor lumii. Metoda autentica de invatare, a carui autor este Rabbi Yehuda Ashlag, nu doar ca ajuta sa facem fata incercarilor si tributurilor vietii de zi cu zi, dar initiaza un proces in fiecare persoana care sa o extinda dincolo de granitele si limitarile sale prezente.

Rabbi Yehuda Ashlag a lasat o metoda de studiu pentru aceasta generatie, care „antreneaza” in mod esential persoanele sa se poarte ca si cind deja au atins perfectiunea Lumilor Superioare, in timp ce inca se afla aici in lumea noastra. Spus cu cuvintele lui Rabbi Yehuda Ashlag, „Aceasta metoda este calea practica de a

atinge Lumea Superioara, sursa existentei noastre, in timp ce inca traim in aceasta lume.”

Un Cabalist este un cercetator care studiaza propria natura folosind aceasta metoda testata in timp, demonstrata si clara. Prin intermediul acestei metode, persoana atinge perfectiunea si controlul asupra vietii personale si realizeaza adevaratul scop al vietii. Dupa cum o persoana nu poate functiona adecvat in aceasta lume fara sa aiba cunoastere despre aceasta, sufletul nu poate functiona adecvat in Lumea Superioara fara sa o cunoasca. Intelepciunea Cabalei furnizeaza aceasta cunoastere.

CUM SA CONTACTATI BNEI BARUCH

1057 Steeles Avenue West, Suite 532
Toronto, ON, M2R 3X1
Canada

194 Quentin Rd, 2nd floor
Brooklyn, New York, 11223
USA

E-mail: info@kabbalah.info
Web site: www.kabbalah.info

Sunati gratuit in USA si Canada:
1-866-LAITMAN
Fax: 1-905 886 9697

Sau prin emailul personal al studentului Silvasanu Adrian,
coordonatorul Romaniei in Academia Bnei Baruch

bbadrian007@yahoo.com

Linkuri folositoare:

www.kabbalah.info
(linkurile tuturor tarilor care invata Cabala impreuna cu noi incluzand si pe cel romanesc)
www.kab.tv/eng
(programe,filme si lectiile zilnice de Cabala in direct 3.15 -6.00 am)
www.kabtoday.com
(ziarul Academiei Bnei Baruch in Engleza)
www.laitman.com
(blogul Dr.Rav Michael Laitman)
www.kabbalahlearningcenter.info
www.arionline.info
(cursuri pentru incepatori in limba engleza)